

SALA
DE
LECTURA

La aniversarea a 70 de ani de viață
și a peste 55 de ani de activitate revoluționară

Din inima poporului, cu dragoste, recunoștință și încredere

La mulți ani, mult iubite tovarășe NICOLAE CEAUȘESCU!

„Nu există nimic mai
presus pentru mine decât
cauza socialismului și
comunismului în patria
noastră, cauza bunăstării
și măreției națiunii noastre
socialiste, a independenței
și suveranității sale, pentru
care voi face totul și îmi voi
închina întreaga mea
activitate și viață!”

La închiderea ediției :

Tovarășul
NICOLAE CEAUȘESCU
împreună cu tovarășa
ELENA CEAUȘESCU
au făcut o vizită de lucru
în Capitală

Comentariu în pagina 4

flacăra 3

anul XXXVII
(1 700)
VINERI
22 ianuarie
1988

SĂPTĂMINAL EDITAT DE FRONTUL DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

NICOLAE CEAUȘESCU

o viață dăruită
partidului,
patriei,
poporului

Un nume pentru o epocă,

Intr-o vibrantă unitate de gând și simțire, poporul român omagiază în aceste zile aniversarea a șapte decenii de viață și a peste 55 de ani de eroică activitate revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, marele bărbat de stat sub a cărui conducere clarvăzătoare România socialistă parcurge cea mai rodnică epocă din întreaga sa istorie.

Marele forum al comunistilor din iulie 1965 avea să deschidă în viața României o perioadă de profunde transformări economice, sociale, culturale și politice, dind revoluției socialiste o altă dimensiune și timpului o densitate de fapte sociale și politice care au conturat în conștiința contemporanității o epocă istorică de sine stătătoare care și-a ales numele de la însuși ctitorul ei — Epoca Nicolae Ceaușescu.

În omagiul pe care întreaga noastră națiune îl aduce strălucitului om politic, ctitorului vizionar al României moderne, mult iubitului și stimatului secretar general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se reverberează tocmai puternicul sentiment al apartenenței la această epocă inconfundabilă în istoria țării — prin amploarea prefacerilor revoluționare, prin împlinirile de excepție ale acestui răstimp, prin culmile de progres și civilizație atinse, prin perspectivele luminoase ale propășirii patriei.

Proiectind pe ecranul istoriei realitățile de astăzi ale României socialiste, devine limpede că momentul de cotitură reprezentat în destinul contemporan al țării de Congresul al IX-lea al partidului reprezintă borna inaugurală a unui dinamism politic, social, economic fără precedent în societatea noastră. Restituind în mod creator și consecvent praxisului revoluționar adevărurile fundamentale ale gândirii social-politice universale — al cărei patrimoniu l-a îmbogățit în permanență printr-o vastă operă teoretică și o tumultuoasă activitate practică —, tovarășul Nicolae Ceaușescu a imprimat întregii construcții socialiste din patria noastră sensuri noi, valori superioare, obiective însuflețitoare, prin care România de azi se afirmă demn, independent și suveran în concertul națiunilor lumii.

Această amplă mișcare istorică — despre care străinătatea nu de puține ori vorbea ca despre „miracolul românesc” — s-a desfășurat de-a lungul unor repere politice cruciale reprezentate de congresele și conferințele naționale ale partidului — evenimente prin care dinamismul societății noastre a fost potențat spre noi culmi, conferind unității dintre partid și popor argumentele identității de luptă și acțiune în înlăptuirea idealurilor de progres și bunăstare a patriei. De altfel, din momentul istoric al Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român două dintre realitățile noastre de acum au atras în mod special atenția lumii. Egalitatea tuturor fiilor patriei, indiferent de naționalitate și unitatea tuturor forțelor sociale, a tuturor cetățenilor țării în jurul partidului. Munca a devenit astfel limba de exprimare a tuturor oamenilor din România, chemați cu însuflețire de tovarășul Nicolae Ceaușescu la înlăptuirea unui mare plan de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Analizând istoria poporului nostru, bogatele sale fapte de glorie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a desprins concluzia logică și legică, că unitatea a reprezentat de-a lungul secolelor idealul fundamental al poporului român, aspirația sa sinceră și fierbinte. Numai o națiune unită poate trece prin vremuri fără șovăieli și poate răspunde prin fapte marilor încercări la care o supune viața în acest mileniu. Judecata politică asupra istoriei a președintelui Nicolae Ceaușescu avea să-și dovedească valabilitatea în toate împrejurările care au urmat. O națiune liberă, unită în jurul partidului, cu toți fiii egali în drepturile și datoriile față de țară avea să însemne o declanșare de forțe creatoare cum puține au fost consemnate în istorie.

Cu o forță de inovare socială proprie marilor personalități ale istoriei, opera și activitatea secretarului general al partidului a trasat cu vigoare căile dezvoltării societății generând un avânt constructiv de mari proporții, o voință de a munci în pace și liniște la propășirea societății, la edificarea unor valori materiale și culturale de excepție, premiere în istoria poporului

nostru care au atras atenția scenei politice internaționale asupra prefacerilor adinci petrecute în viața poporului român.

Stăpinind cu argumentele științei întreaga dialectică a devenirii comuniste a patriei, analizind cu profundă rigoare și înalt realism politic acțiunea legităților obiective în cadrul dinamismului social, secretarul general al partidului a fundamentat pentru fiecare etapă obiectivele strategice ale construcției socialiste, în concordanță deplină cu stadiul și tendințele de evoluție configurate la un moment dat. Astfel, perspectiva realizărilor obținute în aceste peste două decenii dezvăluie importanța ideologică și practică a unor concepte și categorii economice și filozofice promovate în viața României de opera și activitatea secretarului general al partidului. Ideea de multilateralitate, cerința dezvoltării proporționale a tuturor județelor țării, bazată pe o împărțire administrativ-teritorială adecvată, promovarea calității și eficienței ca obiective strategice constante pe lungi perioade de timp, reactivarea forței productive a științei în societate; cerința concepției și aplicării unui nou mecanism economico-financiar — avind drept corolar autoconducerea muncitorească și autofinanțarea unităților economice și teritoriale —, exigența acordării pe mai departe a unei ponderi mari fondurilor pentru dezvoltare — toate acestea sînt câteva trăsături fundamentale ale dinamismului social și economic ce caracterizează realitățile românești ale Epocii Nicolae Ceaușescu. Sînt anli în care poporul român a parcurs un drum eroic pentru dezvoltarea economică a țării, realizind proiecte de o anvergură fără precedent legate de restructurarea vieții economice, reconstrucția economică, dezvoltarea rapidă și armonioasă a tuturor zonelor țării și sectoarelor de producție și realizarea unor obiective economice care să corespundă celor mai înalte exigențe ale acestui veac. Președintele Nicolae Ceaușescu a cerut specialiștilor și muncitorilor români, constructorilor și creatorilor să dea tot ce au mai bun, să dea friu liber aripilor gândirii și imaginației spre a contribui la realizarea unor valori materiale de excepție, care să nu reprezinte beneficiul

o epocă pentru istorie

exclusiv al poporului român, ci al întregii comunități internaționale. Astfel, în România Epocii Nicolae Ceaușescu au fost create bunuri și valori care aparțin de acum întregii lumi. Realizările de însemnătate istorică obținute de poporul român în această perioadă, prin munca lui stăruitoare, sub conducerea partidului, sint organic legate de valoarea deosebită a direcțiilor stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel care a fundamentat științific calea dezvoltării economice a țării, programele de dezvoltare a României prin forțele sale, pe baza efortului asumat conștient de întregul nostru popor.

Dezvoltarea armonioasă a țării, realizarea unor produse de înaltă tehnicitate au ridicat stacheta muncii la cote nemaiaținse niciodată în România. Calitatea muncii a devenit astfel o emblemă a vieții de fiecare zi, pentru toate sectoarele, de activitate, inclusiv în munca pământului. Președintele Nicolae Ceaușescu, cunoscător profund al realităților istorice din România, al aspirațiilor poporului român, a intuit cu limpezime că se impune o regândire a agriculturii socialiste, o așezare a ei pe principiile muncii și creației, a eficienței și calității, a înaltei tehnicități și a intensivizării. Este meritul secretarului general al partidului de a fi inițiat profunde transformări în viața satului românesc, în organizarea și ridicarea agriculturii noastre socialiste pe o nouă treaptă de dezvoltare. Noua revoluție agrară a însemnat ridicarea pământului țării la rangul de valoare supremă și a muncii în agricultură la nivelul unui înalt profesionalism. Modernizarea bazei materiale și tehnice a agriculturii, introducerea cuceririlor științei și cercetării au deschis în istoria agriculturii românești un capitol nou, istoric, de referință, care și el poate oferi o imagine grăitoare a dinamicii pe care președintele Nicolae Ceaușescu a imprimat-o nu numai satului românesc și agriculturii sale moderne, ci întregii noastre societăți.

„Epoca Nicolae Ceaușescu” nu a însemnat numai o revoluționare strălucită a unui anume sector sau domeniu de activitate, ci o regândire a fiecăruia în parte, o reasezare lucidă în fața celor mai fru-

moase perspective de dezvoltare, pentru întreaga societate, pentru toate sferele ei de viață și activitate. O politică strălucită de dezvoltare a științei a dus la legarea acesteia de problemele producției materiale, de nevoile societății, iar învățământul, de la stadiul său de instrucție gratuită, a fost ridicat la rangul de școală revoluționară.

Realizările obținute în aceste domenii sint indisolubil legate de activitatea tovarășei academiciene doctor inginer Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de renume mondial. Viața culturală și spirituală a țării a urmat și ea cotele fierbinți ale muncii. Festivalul național „Cântarea României” conceput tot la inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a generat o descătușare de energii creatoare, o emulație de valori autentice, o afirmare a potențialului creator în toate domeniile, de la creația tehnico-științifică, la creația artistică, valorile formative ale artei dovedindu-și valențele cu prisosință.

Alături de amplele prefaceri cunoscute în aceste domenii — și cărora le este, de fapt, suport social-politic — se află radicalul proces de democratizare a activității în toate domeniile și structurile sociale. Este un merit nepieritor al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi inițiat și conceput un sistem democratic unic în felul său, articulat la nivel de detaliu — de la fiecare colectiv de oameni ai muncii și pînă la organismele instituționalizate, pe domeniul de activitate, pe plan național. Vechiul ideal al unei Românie democratice a fost împlinit în anii acestei epoci, într-un stat al democrației muncitorești, revoluționare — Frontul Democrației și Unității Socialiste, fiind expresia sintetizatoare al noului mod de desfășurare a vieții sociale și politice din patria noastră.

Clarviziunea politică a președintelui României se regăsește în noile temeuri ale unității dintre politica internă și cea externă a partidului și statului nostru, independența și suveranitatea națională fiind corolarul de o deosebită valoare istorică al marilor izbînzii obținute de poporul român pe calea construcției socialiste. Totodată, viața internațională a beneficiat și beneficiază de pilduitoarea

operă teoretică și activitatea practică ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, puse în slujba păcii, colaborării, înțelegerii internaționale.

Iar largul ecou internațional al inițiativelor promovate pe plan internațional și propuse omenirii de tovarășul Nicolae Ceaușescu reprezintă simbolul unei epoci pe care poporul român o înțelege și o trăiește la scara planetei — în demnitate, libertate, suveranitate și independență.

Viața și opera președintelui Nicolae Ceaușescu reprezintă un bogat tezaur de idei și pilde, de fapte revoluționare și gândire politică pe care viața le confirmă cu justete în fiecare împrejurare, lăsînd la îndemîna fiecăruia bogăția de idei și înălțimea morală la care să se raporteze mereu. Dintr-un strălucit exemplu de dăruire în slujba idealurilor poporului său, generațiile viitoare au de învățat pilda patriotismului, a revoluționarului care de peste 55 de ani se dedică cu trup și suflet cauzelor revoluționare ale poporului său. Binele tuturor, progresul țării și libertatea au călăuzit de-a lungul deceniilor o conștiință revoluționară exemplară, cea care a reunit la modul exponențial aspirațiile de veacuri, idealurile nobile și dorințele fierbinți ale unui popor încercat de istorie, care acum, într-un ceas de impresionantă propășire, se întoarce cu fierbinte recunoștință spre fiul său cel mai iubit spre a-i aduce un fierbinte și plin de recunoștință omagiu, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară, patriotică. Este în acest gest al poporului român aleasa stimă pentru cel care a făcut din idealurile națiunii cauza muncii sale de zi cu zi, ridicîndu-le la rangul de convingeri supreme, de idealuri de luptă revoluționară. Iar legămîntul națiunii de a-l urma pe mai departe în curajosul său drum spre desăvîrșirea societății socialiste, spre propășirea României spre noi culmi de progres și civilizație reprezintă pentru fiecare dintre noi modul de a ne exprima prin muncă cel mai respectuos omagiu.

C. NISTORESCU

Un nou dialog rodnic cu oameni ai muncii din Capitală

În climatul de intensă activitate creatoare, de puternică angajare patriotică în care întregul nostru popor acționează cu fermitate pentru îndeplinirea exemplară a prevederilor de plan, hotărât să răspundă prin fapte îndemnuirilor mobilizatoare ale conducătorului partidului și statului de a se obține în 1988 cele mai bune rezultate din actualul cincinal, de a se îndeplini neabătut programele de dezvoltare economico-socială a țării, obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea și de Conferința Națională ale partidului, miercuri a avut loc o vizită de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în mari unități economice din Capitală. Au fost vizitate Institutul Național de Motoare Termice, Întreprinderea „Turbomecanica”, Întreprinderea de Mașini Electrice și Întreprinderea „Tricodava”.

Integrate cu toată energia în efortul creator al întregului popor, colectivele unităților vizitate au raportat cu satisfacție despre îndeplinirea sarcinilor încredințate. Importanțele realizări obținute în toate domeniile de activitate constituie un profund omagiu adus de fauritorii de bunuri materiale și spirituale de pe tot cuprinsul patriei conducătorului iubit al partidului și statului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu prilejul aniversării zilei de naștere și a peste 55 de ani de eroică activitate revoluționară, sărbătoare pe care întreaga noastră națiune o cinstește din adâncul inimii. Apropiatul eveniment aniversar a reprezentat pentru toți cei ce muncesc în unitățile de producție și de cercetare vizitate un fericit prilej de a-și reafirma sentimentele de nemărginită dragoste, stimă și prețuire față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a făcut din înflorirea continuă a patriei, din ridicarea bunăstării poporului, din slujirea cauzei socialismului și păcii țelul suprem al vieții și activității sale.

În toate unitățile menționate, vizita conducătorului partidului și statului a prilejuit o examinare concretă, aprofundată, a rezultatelor de până acum, a căilor și modalităților menite să asigure îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor stabilite, la nivelul cerințelor și experiențelor impuse de dezvoltarea intensivă a economiei naționale, de participarea țării noastre la schimbul mondial de valori. Ca de fiecare dată, secretarul general al partidului, președintele Republicii, a soluționat operativ, la fața locului, probleme privind activitatea și dezvoltarea în viitor a unităților vizitate, dând în acest sens sarcini și indicații concrete. Astfel, la Institutul Național de Motoare Termice, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se prezinte, pe fiecare ramură de motoare, programe unitare privind modernizarea și realizarea, în prima etapă a unor consumuri cel puțin la nivelul celor mai mici pe plan mondial; în etapa a doua, urmează să se realizeze motoare cu consumuri mult mai mici. S-a relevat că specialiștii din Institutul Național de Motoare Termice trebuie să colaboreze mai strâns cu Institutul de Fizică și cu alte institute de cercetare fundamentală. În acest context, secretarul general al partidului a arătat că prin acțiunea de modernizare trebuie să se înțeleagă realizarea unei concepții noi în dezvoltarea motoarelor, ca și a altor sectoare de activitate. Producerea de noi

instalații, de noi motoare și de noi agregate trebuie să însemne realmente o nouă gândire în fiecare sector de activitate, o nouă concepție, științifică, revoluționară, în soluționarea problemelor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că, punind în fața cercetătorilor aceste obiective, are în vedere că trebuie să se pornească de la ceea ce s-a realizat până acum, dar că, totodată, este imperios necesar să se treacă la schimbări și transformări radicale și rapide. Aceasta presupune concentrarea forțelor și, în același timp, abordarea unui cimp larg de probleme care concurează la soluționarea obiectivelor propuse. Până în anul viitor trebuie să fie rezolvate toate problemele care pot asigura reducerea consumurilor la nivelul cel mai mic existent astăzi pe plan mondial, urmînd ca în perioada următoare să se producă motoare și mai bune. La Întreprinderea „Turbomecanica”, în centrul dialogului secretarului general al partidului cu constructorii de motoare pentru aviație, la care au participat membri ai conducerii ministerului și centralei industriale de resort, au stat probleme legate de modul în care acest colectiv își îndeplinește sarcinile ce îi revin în cadrul programului de dezvoltare a fabricației de aparate de zbor, de direcțiile prioritare în care urmează să se desfășoare activitatea în viitor. Apreciind rezultatele colectivului, modul în care acesta își îndeplinește sarcinile ce-i revin în domeniul industriei aeronautice, tehnologiile de mare eficiență aplicate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se acționeze în continuare pentru realizarea în cele mai bune condiții a programelor stabilite în domeniul fabricației de motoare aeroreactoare, pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare ridicării continue a calității și performanțelor turboreactoarelor și turbomotoarelor românești. S-a indicat totodată să se aibă în vedere realizarea unor noi motoare de aviație care să depășească performanțele produselor similare fabricate în alte țări cu experiență în acest domeniu. La Întreprinderea „Tricodava”, unitate etalon a industriei românești de tricotaie, secretarul general al partidului a accentuat necesitatea de a se acționa și pe mai departe pentru obținerea unor rezultate economice superioare, indicînd să fie luate măsuri în vederea sporirii gradului de valorificare a materiilor prime, a creșterii producției pentru export.

Recenta vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, s-a înscris ca un nou moment de seamă în viața Capitalei, a colectivelor acestor mari unități economice, mobilizîndu-le și mai puternic în activitatea pe care o consacră dezvoltării în ritm susținut a economiei naționale, progresului multilateral al țării. Cu acest prilej a fost exprimat angajamentul ferm al puterilor, colective muncitorești bucureștene de a nu precepuți nici un efort pentru realizarea, la un nivel superior de calitate și eficiență, a sarcinilor ce le revin din planul pe anul 1988 și pe întregul cincinal, de a contribui, cu toată puterea lor de muncă și de creație, suprem omagiu adus conducătorului iubit cu prilejul aniversării zilei sale de naștere și a peste 55 de ani de eroică activitate revoluționară, la edificarea socialismului și comunismului pe pămîntul patriei.

ION CODRU ■

Epoca Nicolae Ceaușescu

EPOCA MARII CTITORII

Să răsfoim, peste vreme, cartea de glorie a istoriei românilor

Fapta unui popor, încrustată în opere durabile — vădindu-i vocația de constructor și bucuria de-a întemeia — se constituie, pentru viitorime, în ilustrarea cea mai limpede a rosturilor ce au călăuzit devenirea aceluia popor. Intrarea în istorie — în istoria cea dreaptă, aceea care consemnează biruințele reale și împlinirile ce fericesc o națiune — reprezintă proba supremă a vizionarismului și lucidității aceluia care a imprimat, prin ideile și acțiunea sa, sensul făptuirii, dimensiunile sale. Aflat la cîrma destinului unei țări ai cărei oameni s-au vrut, dintotdeauna, pașnici ziditori, președintele Nicolae Ceaușescu are meritul istoric de a fi potențat energiile creatoare ale întregii suflări românești și de-a-i fi deschis, cu îndrăzneala revoluționarului autentic, drumul cel mai fertil spre împlinirea năzuințelor noastre de veacuri.

Epoca Nicolae Ceaușescu și-a făcut intrarea în marea carte a istoriei noastre naționale purtînd cu sine superba revanșă a tuturor românilor în fața vremurilor care s-au dovedit, adesea, potrivnice durabilelor zidiri. Trecutul nostru, plin de fapte de vitejie ale unor bărbați mindri și neînfricați, hotărîți să-și apere neatințarea chiar cu prețul propriei lor jertfe, nu ne-a îngăduit, secole de-a rîndul — secolele în care am stat în calea atîtor năvălitori, secolele în care ne-am căutat puterea în unire, secolele în care atîția ne-au pizmuit avutul — să așezăm, cu temeinicie, piatră peste piatră. Iată-ne ajunși în momentul în care realizăm tot ce am dorit. Clipă înaltă, pe care avem șansa de-a o trăi cu gîndul că înfăptuim visul strămoșilor.

Vocația de constructor a românilor, despre care tot

mai mult, cu deplină îndreptățire și admirație se vorbește pretutindeni, și-a aflat în inspiratul conducător al partidului și statului nostru din cele peste două decenii care au urmat Congresului al IX-lea cel mai ilustru și fidel exponent. Alăturînd capacității de a prefigura, la nivelul ideilor profunde și de largă respirație, viitorul unui întreg neam, de a milita cu consecvență pentru transpunerea în fapte a tuturor celor anticipate, de-a își mobiliza necontenit poporul, de a acționa permanent cu gîndul la mereu mai binele patriei — sale, uriașa sa putere de muncă, inepuizabilul său activism, forța de pătrundere a fenomenelor sociale aflate în plină desfășurare și calitățile de genial strateg, intuind cu rapiditate esența lucrurilor și nuanțînd pînă la cel din urmă amănunt doctrina politică al cărei original autor este tovarășul Nicolae Ceaușescu — avem imaginea unei personalități complexe, a cărei activitate neobosită a determinat, în numai două decenii, urcușul vertiginos al patriei, întinerirea ei.

Toate biruințele acestei perioade au exprimat, cu limpezimea lucrului făcut din tot sufletul, puterea noastră de sacrificiu. Nici o mare izbîndă nu s-a lăsat atînsă fără trudă.

România de azi — așa cum o realizăm și cum o vor cunoaște cei de după noi — este ilustrarea vie a priceperii și hărniciei unei națiuni care a pus preț pe inteligență, pe elan și pe un spirit romantic-revoluționar, capabil să mențină veșnic vii entuziasmul și dorința de noi izbînzii a poporului. Ctitoriile acestei Epoci — nenumărate și diverse — impun prin măreție, sint făcute să înfrunte timpul. Sint menite neuitării,

aidoma vremii în care au fost ridicate. Multe proiecte mai vechi decît veacul și-au găsit acum făurarii. Multe dorințe, poate nici măcar rostite, au devenit realitate. Nu poți, privindu-le și fiind părtaș la edificarea tuturor acestor ctitorii, să nu ai sentimentul firesc al invingătorului meritos. Am invins prin propriile noastre puteri. Am invins pentru noi și pentru copiii noștri. Am demonstrat că avem suficiente resurse umane pentru a schimba înfățișarea unei țări întregi. Iar inspiratorul acestui tonic sentiment, Omul care ne-a redat încrederea în propriile forțe, încredere ofilită uneori, în perioade de mare încercare, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și-a dobîndit vibrații la marile idei, la fapte mărețe, de dragostea și prețuirea națiunii, reconstituită prin noi și noi realizări. O neasemuită tinerețe de gînd și faptă izvorăște din spusele sale, din tot ceea ce întreprinde. Fiu iubit al poporului său, al patriei sale, om al timpului său, avînd puterea de a privi dincolo de orizonturile acestuia, înspre piscurile comunismului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a legat numele, munca și întreaga viață de pînă acum de epoca cea mai glorioasă și mai plină de împliniri din întreaga existență a României. Istoria ce se va scrie mune, și ale cărei pagini ie răsfoim acum în imaginație, va spune, cu dreptate, un adevăr limpede pentru oricine știe privi și înțelege drumul prin timp al unui popor: România Epocii Nicolae Ceaușescu și-a făurit, cu muncă și dăruire, calea pe care și-a meritat-o — a progresului, a rodniciei, a continuei înălțări.

DAN MUCENIC

paginile 6-7

„A avut cutezanța să înfrunte
munții și timpul, dăruind
patriei sale însemne ale eternității”

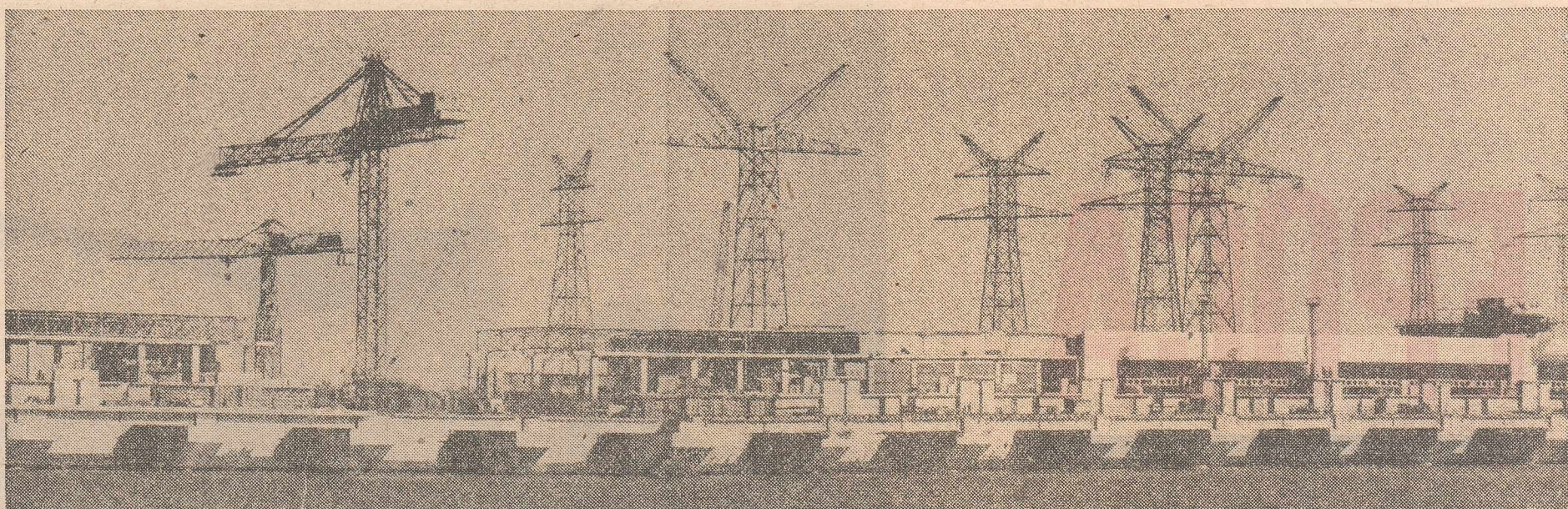
paginile 12-13

„Cu ardoare și bărbăție, netulburat
de încercări neprielnice, a purtat
nenumărate bătălii pașnice și a durat
o țară nouă”

paginile 16-17

„Prin nestinsă iubire de oameni
și neam, a așezat, în tot ce a gîndit
și întemeiat, fericirea omului și
înflorirea patriei”

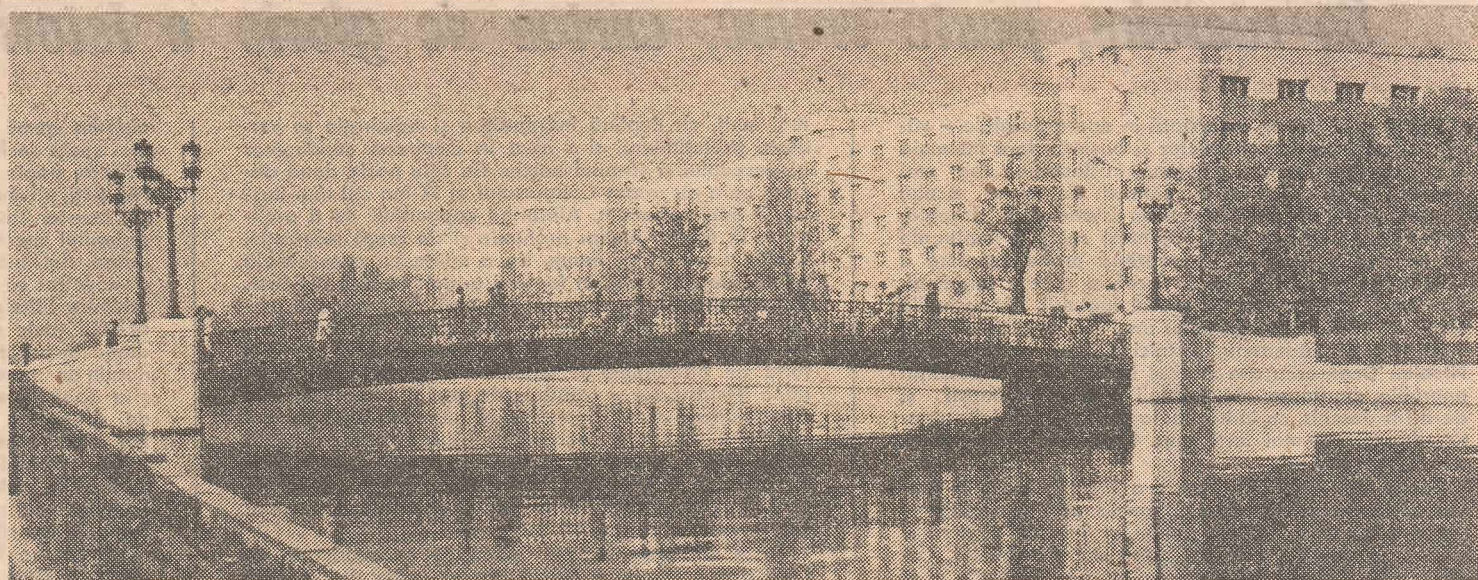
A avut cutezanța să înfrunte munții și timpul,

Cetățile luminii

Doar cei care au avut prilejul să urmărească, în ani, uriașul efort al constructorilor de la Porțile de Fier II pot înțelege, la reala ei dimensiune, marea această lucrări. Aflată la 80 de kilometri în aval de Porțile de Fier I, noua centrală, cu cele opt hidro-agregate ale sale, de câte 27 MW fiecare, a reprezentat un moment distinct (prin dificultatea condițiilor în care s-a muncit, prin gradul înalt de tehnicitate a execuției) în amplul proces de întinerire a patriei. S-a vorbit, încă de la începutul acestui deceniu, de o „generație a Porților de Fier II”, această formulă sugerând un schimb de ștafetă între constructorii hidrocentralelor de la Bicaz, Lotru sau Argeș și reprezentanții noului romantism revoluționar.

Porțile de Fier II produc, azi, energie. Încă din primele zile ale anului, zeci de milioane de kWh au intrat în circuitul energetic național. Fost șef de brigadă pe șantierul național al tineretului, inginerul EMIL TIMOFTE, aflat acum printre cei care finalizează lucrarea, trecind în revistă câteva din momentele de înaltă tensiune pe care le-a traversat, își încheie astfel istorisirea (din ale cărei fapte s-ar putea alcătui un frumos roman de acțiune): „Păstrez în minte, și voi păstra întotdeauna, un episod. Înaintea șantierului național, a existat aici un șantier județean al tineretului. Știți ce-au făcut, printre altele, vreme destul de îndelungată, brigadierii săi? Au căutat și au descoperit proiectile neexplodate, rămase din război. Cred că această este suprema semnificație a șantierului pe care am lucrat și a edificiului pe care l-am clădit — victoria dorinței de-a construi în liniște. De aceea, consider că Porțile de Fier II reprezintă și un simbol al vocației de pace a poporului nostru, ilustrând cu limpezime înalta rațiune a îndemnurilor adresate de președintele României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tuturor oamenilor de bine ai planetei. În numele tuturor celor care au muncit și muncesc aici, la Porțile de Fier II, dăruindu-și entuziasmul și inteligența creării unei opere cu adevărat durabile, pusă în slujba oamenilor, adresez secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, eminentul erou al păcii mondiale, viață îndelungată și putere de muncă întru binele națiunii pe care o conduce, neabătut, spre noi și tot mai strălucitoare izbini.

— **Tovarăse director COSTIN GEORGESCU**, Dimbovița există, începem să ne obișnuim cu ea, zărele tratind-o constant în chip de vedetă, adică așa cum merita. Să recapitulăm: ce este azi acest riu pentru Capitală, pentru bucureșteni?

— În primul rînd este Dimbovița adevărată. O apă sănătoasă, care schimbă cu totul mediul ambiant, înlocuind definitiv fosta sursă de poluare, vechea Dimbovița, de fapt un canal colector care n-ar fi fost acceptat de nici un oraș din lume. De asemenea, este schimbat sistemul de canalizare al Capitalei, sistem unic în lume, prin suprapunerea apei curate peste colectorul de ape uzate, ape care, după tratarea în stația de epurare de la Glina,

vor reveni în rîu, Dimbovița fiind, așadar, curată de la izvoare și pînă la vărsare. Este o lucrare mare, de proporții și ea continuă, așa cum am mai spus. O lucrare decisivă pen-

Dimbovița

tru sănătatea și înfățișarea Bucureștiului, o lucrare pe care edilii Capitalei au tot discutat-o de-a lungul timpului de peste un secol, dar care, iată, a prins viață azi, cînd potențialul industrial al țării a permis-o. Și meritul este al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a văzut exact acest moment a-

cordînd o deplină încredere constructorilor. A fost în mijlocul nostru cu îndrumări, cu sfaturi de la discutarea concepției de ansamblu și pînă la detaliile de construcție. În

zonele fierbinți, și șantierul a avut multe asemenea zone, secretarul general al partidului era zilnic lingă noi. Simțeam cu toții cit de mult iubeste această lucrare și i se citea bucuria pe față cînd Dimbovița a fost gata iar oglinda apei o arăta așa cum ne-am dorit-o. Am finalizat lucrările la timp, în numai doi ani, fiindcă tovarășul Nicolae

Ceaușescu ne-a fost alături. ne-a sprijinit zi de zi. Noi, constructorii întreprinderii pentru amenajarea complexă și exploatarea rîului Dimbovița îi mulțumim din inimă pentru încrederea acordată, pentru sfaturile și indicațiile care ne-au ajutat ca lucrarea să fie pe măsura marilor obiective edilitare ce se construiesc în Capitală, pentru șansa de a ne lega numele de realizarea noii Dimbovițe. Și, pentru că ne aflăm în acest ianuarie aniversar, ne alăturăm întregii țări pentru a-i ura un fierbinte la mulți ani și multă putere de muncă, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară, spre binele și progresul întregii țări.

Transfăgărășanul

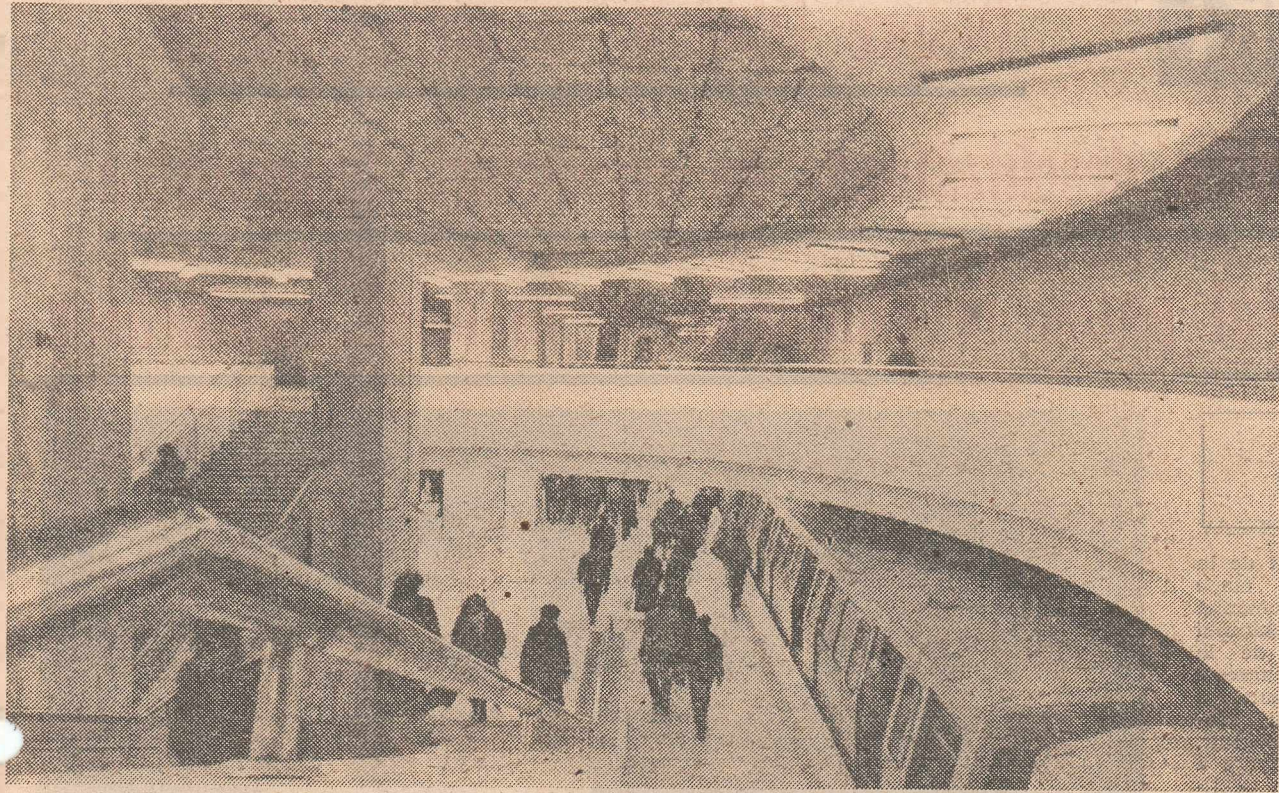
Transcriem din jurnalul unuia dintre miile constructori ai Transfăgărășanului, **Eroul Muncii Socialiste GHEORGHE IORDACHE**:

La 20 septembrie 1974, în prezența secretarului general al partidului, o nouă și măreață ctitorie a epocii noastre a fost inaugurată: Transfăgărășanul. Această magistrală din înaltul Carpaților rămîne, pentru toți cei care o străbat, o pildă de eroism. Cifrele dovedesc, în acest caz, mai plastic decît orice descriere imensul volum de muncă înmagazinat de această îndrăzneată operă: 90 de kilometri săpați în stîncă; patru milioane de metri cubi de săpături (din care două milioane de rocă dură), 300 000 de metri cubi de zidărie, 27 de poduri și viaducte.

Izbîndă a forței umane într-o dură confruntare cu natura, Transfăgărășanul depune mărturie, prin timp, pentru înălțimea de faptă a unui popor puternic și temerar.

Îmi amintesc toate acestea acum, în preajma zilei de naștere și aniversării îndelungatei activități revoluționare a bărbatului ale cărui idei cutezătoare au devenit imagini ale puterii noastre de a construi, prilej de a-i adresa tovarășului Nicolae Ceaușescu străbunele urări sincere de viață lungă și multă putere de muncă întru binele acestei patrii și acestui popor.

dăruind patriei sale însemne ale eternității

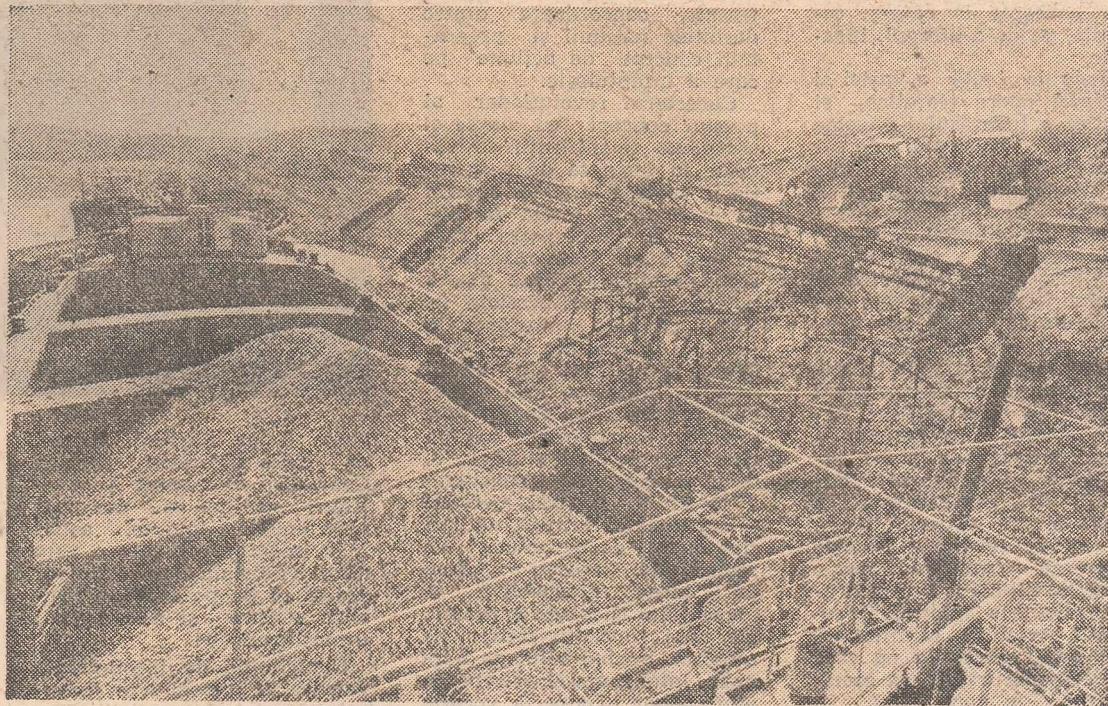
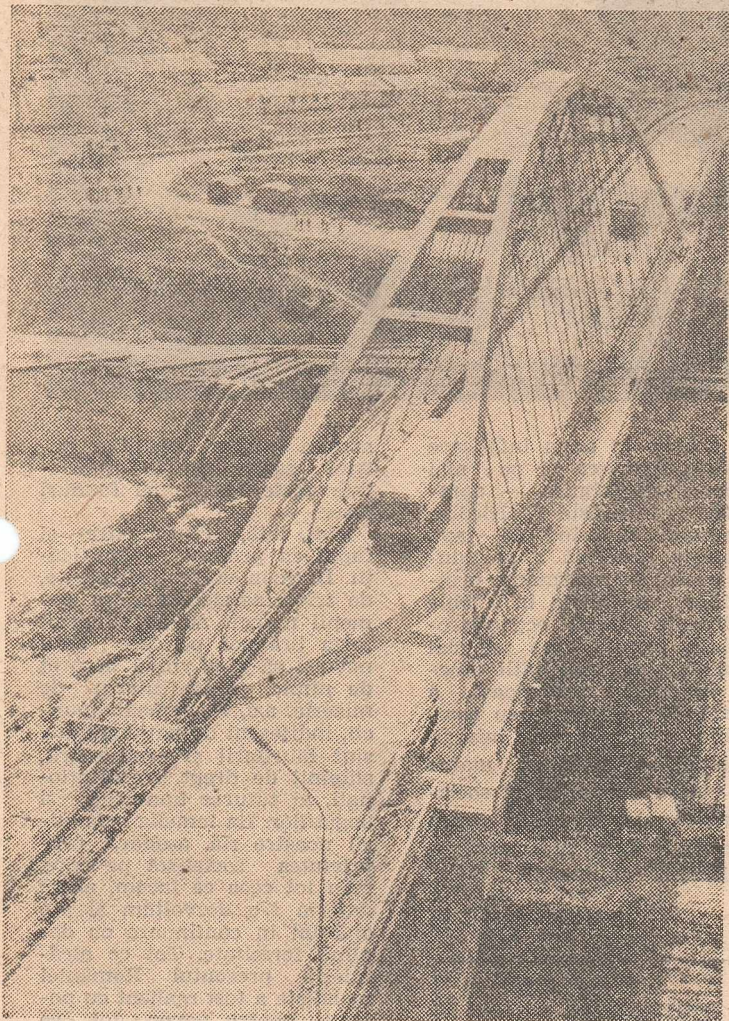

Metroul

„În urmă cu vreo cîțiva ani, mai puțini decît degetele unei miini — își amintește **maistrul principal FLORIN TURCAȘ** de la întreprinderea de vagoane din Arad — am trăit, împreună cu întregul colectiv de aici, poate cea mai mare bucurie a vieții mele profesionale : am reușit omologarea cuplei pentru vagonul de metrou. Pînă atunci, ventilul de distribuție și cilindrul de decuplare se importau. Or, se știe foarte bine, atît construcția metroului propriu-zis, cu toate stațiile și traseele lui, cît și aceea a vagoanelor s-au realizat, în urma indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu forțe și concepție proprii. Ne-am bucurat, repet, pentru această izbîndă deoarece ea demonstra că putem, noi singuri, să aflăm soluții oricăror probleme tehnice, de oricît de mare complexitate.”

Animăți de cele mai profunde sentimente de stimă și dragoste, oamenii muncii știu că omagiul suprem pe care ei, asemenea întregului popor, îl pot aduce apropiatei sărbători a îndelungatei activități revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu și aniversarea zilei sale de naștere îl reprezintă rezultatele lor în muncă. Prima decadă a acestui an s-a dovedit rodnică. Așa vor fi — sînt convinși cei de aici — și următoarele.

Un alt interlocutor de la I.V.A., Gheorghe Foghis, a adăugat : „Cînd veți merge cu metroul prin București să vă gîndiți și la noi”.

Pămînturi tinere

Lucrez în Insulă dinainte de îndigui, ne-a declarat **GHEORGHE DERMENGIU**, inginer, director tehnic al I.A.S. **Insula Mare a Brăilei**, și pot spune deci ea un permanent martor ocular, că marea cotitură în activitatea noastră s-a produs

am reușit să ne îndeplinim sarcina de mare răspundere încredințată de partid, fiind pregătiți să primim noi misiuni.

Animăți de profunde sentimente de recunoștință pentru tot ce s-a clădit mai trainic, mai frumos, mai măreț pe întregul cuprins al țării, în acest început de an cînd sărbătorim ziua de naștere a conducătorului iubit al națiunii, gîndurile noastre fierbînti de prețuire și nemărginită dragoste se îndreaptă către acela care de peste 55 de ani depune o activitate profund revoluționară consacrată idealurilor supreme ale poporului nostru. La această aniversare, împlinirea a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară, adresăm din adîncul inimii tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, un fierbinte **LA MULȚI ANI !**

din 1968 încoace, moment în care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a făcut prima vizită de lucru în acest spațiu, altădată inundat aproape în fiecare an de apele Dunării, acum apărat de unul dintre cele mai mari și mai puternice diguri din țară. Atunci s-au jalonat întreaga activitate de perspectivă a Insulei, ideile pe care aveam să le aplicăm în practică pe rînd și care și-au dovedit eficiența în timpul care s-a scurs. Ni s-a recomandat atunci completarea descărierii pe întreaga suprafață, introducerea rapidă a irigațiilor, pentru a nu mai depinde de capriciile vremii, introducerea ovinelor, ca specie dominantă în structura animalieră, care valorifică foarte bine producția secundară din incintă (paie, coceni, multe alte resturi vegetale), ne-a sfătuit să introducem în practica noastră permanentă rotația culturilor. Toate aceste recomandări, devenite sarcini de mare răspundere pentru noi, sînt astăzi demult îndeplinite.

Urmare acestor dotări, acestor îmbogățiri ale întregului spațiu îndiguit, urmare pregătirii continue a oamenilor, mecanizatorilor, inginerilor, producțiilor au crescut de la an la an, ajungînd ca în anul care a trecut, un an destul de secetos, să obținem producții importante : 11 600 kilograme de porumb și 1000 kilograme de orz la hectar și 6 500 kilograme la hectar, la grâu.

Sigur, nu sînt producții care să ne satisfacă pe deplin. Suprafețele noastre beneficiază de un important sistem de irigații pe care trebuie să-l folosim bine și la capacitate, insula este de acum o platformă de încercare a unor noi ericidă realizate în țară sau importate, iar toate aceste posibilități ne obligă la mai mult, la mult mai mult. Vom depăși aceste producții, la unele ferme ele au fost depășite demult, dacă vom munci mai bine, vom respecta întru totul tehnologiile și peiroadele de însămînțări, celelalte cerințe ale unei agriculturi moderne intensive. Conceptul de **noastră revoluție agrară**, care îi aparține tot tovarășului Nicolae Ceaușescu, însumează toate aceste noi cerințe, dar însumează, cred, înainte de toate, formarea la oameni a unei noi conștiințe, a unei conștiințe revoluționare, în măsură să nu se mai mulțumească în continuare cu metode vechi, perimate, să forțeze vechiul să se retragă, să promoveze noul să depășească limite și să cucerească noi orizonturi. Conștiința că ne-au rămas încă multe de întreprins, pentru acest ideal al agriculturii noastre, ne angajăm acum cînd împreună cu întregul popor omagiem pe conducătorul partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la împlinirea a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară, să acționăm în orice împrejurare, în glia străbună a patriei socialiste, ca adevărați și încercați revoluționari, așa cum, prin exemplul său de o viață, ne îndeamnă și ne învață secretarul general al partidului.

„În procesul realizării canalelor navigabile dintre Dunăre și Mare, proiectanți și constructori, ne spune inginerul **CHIRIAC AVĂDANEI**, șeful **de proiect** al canalelor navigabile Dunăre — Marea Neagră și Poarta Albă — Midia, Năvodari, am avut marea șansă și am beneficiat de îndrumări și orientări deosebit de prețioase și de un inestimabil sprijin din partea secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, la toate fazele de concepție și edificare a acestor importante obiective economice. Secretarul general al partidului a analizat în numeroase ocazii și cu multă atenție soluțiile ce urmau să fie adoptate ; a vizitat în nenumărate rânduri șantierele. Cu mîndrie și admirație trebuie să spunem că de fiecare dată am primit din partea sa cele mai potrivite rezolvări privind îmbunătățirea proiectelor prin simplificarea soluțiilor și mă-

rirea eficienței lor economice, privind introducerea unor noi tehnologii de lucru, valorificarea celor mai moderne idei și realizări ale științei sau ale economiei naționale. În procesul realizării acestor obiective se remarcă grija constantă pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele republicii, o acorda fiecărei palme de pămînt, economisirii supra-

Canalul

fețelor ocupate. preocuparea sa pentru păstrarea pădurilor patriei, pentru tot ce-i frumos și trainic, pentru curățenia mediului înconjurător. Lucrînd la aceste investiții importante, proiectanți și constructori am căpătat încredere în forțele proprii, ne-am redescoperit vocația și, cu sprijinul primit,

10 ESEURI

Despre izbînzile noastre istorice

în care pulsează gîndirea deschizătoare de orizonturi, tenacitatea atotbiruitoare și ardentul patos revoluționar al marelui conducător

Proiectul la care lucrăm

Trecerea prin vreme a unei națiuni este jalonată de ideile a căror rodnicie se vedește în progresul necontenit al acelei națiuni. Este vorba de idei născute din înțelegerea exactă a perioadei istorice traversate, din cunoașterea apropiată a aspirațiilor poporului, din aprecierea realistă a forțelor de care acesta dispune pentru a da viață unor concepte în care și regăsește, pe de-a-ntregul, idealurile.

Cheie de boltă a vastei și coerentei opere teoretice și practice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată reprezintă o ilustrare într-un tot convingătoare a contribuției originale a secretarului general al partidului nostru la aplicarea adevărilor generale ale socialismului științific în condițiile specifice ale României de azi. Analizînd, cu luciditate proprie marilor oameni politici și adevăraților patrioți, stadiul de dezvoltare a patriei, animat de patos revoluționar și de aprinsă dorință de prosperitate a poporului din mijlocul căruia s-a ridicat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a precizat, într-o concepție științifică fundamentală, direcțiile înfăptuirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, sarcinile pe care le presupune edificarea socialismului în noua etapă, în acest stadiu superior de maturizare a socialismului în toate domeniile vieții sociale și de creare a premiselor pentru făurirea treptată a comunismului în patria noastră.

Creșterea puternică a forțelor de producție, dezvoltarea proporțională, armonioasă a ramurilor economiei naționale, cu prioritate a industriei, în paralel cu dezvoltarea intensivă a agriculturii, amplasarea rațională a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, ridicarea eficienței activității economice, perfecționarea continuă a relațiilor de producție și a organizării societății, înfăptuirea, în spiritul echității socialiste, a repartitiei, înflorirea științei, învățămîntului și culturii, dezvoltarea democrației muncitorești, intensificarea activității politico-educative de formare a omului nou, crearea tuturor condițiilor pentru afirmarea tot mai activă a fiecărui cetățean în viața socială — toate aceste principii sugerînd, laolaltă, atît obiectivele generale vizate, cît și modul în care îndeplinirea acestora se răsfrînge, cu efecte benefice, asupra oamenilor muncii — alcătuiesc un sistem unitar de obiective a căror atingere stă în puterea poporului, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, acționînd animat de un singur crez, de-o singură voință.

Anii care au trecut de la începerea acestei noi etape de dezvoltare a României (odată cu realizarea planului cincinal 1971—1975 și de la adoptarea, de către Congresul al XI-lea al partidului, a Programului Partidului Comunist Român) au dovedit, cu puterea de convingere a faptelor și împlinirilor, deplinul realism al direcțiilor trasate, concordanța dintre dorințele națiunii și programul concret de acțiune pe care îl înfăptuiește.

Caracterul revoluționar al acestui concept cu ample și complexe semnificații se vedește în forța sa de penetrație în masele largi de oameni ai muncii, în totala mobilitate a întregului popor, aliat în fața unei ținte mărețe — reconstrucția, pe baze noi, a patriei, ridicarea acesteia pe culmi nevisate vreodată în lunga și frămîntată sa istorie. Mărețele cîntorilor ale epocii noastre, înflorirea fără precedent a civilizației de tip nou, socialist, dezvoltarea într-un ritm accelerat a științei și tehnicii, creșterea constantă a nivelului de trai material și spiritual al întregii națiuni sînt dovezi de necontestat ale realismului acestei viziuni de largă perspectivă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ale unei concepții ferite de utopism, mizînd totul pe hărnicia, inteligența și priceperea unui popor cu certă vocație de constructor.

Realitate în plină edificare, societatea socialistă multilateral dezvoltată ilustrează traiectul mereu ascendent al patriei. Țara întreagă poate fi asemuită unui imens șantier, unei mărețe uzine sau unui ogor mînos, întins pînă la vama orizonturilor. Poporul nostru a străbătut, în anii din urmă, un drum neîmpiedicat de greutăți, dar un drum realmente fertil. Vor mai fi — cum sublinia secretarul general al partidului — de urcat noi piscuri, de croit noi poteci pe această cale încă neîbătută. Dar țelul suprem — o Românie liberă, independentă, puternică și prosperă — e mult prea nobil, mult prea înalt, pentru ca atingerea lui să fie zădărnicită de piedici trecătoare, de inerente obstacole. Poporul nostru a dobîndit deja o experiență de constructor încercat, a dovedit, în nenumărate prilejuri, că se poate ridica deasupra oricăror încercări, urmărindu-și cu tenacitate și ales romantism firul călăuzitor al marilor sale aspirații. Mai avem, știm foarte bine, multe de înfăptuit. Revoluția la care participăm în fiecare clipă — fie că ea se desfășoară pe tărîmul științei și tehnologiilor de vîrf, al acțiunii în agricultură, al propriei noastre conștiințe — nu este o bătaie cu flori și nici o călătorie de plăcere, întreruptă de prelungite popasuri în care să ne admirăm reu-

site. Calea deschisă patriei de către tovarășul Nicolae Ceaușescu este aceea a continuei acțiuni, a mersului neîrîmînat înainte, astfel încît imaginea pe care o vom dăruia viitorului despre timpul acesta să fie pe măsura visurilor noastre și a așteptării urmașilor noștri.

Contribuție de inestimabilă valoare la îmbogățirea tezaurului teoriei și practicii revoluționare privind dialectica societății socialiste contemporane, sugerînd căile și principiile trecerii de la socialism la comunism în epoca actuală, societatea socialistă multilateral dezvoltată este astăzi un concept cu deplină acoperire în izbînzile poporu-

lui nostru, în noua înfățișare a țării. Făurirea ei pe, mai departe va asigura — apreciază tovarășul Nicolae Ceaușescu, definind, de fapt, strategia generală a partidului nostru — „afirmarea principiilor socialiste în toate sectoarele vieții economico-sociale, manifestarea tot mai deplină a personalității umane, îmbinarea armonioasă a intereselor personale cu aspirațiile generale ale întregii societăți. Aceasta va marca un stadiu superior al socialismului, va deschide calea trecerii la faza superioară — societatea comunistă“.

DAN MUCENIC

A fi om al muncii

Am purtat o scurtă și instructivă discuție cu un maestru-matriș de la întreprinderea „Electroaparataj“ București. Se numește Ilie State, un bărbat încă tînăr, în jur de 35—36 de ani. L-am întrebat, printre altele, ce sens atribuie el noțiunii generale de om al muncii. După cîteva clipe de reflecție, mi-a răspuns: „E sensul obișnuit deja, adică acesteia noțiune desemnează pe toți cei ce muncesc cu brațele sau cu mintea, oamenii luați în tripla lor calitate de proprietari, producători și beneficiari, cu alte cuvinte, constructorii României socialiste de azi, făuritorii României comuniste de mâine“. Un răspuns-emblema pe care, cu siguranță, l-ar fi dat, într-o formă sau alta, milioane de oameni al muncii din patria noastră.

Pentru a se ajunge la această conștiință de sine, la această demnă și deplină în-

țelegere a rolului maselor în făurirea propriei istorii, a fost nevoie de parcurgerea unui drum lung și anevoios, de un vast proces de transformări revoluționare. Datorită muncii și luptei neobosite desfășurate de oamenii muncii din patria noastră, sub conducerea partidului, România s-a transformat, în anii victorioși ai construcției socialiste, dintr-o țară slab dezvoltată, care după unii ideologi ai claselor exploatare trebuia să rămînă o „țară emnamente agrară“, într-o țară industrial-agrară dezvoltată. Astăzi, mijloacele fixe reprezintă circa 3 200 de miliarde de lei, din care peste 80 la sută s-au realizat în ultimii 20 de ani, iar avuția națională generală a ajuns la aproape 5 000 de miliarde de lei. Pe această bază, fiecare cetățean al României, în calitate sa de proprietar — împreună cu întregul popor —

asupra tuturor bogățiilor patriei noastre, are în proprietate peste 140 000 lei fonduri fixe.

Sînt, iată, cîteva cifre și fapte cu profunde semnificații. Dacă în vremurile trecute, de tristă aducere aminte, oamenii muncii nu aveau decît forța brațelor pe care erau nevoiți să și-o vîndă la preț de nimic, pe un salariu de mizerie, azi, ei, oamenii muncii, indiferent de naționalitate, sînt făuritorii și proprietarii, stăpîinii de drept, constituționali, ai tuturor bunurilor și bogățiilor. La temelia orînduirii noastre stă, așadar, proprietatea socialistă pe care, prin tot ceea ce facem, avem datoria s-o dezvoltăm și s-o apărăm în continuare cu deplină fermitate. Tot ce alcătuiește prezentul României socialiste a fost realizat cu poporul, pentru popor; tot ce se va adăuga de aici înainte patrimoniului național se va înfăptui tot cu poporul, pentru popor. Pe acest adevăr, ce dă vibrantă expresie tezei de esență revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu privitoare la faptul că socialismul se construiește cu poporul și pentru popor, se întemeiază una dintre prevederile de bază ale Constituției țării.

În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu nici nu se poate imagina socialismul fără o largă democrație, fără participarea întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. În această concepție novatoare își are puternice rădăcini opera partidului nostru, a secretarului său general de făurire și perfecționare continuă a sistemului democrației muncitorești-revoluționare. Drept urmare, în decursul ultimilor 20 de ani au fost create consiliile oamenilor muncii, ca organe colective de conducere a întregii activități economico-sociale, s-au instituționalizat

adunările generale ale oamenilor muncii care, în calitate de proprietari și producători, de adevărați stăpâni ai țării, hotărâsc și răspund de buna gospodărire și dezvoltare a mijloacelor de producție din fiecare unitate, de înfăptuirea tuturor programelor. Periodic, din cinci în cinci ani, se organizează Congresul oamenilor muncii, Congresul tărânimii, Congresul științei și învățămîntului, Congresul educației și culturii și altele la care participă mii și mii de oameni ai muncii din fiecare sector de activitate și care hotărâsc asupra problemelor fundamentale privind dezvoltarea patriei. Aplicînd neabătut principiile autoconducerii, autogestiei, se asigură creșterea răspunderii colectivelor de oameni ai muncii — în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari — pentru administrarea cît mai chibzuită a unei părți a avuției generale încredințate spre folosință.

Spre ilustrare, l-am întrebat, în final, pe interlocutorul meu, maistru-matriș: „Cum vedeți concret cea de-a doua și cea de-a treia calitate a oamenilor muncii?”

Revoluția e-n noi

Adevărată emblemă a conștiinței înaintate, a omului nou, constructor activ și conștient al socialismului, spiritul revoluționar este una din dimensiunile cele mai complexe ale societății noastre, o veritabilă forță motrice, mereu vie, de nestăvilit, factor de prim ordin care, în strînsă corelație cu necesitățile cele mai stringente ale vieții, determină înstăpînirea cu un ceas mai devreme, a noului. „A fi revoluționar, afirma tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fi comunist în condițiile cînd partidul a devenit forța politică conducătoare în societate, înseamnă a lupta împotriva a tot ceea ce este vechi, perimat, înseamnă a promova cu îndrăzneală și fermitate noul, în toate domeniile de activitate”. Descoperim în acest luminos îndemn nu doar inestimabila esență a tezei privind permanența spiritului revoluționar, magistral susținută și mereu adusă în prim planul dezbaterilor politico-ideologice, ci și una din acele inspirate viziuni ce a declanșat, imediat după istoricele lucrări ale celui de-al IX-lea Congres al partidului, o amplă și consecventă bătălie pentru formarea omului nou, a noii sale conștiințe. O bătălie care a schimbat substanțial viața și înfățișarea României socialiste, dar care, în același timp, a configurat tot mai exact și mai energic profilul moral al omului nou, a îmbogățit cu noi valențe, cu noi deschideri, ceea ce numim într-un termen mai larg umanismul socialist. Acest umanism, așa cum este el definit în opera secretarului general al partidului nostru, înseamnă dezvoltarea continuă, mereu ascendentă a personalității umane, înseamnă o temeinică pregătire profesională și politico-ideologică, angajare și răspundere, disciplină și disponibilitate față de nou. Iar axul central al tuturor acestor atît de necesare calități nu poate fi altul decît spiritul revoluționar, acea nestăvinită hotărîre de a învinge toate greutățile, de a lupta din toate puterile pentru ca valorile și idealurile noastre să triumfe în numele socialismului, al adevărului, al dreptății și al omiei.

Scrutînd cu ochi pătrunzători viitorul patriei noastre, trăsînd cu fermitate și gîndire vizionară drumul pe care trebuie să-l parcurgem

„În legătură directă și numai în perfectă unitate cu prima. Ca unul ce fac parte din marea masă a oamenilor muncii din patria noastră, socot că participarea la dezvoltarea și conducerea societății o realizez în primul rînd prin tot ceea ce fac la locul meu de muncă. Creșterea avuției noastre naționale depinde și de felul în care eu și tovarășii mei ne îndeplinim sarcinile de producție, de modul responsabil în care ne spunem cuvîntul în adunările generale, în alte forme ale democrației noastre muncitorești-revoluționare, de intransigența față de lipsuri, față de tot ce e vechi, de calea liberă pe care o deschidem noului sub toate aspectele. Apoi, conform principiului socialist „De la fiecare după posibilități, fiecăruia după munca depusă”, ne bucurăm din plin de rezultatele muncii noastre: retribuții sporite, locuințe confortabile, concedii plătite, locuri stabile de muncă și tot ceea ce este necesar unui om să ducă o viață civilizată, lipsită de grija zilei de mîine”.

MIHAI STĂNESCU ■

va dovedi în continuare un factor determinant în depășirea unor momente mai dificile, sau în rezolvarea unor probleme ce se cer neapărat și urgent soluționate. În viziunea de largă cuprindere a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spiritul revoluționar este un mod de a fi, o dovadă grăitoare privind atașamentul nostru la idealurile înălțării patriei, la țelurile înaintate ale noului umanism socialist. Corolat astfel, spiritul revoluționar își arată cu adevărat esența sa: forță de progres a societății noastre, nestăvilită putere de mobilizare a tuturor energiilor, de stimulare a spiritului creator, a potențialului de muncă și luptă a întregului popor. De la înalta tribună a recentei Conferințe Naționale a partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu

sublinia: „Trebuie să nu uităm nici un moment că, pentru a asigura înfăptuirea Programului partidului, înaintarea spre comunism, este necesară dezvoltarea puternică a conștiinței revoluționare, ridicarea continuă a nivelului politico-ideologic, a conștiinței socialiste a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii”.

Este nevoie, în actuala etapă a revoluției, urmînd exemplul luminos, de muncă și luptă, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, mereu prezent în mijlocul vieții, simbolizînd, prin întreaga sa activitate revoluționară, cea mai curată și mai înaltă flacără a spiritului revoluționar, este nevoie să dăruim cauzei socialismului tot ce are mai bun și mai înălțător ființa noastră, pentru continua propășire a patriei.

VICTOR NIȚA ■

Echilibru și armonie

În orice discuție despre România abundă exemplele pentru că viața ni le oferă din belșug. De regulă, din localitățile în care trăim, de la locul nostru de muncă. Sintem în măsură să intervenim cu elemente de comparație de oriunde din țară pentru că am văzut, am trăit atîtea. Memoria mea este dublă. Ani de zile am avut alături aparatul de filmat care cu trecerea timpului, stocînd imaginile, le înmiește valoarea.

În 1963, cînd s-a luat hotărîrea dezvoltării armonioase, echilibrate, a tuturor județelor și zonelor țării, prin am-

uitate localități, a început să se audă, la munte, la mare, la șes, zgomotul perforatoarelor și al macaralelor, s-au operat prefaceri adînci în orașele în care nu se mai întimplase nimic de nu se mai ținea minte. S-au înrolat masiv în lumea cărții și a înțelepciunii milioane de femei și bărbați. Era necesară o competență a forței de muncă, în stare să stăpînească, în cunoștință de cauză, mașinile complicate înglobînd ultimele date ale științei și tehnicii. Cartiere întregi dispăreau! Cine să regrete casele igriasoase, cu tavanele care cădeau peste locatari, nevoiți, iarna, vara, să

viață și civilizație al poporului. Se poate spune că România va încheia o întreagă epocă revoluționară de dezvoltare, realizînd condițiile trecerii la manifestarea tot mai largă în societate a principiilor comuniste de repartitie, de muncă și de viață. Într-un astfel de context, de autentică democrație muncitorească, și avînd în față aceste mărețe țeluri, i se asigură spiritului revoluționar un larg cîmp de activitate, de exemplară afirmare. Dinamizînd conștiințele, mobilizîndu-le la cotele înalte ale muncii și ale patriotismului, hrănindu-le cu seva curată a dorinței de împlinire, spiritul revoluționar s-a dovedit și se

plasarea rațională a obiectivelor industriale și agrare, prin construcția masivă a edificiilor sociale, prin schimbarea aspectului întregii României, prin creșterea puterii economice a tuturor localităților, era încă o întrecere surdă între ziaristi, cine ajunge întîi la Timișoara, la Cluj-Napoca, în centrele care aveau o zestre gospodărească. Evenimentele s-au desfășurat conform prevederilor, într-un ritm accelerat, încît peste cîțiva ani, dacă ziaristi din România ar fi fost de trei ori mai numeroși tot n-ar fi putut acoperi în paginile cotidienele trăirile și schimbările în bine, de oriunde din țară. S-au înălțat schele în cele mai

care cu găleata apa din curte. Au devenit centre, cu greutate și prestanță, în economia țării, Miercurea Ciuc și Băbadag, Zalău și Giurgiu, Tulcea și Tîrgoviște, Alexandria și Satu Mare, Botoșani și Lehliu, Turda și Sulina, atîtea și atîtea altele. Am în față cifrele comunicate la Conferința Națională a partidului de tovarășul Nicolae Ceaușescu, comparînd anul 1968, cînd s-a purces la reorganizarea județelor, cu anul 1987. Acum 20 de ani doar 7 județe atingeau volumul activității economice la valoarea de 20 miliarde lei. În 1987, 15 județe depășesc 100 de miliarde lei volumul activității lor economice. Tovarășul Nicolae

Ceaușescu, secretarul general al partidului, cere în continuare aceeași sete de performanțe, aceeași străduință pentru a duce la bun sfîrșit drumul pe care ne-am angajat. „Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea în direcția înfăptuirii programelor de sistematizare, de organizare a orașelor și comunelor, de restrîngere a suprafețelor construibile, de modernizare a orașelor, îndeosebi a comunelor, astfel încît pînă în anul 2000 să încheiem, în linii generale, și la sate, înfăptuirea acestor programe. Aceasta va asigura schimbarea întregii înfățișări a patriei noastre, apropierea condițiilor de viață și de muncă a satelor de cele ale orașelor, va duce la întărirea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare, țărănime și intelectuali, dintre toate categoriile de oameni ai muncii”.

România, țara a 23 de milioane de fii, țara mea, cu chipul de nerecunoscut, cu putere economică de invidiat, cu forță politică de stimat! Producția industrială este evaluată de 120 de ori mai mult decît în 1945, industria chimică a făcut uriașul salt al creșterii de 1 200 de ori, industria metalurgică a urcat ascendent de 113 ori, industria constructoare de mașini de 500 de ori, industria ușoară de 82 de ori, industria alimentară de 32 de ori. A crescut de 13 ori retribuția celor care au făcut din România o altă țară, prin modernitatea și civilizația ei. Rezultate surprinzătoare pentru lumea întreagă, dar consecvent urmărite, prin sacrificiul și devotamentul întregii țări, prin convingerea că viața impune acest ritm, printr-o disciplină riguroasă, prin încrederea neclintită în înțelepciunea deciziilor.

Stau cu harta țării în față, însuflețindu-se, prin forța gîndului, orașe, creste de munți, dealuri mănoase, cîmpii grînare...

Timișoara, pe lîngă cîte are, se mîndrește cu cel mai complet combinat de industrializare a porcinelor, cu excepționala lui organizare, cu împlinirea dintre activitatea de producție și cea științifică. De la Mirșea pleacă cele mai mari camioane din țară, pe lîngă care omul e un pitic, dar are forța uriașă de a le insufla mișcarea. Revăd Satu Mare, cu superbul lui centru, conceput cu dragoste de țară, dovadă a puterii constructive a unui oraș care a fost scos din letargia tirgului. La Zimnicea solidaritatea întregii țări s-a manifestat eroic prin ridicarea unui alt oraș în locul celui atît de încercat. Pe luciul apelor termocentrale și hidrocentrale, „statuile” timpului nostru, impunătoare, frumoase, nepieritoare, transformă cursuri străbune în bogăție și lumină. În inima Bucureștiului Dimbovița a găsit formula practică a tinereții fără bătrînețe; în subsolul orașului ne bucurăm în fiecare zi de un mijloc rapid și modern de transport; pe străzi ne rătăcim pentru că unele sînt abia ieșite din schițele arhitecților. La Tulcea, malurile-i sînt armonios împărțite, ca țara: locuințe, șantiere, port. Delta, larg deschisă drumurilor, este cuprinsă de tinerețea țării. Produsele „Electroarges” ale Fabricii de porțelanuri fine din Curtea de Argeș călătorește în lume nu de multă vreme pentru că existența lor este legată și ea de anii dezvoltării din Epoca Nicolae Ceaușescu. Tot așa cum frumusețea construcției unui mare și necesar spital, a unui hotel primitor după o zi de alergătură, sînt semnele aceleiași prevenitoare griji pentru om. România pitorească a cedat locul României active, socialiste, care și-a propus țeluri înalte, în numele omului și pentru om.

CARMEN DUMITRESCU ■

O strategie de durată

În cadrul grandiosului proces de evoluție istorică înregistrat de societatea românească în anii de după Congresul al IX-lea, temeinicia și consecvența cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu a inițiat acțiunile ce-au deschis un orizont nou de civilizație pentru toți cei devotați muncii pământului constituie reperele unei autentice opere de renaștere și de înflorire a satului românesc.

Dezvoltarea multilaterală a societății românești, ca strategie fundamentată riguros științific de genul creator al tovarășului Nicolae Ceaușescu, reprezintă un concept propriu, revoluționar, al partidului nostru în edificarea noii societăți în România și această concepție novatoare a condus, între altele, la reorganizarea agriculturii în drepturile ei firești, ca ramură economică de bază în sistemul național economic unitar. S-a conturat astfel și s-a dezvoltat, prin contribuția originală și determinantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, un concept de importanță esențială pentru progresul agriculturii noastre, și anume conceptul unei noi revoluții agrare.

Așa cum sublinia secretarul general al partidului, noua revoluție agrară trebuie privită ca o ascensiune, în toate planurile muncii din agricultură, spre o nouă calitate, pentru atingerea rezultatelor ce înfrunchează o agricultură intensivă, de înalt randament economic. Noua revoluție agrară fiind concepută ca o strategie de durată, complexă, ce încorporează toate activitățile din acest domeniu: tehnologice, organizatorice, economice și sociale. Traducerea în viață a dezideratului acestei noi etape în agricultura românească presupune, se înțelege, transformări radicale. Iar aceste transformări, după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să se producă atât în sfera forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale și a cercetării științifice, cât și în planul relațiilor de producție, prin intensificarea activităților social-culturale menite să configureze locuitorilor de la

sate profilul spiritual al unui om cu o înaltă pregătire politică și în contact permanent cu valorile fundamentale ale științei și culturii.

S-a inaugurat, astfel, o etapă calitativ superioară în dezvoltarea agriculturii românești. Agricultură a beneficiat de alocarea unor fonduri de investiții substanțiale. S-au întreprins eforturi deosebite pentru dotarea ei cu tractoare și cu o gamă de mașini de mare productivitate. Au fost extinse o seamă de tehnologii moderne de tip industrial. S-a trecut la o integrare mai accentuată a cercetării științifice în rezolvarea unor probleme de producție. Creșterea generală a potențialului economic al țării și puternica dezvoltare a industriei naționale au creat premise favorabile de a se trece la acțiuni de anvergură pentru valorificarea superioară și eficientă a pământului, acțiuni materializate într-o concepție unitară, modernă, în Programul național care prevede ca lucrările de îmbunătățiri funciare să se execute în strânsă corelare cu cele de gospodărire a apelor, cu amenajările hidroenergetice și cele silvice.

Modernizarea bazei materiale și tehnice a agriculturii, precum și inițierea, simultan, a unor măsuri ferme de îmbunătățire a cadrului ei organizatoric, de creștere a cointeresării materiale a lucrătorilor din agricultură, au reprezentat în această perioadă acumulări cantitative al căror efect s-a făcut simțit, în ultimii ani, prin obținerea celor mai mari recolte din istoria țării. S-a deschis, astfel, un capitol nou în dezvoltarea agriculturii noastre. Pornind de la rezultatele strălucite obținute de numeroase unități agricole fruntase și chiar pe întreaga suprafață cultivată a unor județe, așa cum este județul Olt, un adevărat campion al marilor recolte, în 1986 s-a hotărât, din inițiativa și la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, instituirea înaltului titlu de „Erou al Noii Revoluții Agrare”.

D. CONSTANTINESCU ■

Avangarda progresului

Sînt mai bine de 22 de ani de cînd, prin atenta și lucidă prospectare a viitorului, prin judicioasă și profundă reevaluare a potențialului creator al poporului nostru, marile strategii și cititor al României moderne, tovarășul Nicolae Ceaușescu, avea să încredințeze științei nobila misiune de a anticipa cu un ceas mai devreme toate realizările de ordin practic, însăși poziția omului în sistemul forțelor de producție și în general toate coordonatele activității umane. În acest deplin acord cu viața și dezideratele economiei naționale, cercetările științei aveau să fie ridicate la rangul de politică de stat, racordate la cerințele progresului material și spiritual, înglobate organic în programul de edificare a socialismului multilateral dezvoltat.

Marea sărbătoare de suflet a poporului nostru, aniversarea zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, omul, bărbatul, comunistul de omenie care înfrunchează atât de plener voință, crezul și aspirațiile întregii națiuni, prilejuește și în acest compartiment de frunte al activității

noastre reconșiderări emoționante, învățăminte cu semnificații adînci și, din nou, o largă perspectivă asupra obiectivelor înscrise în analele viitorului. Orientările de principiu și îndrumările constante oferite științei de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășa Elena Ceaușescu, savant de renume mondial, președintele Consiliului Național pentru Știință și Învățămînt, apar cu evidență, la scara realității, îndeosebi prin două mărturii evidente ale capacității de creație și creativitate a poporului nostru. Este vorba în primul rînd de încrederea în forțele proprii, de credința că totul depinde de noi, că nimic nu ne poate împiedica să obținem rezultate la nivelul exigențelor mondiale. Și într-adevăr, astăzi competența științei românești este atestată de rezultatele cercetării autohtone, capabilă, în cele mai multe cazuri, să înlocuiască licențe și know-how-uri cu efecte economice ce derivă din acestea. Investiții de inteligență pe termen lung au rodit în soluții de care economia națională are mare nevoie, s-au concretizat în mai

Factor de cultură și civilizație

Nu întimplător tradiția acordă profesiunii de dascăl statutul unei demnități pe care timpurile, fiecare cu bătaia sa specifică, fiecare cu accentele sale, nu au clătinat-o și nici alterat-o. Profesorul, în garanția căruia este lăsată misiunea de preț a creșterii spirituale a oamenilor de mine, a fost și este unul din pionii esențiali ai societății noastre. E, astfel, un adevăr care nu mai trebuie dezvoltat, acela că învățămîntul constituie o verigă fundamentală, o permanentă „tîntă în mișcare”, față de care strategiile trebuie corectate în funcție de ritmul, de exigențele, de tendințele fiecărei epoci.

Sîntem un popor cu veche și exemplară tradiție în domeniul învățămîntului, un popor care am așezat în circuitul mondial al valorilor un număr impresionant de personalități culturale, artistice, științifice.

Intemeiat pe această robustă moștenire, învățămîntul românesc contemporan se află, de mai bine de două decenii, în căutarea celor mai bune soluții de organizare, care să vină în mod real în întîmpinarea fenomenului de amplă diversificare a activităților productive și, în consecință, a nevoii tot mai acute de forță de muncă superior calificată. Experiența a demonstrat că în condițiile dezvoltării deosebite a industriei în țara noastră, a mobilității excepționale a tehnologiilor pe plan mondial — și deci cu reflexe neîntîrziate și la noi — un învățămînt bine întemeiat doar din punct de vedere teoretic și științific nu mai poate satisface integral exigențele contemporane, lăsînd loc unor dificultăți în adaptarea tinerilor specialiști la locul de muncă, la complexitatea producției însăși. S-a născut astfel, la inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, unul din cele mai active concepte ale gândirii social-politice a epocii noastre: triada învățămînt — cercetare — producție.

„Să fie bine înțeles — spunea secretarul general al partidului — faptul că numai împletirea strînsă a învățămîntului cu cercetarea și producția asigură formarea unor specialiști de înaltă calificare, capabili să îndeplinească orice sarcină, atât în producția ma-

terială, cit și în sfera activității spirituale”.

Ne aflăm, în acest moment, în posesia unor achiziții importante în ceea ce privește organizarea învățămîntului românesc în lumina integrării învățămîntului cu cercetarea și producția. Preocuparea pentru familiarizarea cit mai timpurie și cit mai aprofundată a tinerilor — elevi sau studenți — cu problemele concrete ale producției a depășit demult stadiul ideii pure și simple, devenind o realitate, prin crearea unei largi rețele de ateliere-scoală, cu o excelență dotare, și care participă efectiv la producerea de bunuri materiale. Pe de altă parte, legătura între învățămînt și cercetare — mai evidentă și mai rodnică în învățămîntul superior — a devenit demult un veritabil element catalizator al domeniului complex și fierbinte al cercetării. Studenții noștri sînt azi nu doar învățăcei, ci și — nu o dată! — inventatori, autori de brevete, multe dintre ele cu însemnată valoare economică. Prin inițiativa strălucită a secretarului general, știința românească beneficiază azi de aportul concret al unui remarcabil potențial de gândire: cea a tinerilor, studenți, dar și cadre didactice, colaborînd în cadrul programului de cercetare al institutelor și facultăților din centrele universitare.

„Partidul și statul nostru dau o înaltă prețuire rolului școlii, considerînd-o principalul factor de cultură și civilizație al națiunii”, se arată în documentele de partid, numindu-se în fond ideea călăuzitoare a întregului program de modernizare și optimizare a învățămîntului românesc al zilelor noastre. Avem nevoie de specialiști excelenți pregătiți, pentru care progresul tehnico-științific să fie nu doar o realitate de înfrunțat, ci și un ferment al conștiinței. Triada învățămînt-cercetare-producție acționează astfel ca un motor indispensabil al progresului în domeniul vast, încărcat de responsabilități, dar și iluminat de perspective strălucite, al dezvoltării tehnico-materiale și spirituale a societății noastre socialiste.

LIVIU TIMBUS ■

TANIA RADU ■

Cu poporul, pentru popor

Exprimăm un adevăr istoric, unul dintre acele mari adevăruri, de esență, definitorii pentru o țară, arătând că România a cunoscut cea mai fertilă epocă a dezvoltării sale în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, când în funcția supremă a fost ales cel mai de seamă bărbat politic din țară, având patria, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Mărețele împliniri, transformările fără precedent pe acest pământ, transformări visate de mari bărbați patrioți ai neamului, au prins viață acum, într-o epocă intrată definitiv în conștiința națiunii sub numele Nicolae Ceaușescu.

Una dintre realitățile strălucitoare ale timpului nostru este punerea în practică a conceptului revoluționar privind democrația muncitorească românească, concept gândit de marele cirmaci al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în spiritul omeniei, al libertății, al profunde răspunderi și al celui mai adânc patriotism.

„Dintotdeauna, spune președintele României, socialismul și-a propus să realizeze o societate în care oamenii muncii, poporul însuși, sau popoarele, să fie pe deplin stăpîni pe bogățiile proprii, să-și făurească viitorul în mod liber, așa cum îl dorește, concepiind aceasta ca o largă și adevărată democrație, în care masele, poporul să participe la conducerea tuturor sectoarelor, a întregii societăți, a întregii activități. Am făcut un larg sistem democrație, bine cunoscut. Putem spune că avem un cadru minunat, care asigură participarea tuturor categoriilor sociale la conducerea societății, a întregului nostru popor“.

O democrație adevărată nu poate exista decât într-o țară civilizată cu un înalt potențial economic, cu un înalt grad de cultură. O democrație adevărată, largă nu poate exista în mod real în afara acestor condiții și este meritul secretarului general al partidului, care, cu excepțională clarviziune, a intuit că numai într-o țară puternică oamenii se pot bucura de o libertate adevărată, că pot munci și trăi într-un climat de reală democrație. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat limpede esența acestei democrații și anume faptul că, în procesul revoluționar de construire a orînduirii, socialismul și democrația sînt de nedes-

părțit, întemeind teza așezării socialismului pe baze științifice, într-un cadru organizatoric adecvat, care să asigure participarea oamenilor muncii, a întregului popor la conducerea societății. Astfel, din inițiativa secretarului general al partidului a fost creat și instituționalizat un sistem democratic larg, unitar, unic în felul său, și ne referim în primul rînd la consiliile și adunările oamenilor muncii — proprietari producători și beneficiari — la congresele oamenilor muncii din diverse domenii de activitate, organisme profund democratice, în continuă perfecționare, care asigură la toate nivelurile organizării sociale participarea întregului popor la îndeplinirea politicii partidului.

O expresie vie, originală a afirmării în practică a concepției că socialismul se construiește cu poporul și pentru popor o constituie dialogul permanent al președintelui cu țara, dezbateră publică a legilor și hotărîrilor care-i prefigurează viitorul. În sistemul democrației noastre muncitorești, partidul dă o atenție deosebită autoconducerii și autogestiei, ca expresia cea mai cuprinzătoare și mai directă a participării maselor la conducerea societății, modelul românesc de autoconducere muncitorească înscriindu-se ca o contribuție de seamă la îmbogățirea gândirii și practicii revoluționare contemporane.

În temeiul concepției de democrație muncitorească a tovarășului Nicolae Ceaușescu, Frontul Democrației și Unității Socialiste se dovedește a fi cel mai larg organism politic, patriotic și revoluționar cu caracter reprezentativ dinamizînd masele de oameni ai muncii în vederea participării lor tot mai active la conducerea treburilor obștei.

Sînt toate acestea cîteva dintre virtuțile unui concept de excepție privind democrația muncitorească, aparținînd secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, concept care asigură, în practică, cadrul optim de afirmare efectivă a democrației reale, la nivelul fiecărei cetăți, la nivelul fiecărui loc de muncă, adică acolo unde se îndeplinește viitorul țării, unde se afirmă personalitatea umană.

RAZVAN BARBULESCU ■

Arhitectura luminii

Un fapt știut, un fapt de mîndrie la care istoria ne dă dreptul este, firește, și acesta al construcției și reconstrucției în marș a tuturor orașelor și satelor noastre. Peisajul lor e în proces continuu de înnoire, de schimbare, de înfrumusețare și de nobilă umanizare la scara civilizației moderne. Așa cum stăpînim Limba Română, fondul ei principal de cuvinte, zestrea identității noastre dintotdeauna, mi se pare necesar să stăpînim, să întipărim în mintea și sufletul nostru cifre din fondul principal al marilor realizări ce ne definesc și ne caracterizează azi între națiunile lumii.

O astfel de cifră este și aceea a celor 3 milioane de locuințe înălțate în România în răstimpul a numai două decenii. Trei milioane de cămine pentru oameni, ce asigură condiții noi, un confort nou, la nivelul unei înalte civilizații de locuit. Trei milioane de case și apartamente

amplasate în vetre istorice de orașe și sate, de orașe mari și mici, de comune mari și mici, nu oricum, nu la întimplare ci într-un sistem de corelații cu alte și alte edificii la fel de noi, cu alte și alte dotări, cum le numim pe scurt, economice și social-culturale, adică spațiile locurilor noastre de muncă, de învățură și educație pentru copiii noștri, de educație și cultură pentru noi toți, de ocrotire și îngrijire a sănătății, dotările pentru petrecerea timpului liber, pentru destindere, odihnă și sport, un întreg habitat, cum îl numesc specialiștii, gândit să ne păstreze și să se armonizeze cu mediul natural, cu un mediu ecologic cit mai adecvat.

Intuim astfel că localitățile țării, în creștere și dezvoltare, se mișcă într-un sens anume. Știm că evoluția lor are loc în conformitate cu un program temeinic fundamentat, în interrelație cu toate obiectivele cuprinse în amplul program

strategic al dezvoltării multilaterale a societății socialiste românești pînă în anul 1990 și în perspectivă pînă în anul 2000, cu prognoze către 2020. Program magistral elaborat de partidul nostru la Congresul al XII-lea, din inițiativa și sub directa îndrumare a secretarului său general, prin aportul său covârșitor de idei novatoare. O asemenea idee-forță ce a structurat un concept original și un proces social fără precedent este și acesta al sistemizării și modernizării tuturor localităților țării, pe care, de fapt, l-a inițiat în 1968, odată cu noua împărțire administrativ-teritorială și l-a dezvoltat în chip strălucit, revoluționar, cu fiecare etapă, cu fiecare cincinal, cînd forțele și potențialul economic al țării cunoșteau noi acumulări, noi trepte de progres.

Ca sinteză a dezvoltării generale și armonioase a întregului teritoriu al țării și al fiecărei localități în parte, urbane sau rurale, sistemizarea cuprinde și implică absolut toate aspectele vieții în perspectiva timpului. Urmarind, personal și în permanență modul de realizare a acesteia în plan teritorial, tovarășul Nicolae Ceaușescu a analizat schițele de sistemizare pentru toate tipurile și structurile de orașe și de așezări rurale, pe județ și zone, s-a întîlnit de numeroase ori cu arhitecții, edili, constructorii, cu toți cei răspunzători și implicați să le transpună la scara unu pe unu a realității. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a readus în dezbateră, la recenta Conferință Națională a partidului, Programul național al sistemizării teritoriului țării în vederea actualizării acestuia în corelație cu noile probleme generate de viață, de evoluția socio-economică. Orașele, comunele, satele cresc, prin fenomenul firesc al creșterii demografice — sporul natural al populației, ridicarea mediei de viață, mișcarea forței de muncă —, prin aspirația firească de a construi locuințe mai mari, de a-și spori suprafața locativă, prin construcția și asigurarea acestor edificii grandioase economice prevăzute — platformele industriale pe care le cunoaștem și multe încă sînt în devenire — ca și social-culturale, ca și prin asigurarea spațiilor de agrement și a „plăminilor“ verzi, necesari purificării mediului ambiant al omului și al naturii, ori, toate acestea se impun a fi controlate. Orice exces, orice avansare în spațiu se fac pe seama și în dauna reducerii

pămîntului pînii noastre, a suprafețelor agricole. Economist și sociolog genial, secretarul general al partidului nostru a surprins la timp fenomenul, indicînd reevaluarea critică a schițelor de sistemizare, întru respectarea cu strictețe a normelor privind perimetrele construibile, în așa fel încît să se economisească terenul arabil și totodată să le permită dezvoltarea, să se îndeplinească prevederile asupra raportului dintre populația urbană și rurală. Orașele vor crește dar ele nu se pot întinde pe jos, cum spunea un sociolog, ar cuprinde, ar „invada“ țara, ori, programul sistemizării proiectează temeinic, cu calcule de prognoză, destinul fiecărei localități. Grijă pentru pămînt este norma profesională și morală a oricărui sistemizator. Mișcarea fiecărei localități este, astăzi, un fenomen bine stăpînit.

În consens, un principiu fundamental ce stă la baza acestui proces social este, cum s-a relevat la Conferința Națională, dezvoltarea localităților pe sisteme orășenești și rurale, principiu întemeiat pe o fină analiză a unor tradiții și tendințe istorice în existența și permanența orașelor și satelor românești. Fiecare centru urban și-a avut zona lui de polarizare, precum multe comune și-au avut rețelele ei de sate ce au gravitat în jurul lor și chiar fiecare sat mai mare ori mai ridicat economic sau cultural s-a constituit ca pol de atracție. Exemplul contemporan al revitalizării acestei tradiții îl constituie dezvoltarea centrelor industrial-agrare pe structura unor mari localități rurale, reședințele Consiliilor unice ale agriculturii de stat și cooperatiste. Comune cu nivel de urbanizare, se configurează ca modele de sistemizare, de evoluție pe toate planurile, modele ce prefigurează progresul și civilizația în totalitate a satului românesc de mîine.

Experiența românească în domeniul sistemizării teritoriului, ce dă șanse egale la dezvoltare, la un nivel de viață cit mai înalt, în pas cu toate cuceririle secolului, fiecărei localități și tuturor locuitorilor patriei, rămîne legată de numele marelui strateg al celei mai intense epoci creatoare din istoria acestui pămînt, de numele tovarășului Nicolae Ceaușescu. Omul care și-a trăit viața și și-o trăiește în chip revoluționar, dăruindu-se fără odihnă patriei și poporului său.

CICI IORDACHE ADAM ■

Suprema construcție

S-a schimbat radical în ultimii ani înfățișarea satelor și orașelor noastre, oriunde mergi în țară, în cel mai îndepărtat punct al geografiei noastre, semnele noului sînt vizibile peste tot, timpul istoric al prefacerilor și-a pus amprenta definitivă asupra spațiului mioritic care, chiar dacă și mai păstrează undui-toarea aparență a tiparului cosmic pe care a surprins-o poetul, în esența sa el aparține azi mai mult ideii creative a vremii decît naturalității sale mitice.

În mod la fel de firesc, însă, toate marile prefaceri care au restructurat pămîntul românesc transfigurîndu-l în istorie nu sînt un scop în sine, geoplăstie pură, ele sînt doar un mijloc și o modalitate de-a oferi un cadru nou, o casă istorică nouă pentru noul model uman pe care-l presupune contemporaneita-

tea noastră. Toate aceste transformări de la locul de muncă al omului țării, din curtea și din propria sa casă, de pe drumul dintre locul său de muncă și locul său intim de viață, de la locul copilăriei pînă la locul maturității sale, sînt în fond o treaptă suită spre sînele lăuntrice, tot atîtea oglinzi în care omul de azi să se privească și, recunoscîndu-se în merita sa noutate exterioară, să-și adrezeze interiorul pe măsura acestor imagini. Un oraș nou și chiar o casă nouă presupun un nou om care să le locuiască. Cu atît mai împlinită va fi noutatea unei construcții cu cit ea va fi locuită, gospodărită și însuflețită din interior de un om cu propriile structuri interioare fortificate de tot atîta noutate ca și structurile de rezistență ale acestei construcții.

Prezentul nostru nu-și a-

firmă superioritatea doar pe plan economic, social sau politic ci mai ales prin propunerea unui nou tip de societate umană a cărei coeziune e dată tocmai de afirmarea plenară a fiecărei personalități pornindu-se de la premisa logică și optimizatoare că o națiune e cu atît mai puternică și mai unită cu cit personalitatea fiecărui membru al său este mai puternică și mai individualizată prin aspirația continuă spre idealul autoperfecționării și autodepășirii. O societate nouă, multilateral dezvoltată, presupune un om nou, multilateral dezvoltat, al cărui interior să cunoască o „rată de înnoire“ echivalentă cu aceea a colectivității în care trăiește, cu motivațiile sale afective și opțiunile rațiunii sale sincronizate pe dinamismul epocii, cu realitățile ei conform cărora un individ aflat într-un continuu proces de afirmare ca și creator de valori materiale și spirituale, colectivitatea în care se integrează și pe care o slujește cu devotamentul său total trebuie să-i răspundă oferindu-i șansele și avansul libertății nestîngherite de afirmare.

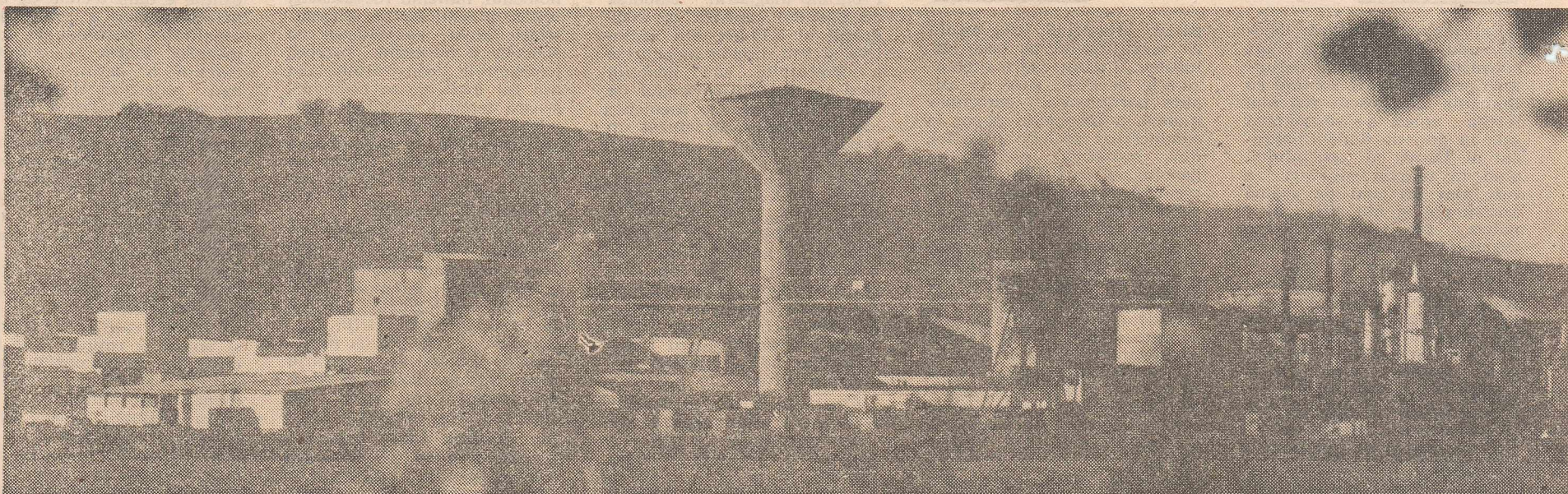
„Eficiența artistică, politică și ideologică nu este cu nimic mai puțin importantă decît eficiența economică“ — afirmă președintele statului nostru elucidînd într-o frază concisă o problemă extrem de delicată, făcînd astfel să se atingă extremele adevărului conform căruia eficiența, ori de ce natură ar fi ea, înglobează muncă creatoare — principala cale de realizare și afirmare a noii personalități, cu condiția ca aceste principii să nu se rezume la respectarea formală a legalității și obligațiilor sociale ci să devină norme active ale propriei conștiințe, instanțe superior înțelese ale propriei sale moralități. A crea în orice domeniu înseamnă a munci mai mult și mai implicat, dar munca este înaintea de toate efort și sacrificiu de sine, cunoaștere amănunțită a premiselor, luptă pentru depășirea limitelor de orice natură, soluționarea optimă a tuturor inadecvărilor și greutăților.

O nouă calitate în toate domeniile de activitate, economice și spirituale, implică automodelarea unui om nou atît ca orizont de pregătire profesională și politică cit și ca deschidere spre cunoaștere nelimitată, ca orizont de autogunoaștere și autoproiectare a propriilor orizonturi morale și de conștiință, un om fortificat lăuntric cu toate valorile și performanțele creative ale poporului său, capabil astfel să militeze cu toată consecvența pentru impunerea unei idei și să promoveze cu curaj ceea ce se înscrie în orizontul de așteptare al progresului, lucru care nu e posibil decît dacă acest om are încredere deplină în forțele proprii și în victoria căreia i s-a devotat.

Noul tip uman pe care îl edifică societatea noastră are o largă perspectivă asupra legilor obiective ale dezvoltării participînd în cunoștință de cauză la făurirea istoriei și a propriului destin, dinamizat fiind, în primul rînd, de munca creatoare și încrederea în resursele nelimitate ale creativității poporului român, de un înalt spirit de răspundere atît față de mecanismele sociale în care se integrează cit mai ales față de propria tinută și coerență morală ce-i fortifică dinăuntru propriul destin, edificîndu-se astfel continuu și edificînd prin valoare, adevăr și frumusețe o lume pe măsura aspirațiilor sale și căreia îi este propria măsură lăuntrică.

ION ZUBAȘCU ■

Cu ardoare și bărbăție, netulburat de încercări neprielnice

Cine ar fi crezut vreodată că Zalău va parcurge în 20 de ani un drum infinit mai lung în planul dezvoltării sale economice decât în cele peste cinci secole de atestare documentară? Unde și are originea acest dinamism fără precedent al vieții economico-sociale și ce anume înseamnă platforma pentru municipiul Zalău, pentru întregul județ Sălaj, ne spune **GHEORGHE GABOR**, șeful secției transport utilaj greu, om a cărui biografie se confundă de tot atâția ani cu însăși biografia platformei.

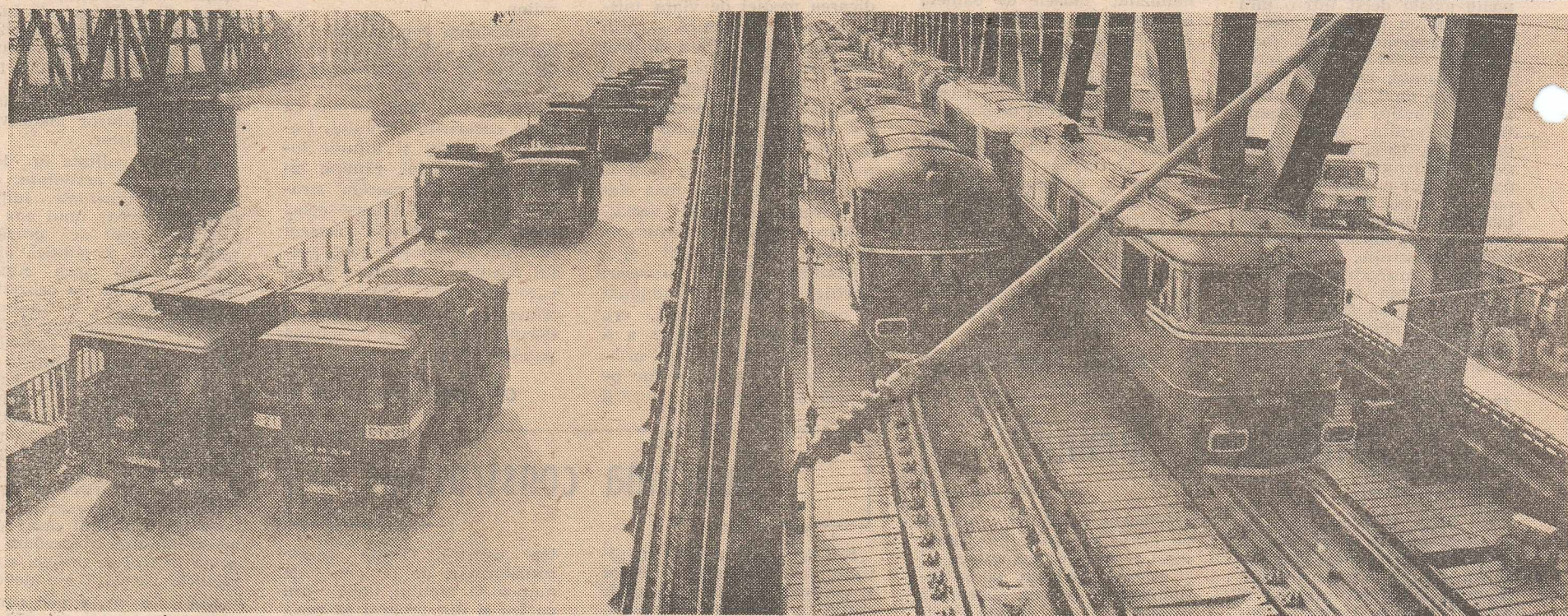
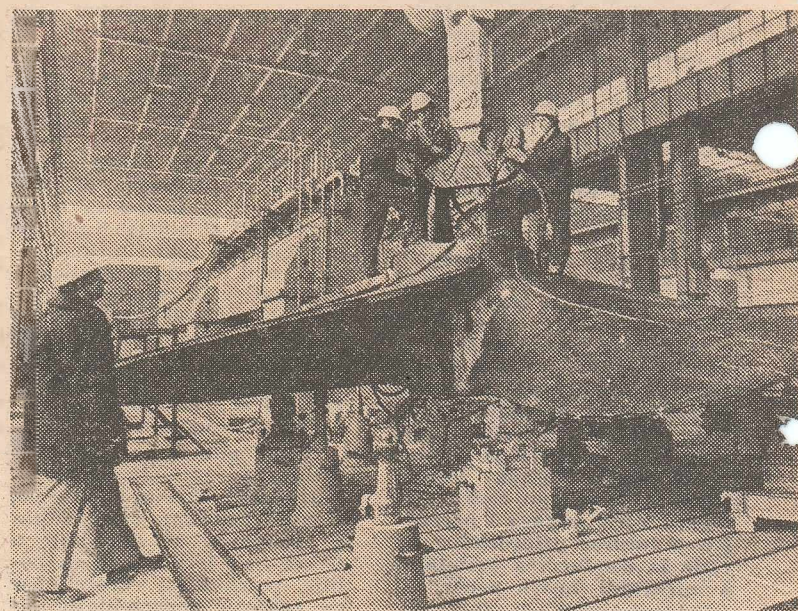
— Platforma de care vorbim este o consecință firească a opțiunii ferme a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a politicii partidului și statului nostru de dezvoltare armonioasă și echilibrată a tuturor zonelor țării. Începând cu

1968, istoria Sălajului a intrat într-o etapă nouă: cea a adevăratei sale renașteri economice-sociale, a împlinirii pe toate planurile. Platforma a modificat esențial, într-un timp foarte scurt, via-

PLATFORMA INDUSTRIALĂ

ța întregii comunități sălajene, i-a conferit Zalăului un nou certificat de naștere. Prin materializarea unui impresionant volum de investiții — peste 17 miliarde lei — au fost puse în funcțiune o serie de obiective economice, multe dintre ele bine cunoscute de acum atât pe plan intern cât și

internațional, cum ar fi „Armătura”, „Emailajii”, „Tevile”, „Anvelopele”, „Filatura”. De aceea, azi, privită din orice perspectivă, dar mai ales din cea a istoriei, platforma industrială a Zalăului poartă pecetea inconfundabilă a epocii intrate definitiv în conștiința întregului popor român Epoca Nicolae Ceaușescu. Iată de ce pentru comunisti, pentru toți oamenii muncii din municipiul Zalău și județul Sălaj aniversarea a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară a celui mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se constituie într-un minunat prilej de a-i aduce alesul lor omagiu, caldă recunoștință, de a-i ura ani mulți, sănătate și putere de muncă, spre binele și fericirea patriei noastre socialiste, a tuturor fiilor ei.

Sînt în viața oamenilor evenimente care rămîn pentru totdeauna la fel de proaspete, fierbinți, purtînd în ele incandescenta aștrilor. La un astfel de eveniment au fost martori constructorii din cadrul Antreprizei poduri dunărene Fetești sîmbătă 21 noiembrie 1987, cînd a fost inaugurat cel mai mare pod peste Dunăre, nouă și măreață ctitorie a Epocii Nicolae Ceaușescu, argument al vocației unui popor eroic și a unei țări în a construi opere ce vor înfrunta timpul.

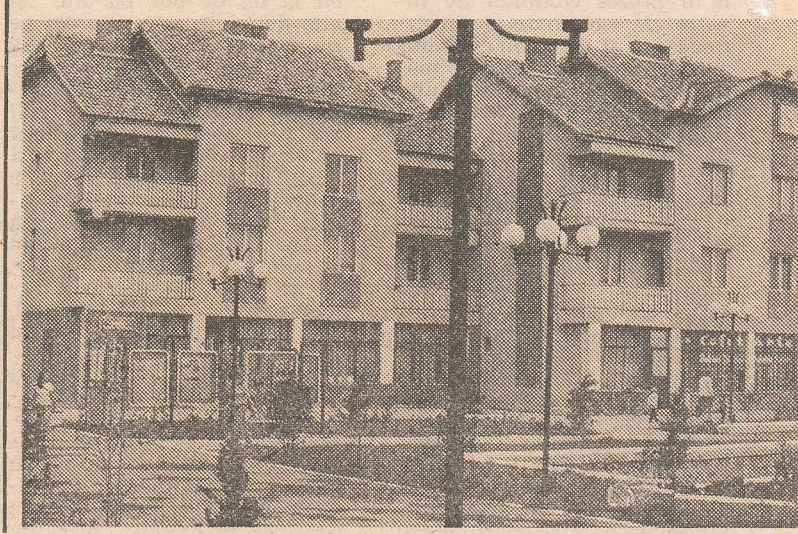
Inginerul **CONSTANTIN SAFTA**, directorul Antreprizei poduri dunărene Fetești, în suflul căruia se simțea vibrînd cea mai puternică emoție ne-a spus: „Pentru noi aceste clipe

vor rămîne cu adevărat de neuitat. Din cei peste 5 000 de constructori care au fost aici pe șantierele podurilor dunărene cu mulți am lucrat la Porțile de Fier I, alții au fost la podul de la

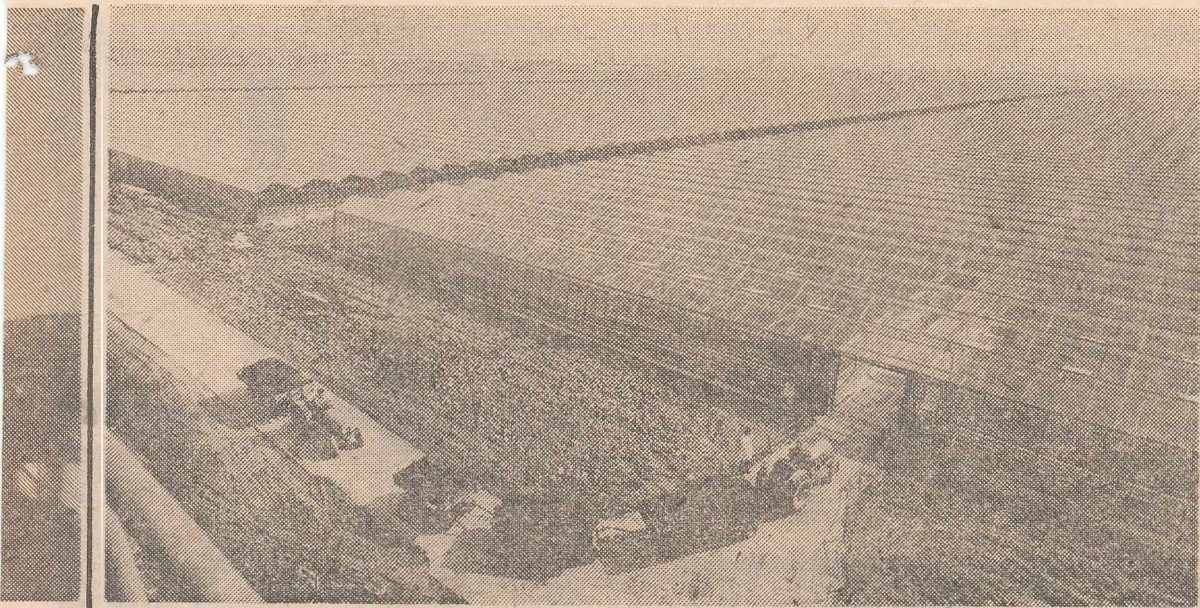
PODURILE

Giurgeni—Vadul Oii, și tot noi împreună am realizat lucrările care ne aparțineau la magistrala albastră Dunăre—Marea Neagră. Cu ei acum lucrăm la podurile rutiere și de cale ferată, la drumurile de acces de la Centrala nucleare-electrică de la Cernavodă, la centrala

hidroelectrică din aceeași localitate. Acum cînd întreaga noastră națiune se pregătește să aniverseze 70 de ani de viață și peste 55 de ani de activitate revoluționară și eroică a mult iubitului nostru conducător, constructorii ialomițeni, asemeni întregului nostru popor ne simțim datori să-i mulțumim pentru modul strălucit în care ne conduce destinele, asigurîndu-ne și nouă celor care îi sîntem contemporani, nemurirea. Sîntem fericiti că la realizarea acestor ctitorii cu adevărat inegalabile am pus umărul și noi. Spre bucuria noastră și a urmașilor noștri ele vor purta peste veacuri numele creatorului de epocă nouă, ctitor de istorie și de țară.

purtat nenumărate bătălii pașnice și a durat o țară nouă

ORAȘELE

Afirmația potrivit căreia Deva, orașul de reședință al județului Hunedoara, este unul din cele mai frumoase orașe ale Transilvaniei, va fi, sintem siguri, unanim susținută de toți cei ce-au avut prilejul să cunoască noua înfățișare a acestui bătrîn și totuși tînăr oraș, cu precădere imaginea sa conturată în ultimii 5 ani. Situat pe malul stîng al Mureșului, străjuit de ruinele unei străvechi cetăți, important punct de popas pentru toți cei ce intră, dinspre Timișoara și Arad, spre mijlocul țării, dar și centru politic-administrativ al județului Hunedoara, unul din județele cele mai urbanizate ale țării, Deva, oraș al minerilor, al energeticienilor și, de ce nu?, al campioanelor mondiale de gimnastică, impune, din punct de vedere urbanistic, prin monumentalitatea și ambientul ultramodern al marilor sale bulevarde, prin fericita îmbinare a vechilor și noilor stiluri arhitectonice și, nu în ultimul rînd, prin bunul gust predominant, veritabil semn al spiritului gospodăresc cu care edilii orașului știu să-i mențină frumusețea și prospețimea. „Dezvoltarea Devei, avea să ne declare **ILIE LAVU**, tînărul **primar al orașului**, sau, dacă vrei, continua sa înfrumusețare au mers mîna în mîna cu impetuoasa sa dezvoltare industrială. Dintr-un mic grăsel politic-administrativ, Deva a devenit, în ultimele două decenii, un puternic centru muncitoresc. Pe această bază, a acumulării

unor fonduri provenite din dezvoltarea industrială proprie a orașului, a fost posibilă lansarea unor investiții de anvergură, menite să confere orașului o nouă înfățișare. Au fost finalizate în decurs de numai cîteva ani cîteva ansambluri edilitare cu care orașul, pe bună dreptate, se poate mîndri: marele bulevard Decebal, o adevărată operă urbanistică, noua gară, despre care se spune că este o bijuterie arhitectonică a genului, un nou și mare hotel, care poartă chiar numele orașului, la înfîlțirea bulevardului Decebal cu vechiul și impunătorul bulevard al Devei... Fiereste, mai sînt încă multe lucruri de făcut, gradul de confort și civilizație, inclusiv civilitate, ale unui oraș sînt trei elemente în continuă ascensiune, strîns legate de munca și viața locuitorilor săi. Dar Deva, tîn să adaug în mod deosebit, nu este, din punct de vedere al înnoirilor și înfrumusețărilor ei, un caz singular în județul nostru. Orașele Văii Jiului, Orăștie, Brad, Hațeg au cunoscut și ele aceleași binefăcătoare preferențe, ca de altfel, de ce să nu o spunem?, majoritatea localităților țării. Deslușim în această amplă modernizare urbanistică, veritabilă emblemă a timpului nostru, a epocii pe care cu îndreptățită mîndrie o numim Epoca Nicolae Ceaușescu, una din viziunile indicații ale secretarului general al partidului nostru, indicație care, iată, devine, pe zi ce trece, tot mai mult, fapt împlinit. Îi mulțumim, acum, la ceas de-aleasă sărbătoare, cînd țara întreagă îi aniversază ziua de naștere, pentru sprijinul și grija deosebită ce le manifestă pentru orașul nostru și îi adresăm, din adîncul inimii, tradiționala urare „La mulți ani!”, sănătate, fericire și multă putere de muncă pentru continua propășire a patriei noastre“.

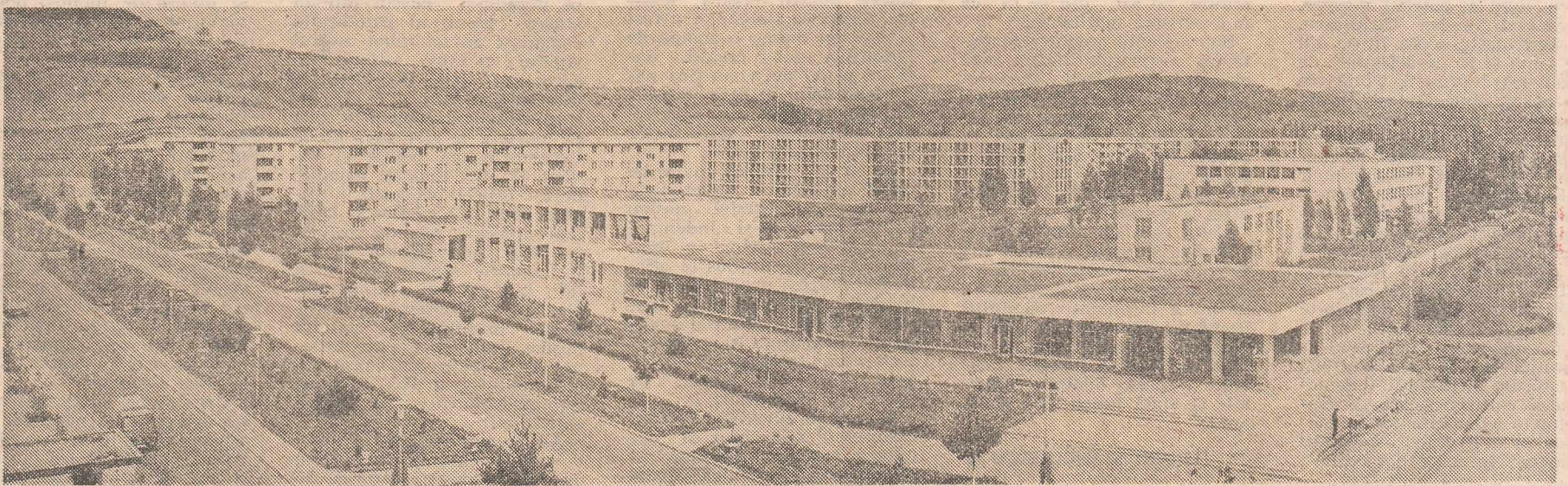
INDUSTRIA PÎINII

Țăranii care s-au născut sub soarele lui august și muncesc în Epoca Nicolae Ceaușescu au în ei forța pe care le-a dat-o ctitorul de țară și istorie nouă, creatorul drumurilor spre înfăptuirea Noii Revoluții Agricole, și, care, primul sfat cu țara l-a tînut în Cîmpia Română, în plin Bărăgan unde țăranii din comuna Gheorghe Doja de pe malul Ialomiței se aflau la muncă. Cine poate uita cuvintele limpezi și clare ale omului care cunoștea pînă în adîncile străfunduri firea românului — țăran, puterea lui de a învinge nevoile. Acela înfîlțire din iunie 1965 a fost și va rămîne marele omagiu adus făurarilor de pîine și care în epoca marilor împliniri, „Epoca Nicolae Ceaușescu“, inaugurează permanențului sfat al conducătorului cu poporul. În 25 de ani 90 la sută din familiile țărănești și-au construit case. Au dispărut bordeiele învelite cu stuf și paie, a dispărut o lume

îngenunchată. Pe aceleași vetre, case cu etaj. La Gheorghe Doja, satul de azi are dintr-o margine într-alta numai case noi. Case cu străzi asfaltate și pietruite, cu trotuare. În satul în care în 1924 vitejii de la Mărășești — Mărăști și Oituz primeau cîte o palmă de pămînt, este altă viață. **ION SPĂTĂRELU**, **Eroul Muncii Socialiste**, **președintele C.A.P.-ului** de mai bine de 30 de ani, reproduce cuvintele spuse de conducătorul partidului: „După cum cunoașteți, la poporul nostru este un obicei vechi: înainte de a pleca la drum, omul se sfătuiește cu familia sa sau cu prietenii săi pe ce drum să meargă. Este un obicei bun. Acum, pornim, tovarăși, la un

drum îndelungat care, trebuie să vă spun, nu va fi ușor, va cere muncă intensă din partea tuturor. De aceea, partidul nostru consideră că e bine ca înainte de a porni la drum să ne sfătuim cu muncitorii, cu țăranii, cu intelectualii, cu bărbați și femei, cu bătrîni și tineri, într-un cuvînt cu întregul popor în alegerea celui mai bun drum spre țelurile pe care le avem de îndeplinit“.

De atunci, continuă Ion Spătăreleu, a trecut aproape un sfert de veac. Pentru noi țăranii, însă, au trecut 90 de anotimpuri, 90 de anotimpuri în care la majoritatea culturilor recoltele au crescut de 4—5 ori, că s-au schimbat locurile dar cea mai mare schimbare s-a petrecut nu cu satul, ci cu țăranul. Țăranul are azi puterea să se lupte și să învingă de multe ori natura. Pentru armele noi, știința și cercetarea pe care partidul și statul i le-au pus la dispoziție el este dator să rămînă făuritor de pîine.

SATELE

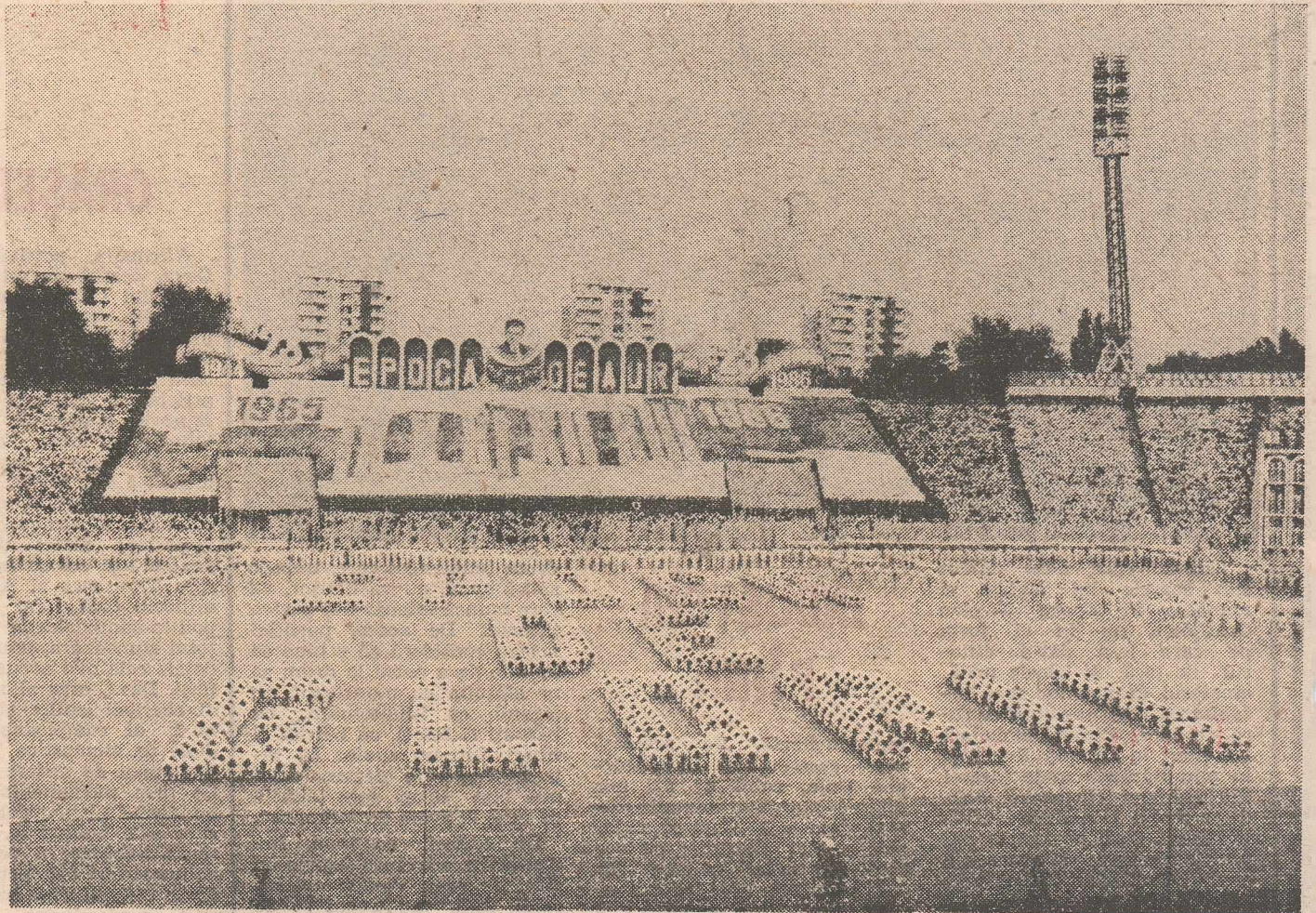
La fel ca toate zonele țării, și Delta Dunării, această mîrfică lume dintre ape, a cunoscut în epoca de glorie pe care o trăim suflul transformator al înnoirilor. Iată, de pildă, Chilia Veche, localitate care este unul din exemplele tipice, cele mai reprezentative ale transformărilor survenite aici în ultimii ani. „În urma vizitei din toamna anului 1983 — ne spunea nu demult **primarul VLADIMIR NICOLAU** — Chilia a pornit pe drumul unei puternice dezvoltări. S-au construit primele blocuri de locuințe cu unități comerciale și prestatoare de servicii la par-

ter; s-a creat front de lucru pentru realizarea chiar în acest an a altor blocuri, a altor dotări social-culturale. Pînă în anul 1990 — conform indicațiilor date de conducătorul partidului și statului — Chilia Veche are toate premisele să devină un puternic centru agro-industrial al Deltei. Noi, locuitorii Chilie Vechi exprimăm recunoștința noastră sinceră secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru minunatele condiții de muncă și viață create, și-i urăm din inimă, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate revoluționară, multă sănătate și fericire“.

Au colaborat la realizarea acestor pagini **EUGEN TEGLAS** și **MIHAI VIȘOIU**

Artă militantă, cultură nouă

Festivalul național „Cîntarea României”, cea mai amplă manifestare artistică a culturii noastre contemporane, născut din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului nostru, în ideea de-a oferi un cadru amplu de intensificare a activității cultural-educative a maselor largi populare, a dat un puternic impuls creativ muncii constructive a poporului, mobilizînd toate categoriile sociale implicate în procesul de producție, muncitorii din abataje și furnale, din fața laminatoarelor și din industria electronică, din agricultură și din industria ușoară sau alimentară, din învățămînt și cercetarea științifică, punîndu-se astfel în valoare, mai presus de talentul individual al unor artiști dintr-un colț sau altul al țării, uriașa forță de creație a poporului român, ideea generoasă că formarea omului nou, al societății comuniste, presupune conlucrarea strînsă a intelectualilor cu forțele înaintate din toate categoriile sociale. Organizat în ideea de a creativiza toate structurile societății artistice, științifice, productive, Festivalul național „Cîntarea României” a angrenat în cele șase ediții ale sale de pînă acum întregul potențial creativ al poporului, la ora actuală, demonstrînd că implicarea maselor largi în artă, cultură și știință sînt o premisă hotărîtoare pentru atingerea unui stadiu superior al societății noastre, al nivelului de sensibilitate și conștiință pe care îl presupune edificarea pe pămîntul României a unui nou model uman, reprezentativ intru totul pentru geniul creator și aspirațiile cele mai înalte ale poporului român.

Fierbinte urare a oamenilor scenei

La „ora proiectelor”, la ora declanșării bătațiilor pentru împlinirea sarcinilor asumate, ianuarie nu înseamnă pentru noi românii doar începutul de an, ci și timpul în care sufletele îmbracă strai sărbătoresc, îndreptîndu-ne gîndurile, cu prinos de recunoștință și stimă, spre conducătorul iubit al patriei noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ce împlinește acum 70 de ani de viață și 55 de activitate de luptă revoluționară. Pildă vie de curaj, abnegație și trudă neostenită pentru binele poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne însuflă permanent acel spirit revoluționar care însoțește toate faptele noastre întru realizarea marilor ambiții constructive, spre biruința ideilor socialismului și comunismului în România.

Înalta apreciere pe care secretarul general al partidului a dat-o, în cuvîntarea rostită la cel din urmă Congres al Educației Politice și Culturii Socialiste, activității ideologice și culturale, care „a constituit o adevărată forță motrice a dezvoltării societății noastre în toate domeniile”,

precum și ideea că arta și cultura trebuie să fie în pas cu dezvoltarea rapidă a societății, să o reflecte corespunzător — sînt pentru noi datorie și necesitate. Planurile noastre vor fi mai îndrăznețe, adîncind inițiativa, relevînd altele noi, în variate limbafe artistice, potrivit sensibilității omului de azi, din ce în ce mai exigent, mai avizat.

Efervescența creatoare, creșterea responsabilității sînt expresia înțelegerii desăvîrșite, a celor ce cu deosebire am reținut din Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, ca sarcini primordiale ale lucrătorilor din domeniul artei și culturii.

Celui care cu atîta ardoare a luptat și luptă pentru independența României, celui care, prin greu estimabile cîtorii, a însemnat pămîntul României cu mărturie pentru veacuri ale biruitorului socialism, din inimă, astăzi, fierbinte îi urăm deplină sănătate și viață lungă! La mulți ani!

SILVIU STĂNCULESCU ■

Muzica — oglindă a prezentului

Cînd începem un nou an de muncă sîntem totdeauna dispuși a scruta cu atenție viitorul. Pînă nu demult, anul 2000 apărea generației mele drept o abstracție imaginară; acum el începe să-și arate, concret, contururile. Trăim o epocă de profunde transformări în toate planurile vieții materiale și spirituale și avem sentimentul planetar al răsputerii imense pe care întreaga umanitate o are față de propriul destin, în acest sfîrșit de secol și de mileniu.

Iată de ce primim cu satisfacție acțiunile benefice întreprinse de țara noastră, de președintele Nicolae Ceaușescu,

în scopul salvagărdării păcii și rezolvării pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase. Dînd glas năzuinței de pace, muzica vorbește o limbă care este înțeleasă pretutindeni. Artă și cultura României socialiste sînt astăzi, mai mult ca oricînd, devotate marilor idealuri umaniste. Mili-tînd pentru aceste idealuri, muzica noastră tînde totodată să fie oglinda epopeii eroice a poporului român, oglinda înaltelor sale trăsături morale.

Pentru noi muzicienii, îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu de a contribui în modul cel mai eficient la ri-

dicarea conștiințelor, la desfășurarea artistică și innobilarea spirituală a maselor sînt în permanență direcții de gîndire și acțiune, documente programatice călăuzitoare. Festivalul național „Cîntarea României”, inițiat, îndrumat și sprijinit cu generozitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă un uriaș demers cultural-artistic-educativ care a dinamizat întreaga viață spirituală a națiunii, declanșînd energii nebănuite și dînd la iveală nenumărate talente tinere. Pentru muzica noastră, Cîntarea României a fost și este nu numai o rampă de lansare a noilor creații, dar și un prilej de a verifica neconținut felul în care sîntem înțeleși, felul în care răspundem exigențelor milioanei de iubitori ai muzicii.

Se cuvine a aduce cuvînt de căldă mulțumire secretarului general al partidului nostru pentru sprijinul și îndemnul cu care ne-a călăuzit în marile acțiuni ce au dus la afirmarea muzicii noastre atît în hotarele patriei, cît și la marile competiții internaționale, unde interpretii și compozitorii noștri s-au situat de regulă în primele rînduri, pe podiumul laureaților.

Nu o dată, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a cerut să depunem toată străduința în scopul ridicării muncii noastre artistice la cele mai înalte cote calitative. Desigur, fiecare om al muncii din țara noastră are datoria de conștiință de a da produse de calitate. În artă însă, calitatea este, prin excelență, elementul esențial. Iată de ce indicațiile și orientările tovarășului Nicolae Ceaușescu în direcția șlefuirii cît mai deplină a operei de artă își găsesc un puternic ecou în sufletele noastre, sporindu-ne răspunderea față de actul de creație.

Întîmpinînd ziua de naștere a iubitului nostru conducător, mai mult decît oricînd vom răspunde „prezent” la chemările sale adresate cu atîta generozitate slujitorilor artei, angajîndu-ne în mod solemn să realizăm — în țara Mioriței și a lui Enescu — opere muzicale demne de epoca noastră.

LAURENȚIU PROFETA ■

Ani rodnici de sănătate creatoare

În fiecare an la început de calendare și speranță nouă în destinul pașnic al poporului român în patria sa străveche sărbătorim două zile de naștere care țin în egală măsură de istoria noastră și de sufletul nostru. În ianuarie s-au născut două destine care unindu-și cursul într-un singur mesaj al pămîntului românesc au schimbat mersul istoriei noastre orientînd-o spre cea mai strălucitoare destinație a sa.

În ianuarie sărbătorim ziua de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu, om politic și savant de larg renume mondial dăruit cauzei neobosite a științei militante pentru o lume mai aplecată asupra rosturilor sale fundamentale și tot în ianuarie sărbătorim ziua de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, conducătorul partidului și statului nostru, înflăcărat revoluționar ce a făcut din cauza socialismului și a păcii în lume lumina călăuzitoare a întregii sale vieți.

Au trecut douăzeci și trei de ani de cînd la conducerea destinului nostru istoric se află luminoasa prezență a tovarășului Nicolae Ceaușescu. În tot acest timp unic, în întreaga istorie a poporului nostru, prin realizările sale constructive care dovedesc ce uriaș potențial creativ are un popor cînd știe să-și faurească prezentul și viitorul în pace, suveranitate și independență, avînd în fruntea sa steaua revoluționară a unui conducător ales, în răstimpul acesta de realizări grandioase, la baza fiecăreia dintre cîtorii care fac mîndria epocii noastre stă gîndirea îndrăzneală a președintelui țării, inițiativa și fapta sa neobosită.

Cu puterile și aspirațiile artei pe care am însușit-o o viață mă alătur și eu tuturor celor care își unesc inimile bucurătoare de înalta sărbătoare într-o singură și emoționată bătaie urîndu-i pre-

ședintelui țării, inspiratului arhitect al contemporaneității noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu un profund sentiment de respect și prețuire, tradiționalul și strămoșescul „La mulți ani”, pentru binele întregului nostru popor, dorindu-i multă sănătate și putere de muncă, noi și victorioase izbînzii pe pașnicul cîmp de luptă al construcției socialiste.

Însoțim, cum e și firesc, urările noastre cu responsabilitatea pe care ne-o asumăm în fața grijii sale permanente față de nevoile și aspirațiile cele mai intime ale poporului român, cu angajamentul de a dăruir acestor glorioase timpuri de împlinire creații și opere artistice noi, pe măsura înaltului nivel cultural la care s-a ridicat azi România socialistă, în anii de cînd în fruntea partidului nostru stă, cu gîndirea sa călăuzitoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cred că niciodată țara noastră n-a avut o perioadă de asemenea amploare constructivă, de parcă în cei douăzeci și trei de ani, de cînd destinul nostru colectiv e luminat de flîmța președintelui țării, s-a încercat să se recupereze tot ce nu s-a construit la timp, ce a fost dărmat de vicisitudinile vremurilor, în toată istoria noastră de pînă acum.

Iată de ce ne bucurăm de fiecare dată că această clipă aniversară coincide cu începutul unui an nou de bucurie și frumusețe, în climatul fecund în care se dezvoltă azi în patria noastră cultura și arta, știința și învățămîntul, întreaga noastră viață socială și politică ca o măturie grăitoare peste timp a creativității românești. Îi urăm din toată inima tovarășului Nicolae Ceaușescu mulți ani rodnici de sănătate creatoare pentru triumful idealurilor de muncă pașnică, pace și prietenie în patria noastră și în lumea întreagă.

ELENA DACIAN ■

pentru oamenii noi ai țării

La izvorul adevărului

Trăim cu toții un timp incandescent, un timp în care, pentru noi scriitorii, ca și pentru noi cinești — îndrăznesc a mă afilia acestor două profesii — realitatea înconjurătoare, de fiecare zi are strălucirea și forța menite să descătușeze talentul. Stăm, de mai bine de două decenii, sub semnul de preț al îndemnului exprimat în repetate rânduri de președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a ne adăpa la izvorul adevărului, al realității, al vieții. Mi se pare firesc ca, în acest moment aniversar, când personalitatea complexă a primului bărbat al țării este omagiată de toți oamenii muncii din patria noastră, să revenim, cu gravitatea cuvenită meditațiilor esențiale, asupra misiunii artei și literaturii, asupra responsabilităților ei de prim rang în formarea omului nou al zilelor noastre.

Cuvintele secretarului ge-

neral al partidului au răsunat de nenumărate ori în forumurile eele mai importante ale partidului și statului nostru, trăsând cu clarviziune drumul fertil al conștiinței noastre. Să scriem o literatură a oamenilor de astăzi și pentru oamenii de mâine, o literatură în care să se oglindească mărețele înfăptuiri ale epocii pe care o trăim; să facem filme cu care omul de lingă noi, contemporanul nostru, să poată intra într-un dialog al sensibilității, al conștiinței și al ideilor — acesta este scopul principal al literaturii, al cinematografului, acesta trebuie să fie răspunsul prompt, angajat, pe care reprezentanții acestor arte îl dau, cu fiecare fapt artistic împlinit, sarcinilor trasate de conducătorii țării.

Nu există, cred, o altă formă de a ne exprima recunoștința și adevărată revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu decât fapta. Ea este nu doar justificare pentru conștiința noastră de creatori, ci și cheazășie a unității de gând și acțiune a întregului nostru popor în jurul președintelui său.

Aduc, în acest ceas sărbătoresc, urare caldă de viață lungă și rodnică tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu gândul meu — și, desigur, al tuturor tovarășilor mei de breaslă — de a da viață ideilor sale călăuzitoare, de a sluji astfel creșterea unei patrii libere și îmbelșugate prin înflorirea roadelor minii și simțirii oamenilor ei.

FRANCISC MUNTEANU ■

Grîu înfrățit într-un ogor

Ridicate în inima marilor orașe sau în acele locuri în care s-a decis, într-un anume moment istoric, soarta însăși a devenirii patriei noastre, a ființei sale, nemurind personalitatea luminoasă a celor ce s-au jertfit pentru neamul țării, monumentele epocii noastre, cu precădere uriașele ansambluri artistice edificate în anii ce alcătuiesc Epoca Nicolae Ceaușescu, ni se destăinuie sub chipul unor adevărate lecții deschise despre dragostea de patrie. Citim în statura lor solemnă și măiestruoasă, în bronzul sau marmura menite să nfrunte timpul, imortalizarea acelei clipe unice în care ne simțim — aidoma firelor de grîu într-un ogor de curînd încolțit — înfrățiti în marele trup al țării. Brațul și gândul și vrerea devin parcă mai puternice, mai sigure de sine, înobilate de cel mai profund sentiment uman: dragostea de patrie. Este vorba, în esență, de acel înălțător mesaj pe care îl degajă monumentele ce împodobesc noul chip al patriei, monumentele ce strălucesc în inima marilor orașe ca garoafă de foc. Și mai este vorba, tot în esență, despre înalta investiție acordată artiștilor noștri plastici de-a zăgăvi în operele lor trecutul glorios de luptă al poporului nostru, izbînzile sale, aspirațiile sale majore, între care la loc de cinste se înscriu, desigur, bucuria de-a trăi, de-a construi, de-a conferi clipei frumusețe morală și pe deplin umană.

VICTOR NIȚA ■

Uniți în unicul gînd

Puterea și viabilitatea unui popor în fața, sau alături de alte popoare le dau cultura sa, civilizația sa. Prestanța României în fața lumii este un fapt de netăgăduit. O țară liberă, stăpîna pe propria-i existență, cu un popor liber, talentat, care liber gîndește, își asigură cu ușurință locul de prestigiu bine meritat.

Arta teatrală românească, cu suportul ei principal, dramaturgia, prin specificul ei, se alătură cu cînte celorlalte manifestări științifice și culturale care reprezintă, în țară și peste hotare, spiritualitatea românească. Preluînd și transformînd prin îmbunătățire tradiția teatrală, pentru care generații de artiști și-au dăruit sufletul și mintea, noi, cei din generațiile de astăzi, avem o grijă și o datorie în plus: aceea de a fi ai timpului nostru, ai epocii pe care o trăim, epocă ce impune pentru forțele spirituale arderea la cel mai înalt grad de dăruire întru slujirea omului de azi. Omul de azi, apăsător pentru desăvîrsirea unui destin strălucitor, trebuie să fie modelul artei noastre, dramaturgice și interpretative, și în același timp beneficiarul — prin dobîndirea unui plus de conștiință civică și socială — a tot ceea ce dramaturgia și arta interpretativă sint dateare — de fiecare dată — să-i ofere. Conform unor deziderate permanente, de la începuturile sale și mai cu seamă acum, teatrul rămîne tribuna revoluționară a adevărului, a frumosului, a dreptății, rămîne locul acela minunat de unde se propagă, ca o lumină, cuvîntul rostit; pentru noi, cuvîntul românesc, încălzitor, modelator de suflete, mesager stimulat al perma-

nent-efervescenței spirituale. În acest fel teatrul a fost, este și va fi al oamenilor, pentru oameni. El nu va pieri. Misiunea sa vie, actuală, omenească este necesară. Cu atît mai deosebit — necesară vremurilor noi pe care le trăim.

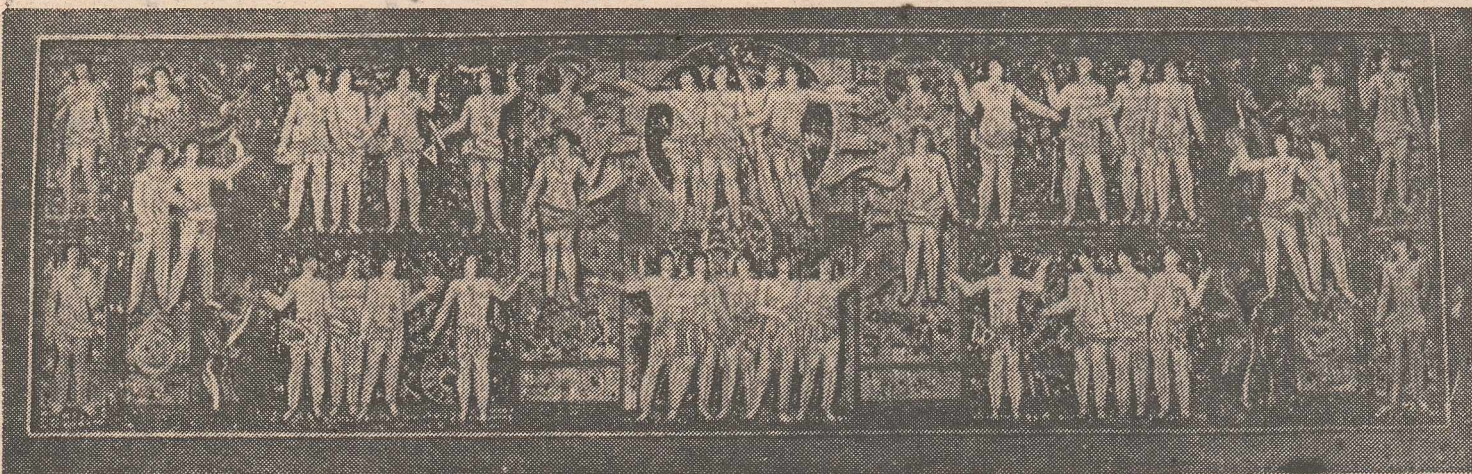
Condițiile în care își îndeplinește teatrul românesc misiunea sa sînt dintre acelea care duc și obligă cu putere la o continuă înnoire, într-o firească mișcare revoluționară menită să dirijeze cu eficiență nivelul moral-estetic al consumatorului de artă, în general al tuturor oamenilor. Datorăm mult anilor de prefaceri pe care-i trăim, datorăm limpezime în gîndire și forță de acțiune, și astfel înarmați, cu aceste determinante însușiri, noi, cei care credem cu cînte în teatru, în meseria noastră, devenim, de la sine înțeles, instrumentul indispensabil prin care se fac auzite bătăile inimii timpului, idealurile zilei pe care o trăim. Ancorați în realitatea vieții, o slujim cu credință fermă că în acest fel, particular, adăugăm și noi întregului care înseamnă existența spirituală a țării, o parte din frumusețea sa, din puterea sa, aducînd și prin arta teatrală dovada devotamentului și dragostei noastre sincere pentru țară, pentru bunăstarea ei și bucuria semenilor noștri.

Uniți în unicul gînd al prosperității și înfloririi neamului, închinăm cele mai fierbinți urări de „La mulți ani“ conducătorului iubit al partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel căruia îi datorăm libertatea de a înălța arta pe noi culmi, cu noi perspective, mereu în slujba omului.

CRISTINA DELEANU ■

Independență, de Gheorghe și Gabriela Adoc

Omagiul omului, frescă de Ionuț Achîterie,

Prin nestinsă iubire de oameni și neam, a așezat, în tot ce

Poet și, totodată, metodist-instructor al Casei de cultură municipale din Hunedoara, **EUGEN EVU**, ține să ne încredințeze că noile așezăminte cultural-artistice ale țării ar putea alcătui, după părerea sa, un fabulos oraș al artei, al frumosului.

Mărturie deplină și concretă a timpului în care au fost construite, timp pe care ne-am obișnuit a-l numi, cu îndreptățită mândrie, Epoca Nicolae Ceaușescu, epocă a atitor și-atitor cititorii, casele de cultură, sau într-un sens mai larg noile edificii social-culturale răsărite în inima orașelor țării, ele însele înnoite

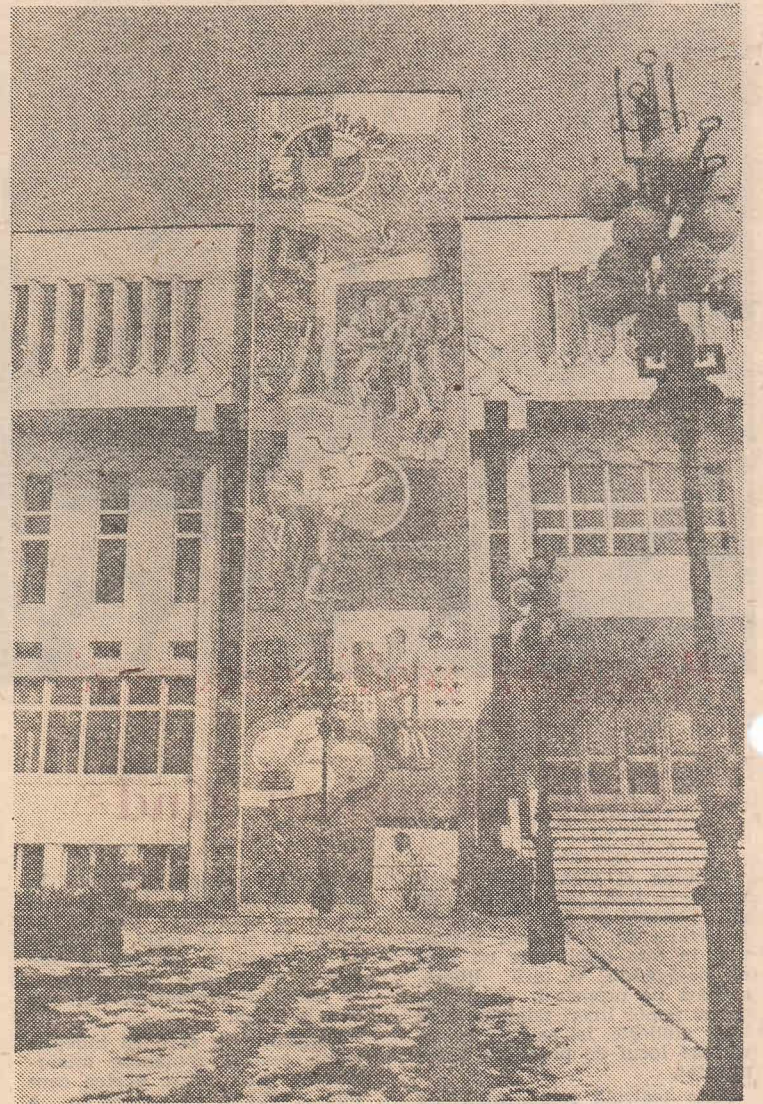
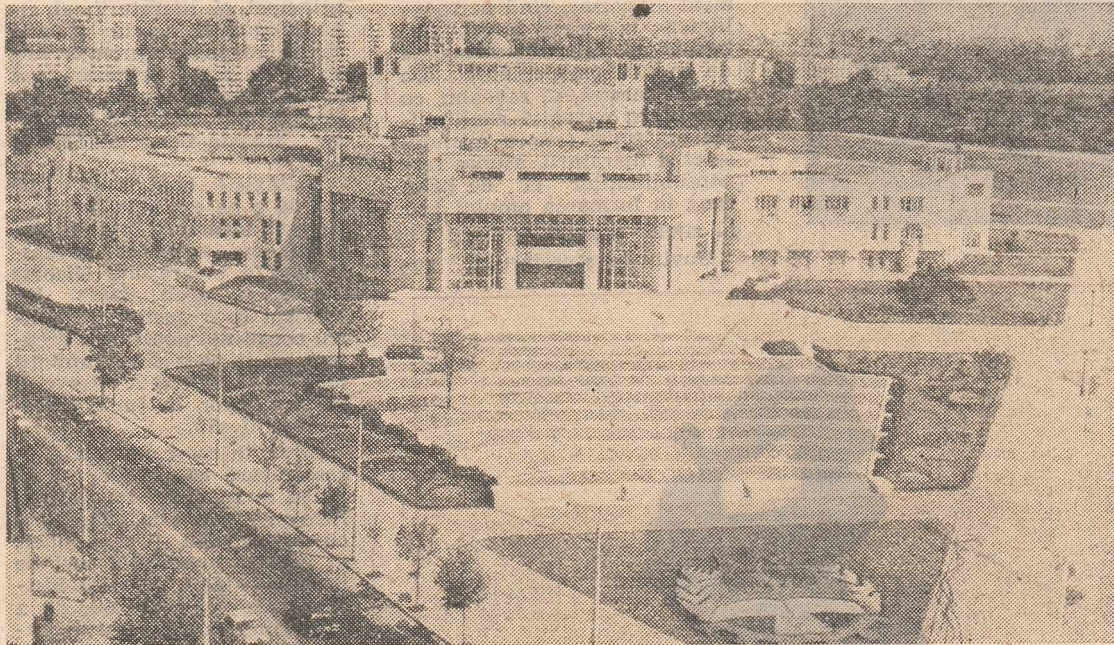
din temelii, sînt dovada grăitoare a accentului deosebit pe care politica partidului, a secretarului său general, îl pun pe continua formare a

Luminile culturii

omului nou. Noul umanism, așa cum este el sintetizat în gîndirea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, se poate împlini, cu strălucire,

prin munca politico-educativă pe care așezămintele de cultură au menirea să o asigure, să o stimuleze, să o găzduiască.

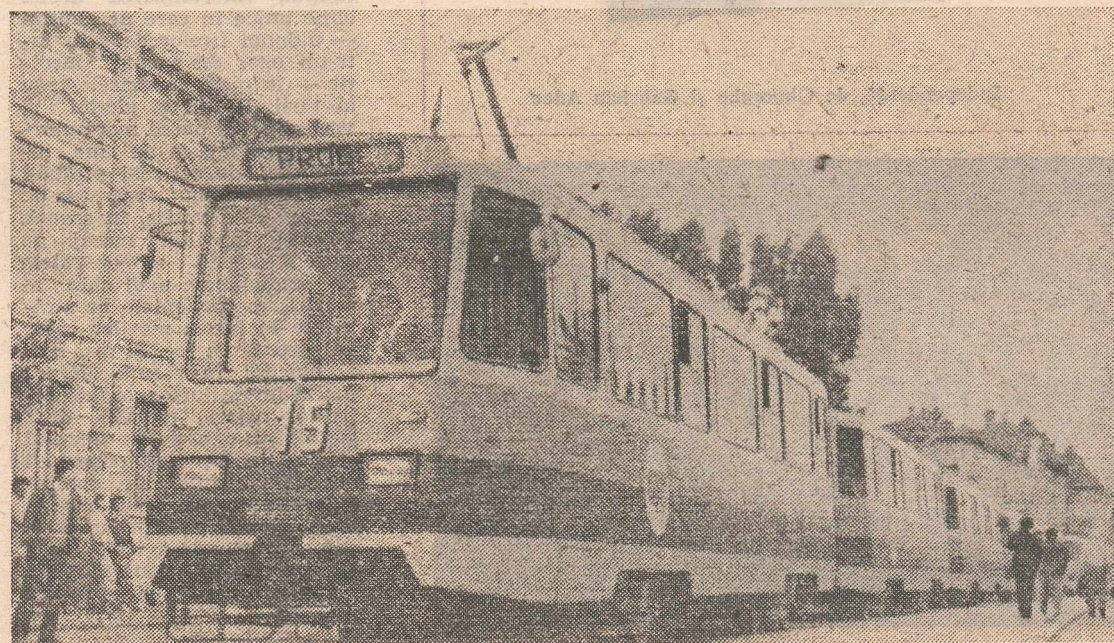
„Ca poet și ca om care trudește în acest atît de delicat spațiu al formării conștiinței omului nou, pe deplin convins că toate aceste noi cetăți ale luminii s-au născut din inițiativă directă și expresă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, mă alătur tuturor celor care, în aceste momente aniversare îi urează din adîncul inimii secretarului general al partidului, tradiționala urare: La mulți ani! Multă sănătate și multă putere de muncă pentru binele patriei noastre dragi!”

Casa Feților Frumoși

În spiritul concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu privitoare la afirmarea școlii ca principal factor de cultură și civilizație, ne spune **CONSTANTIN VIDEANU**, director educativ la Școala generală nr. 133 din București, activitatea noastră, nerezumîndu-se la tiparele orelor de curs sau ale fișelor de manual dobindește deschiderile ample ale unor noi orizonturi educaționale. În acest scop, s-au construit în beneficiul copiilor acele spații care nu se pot întîlni în prea multe țări ale lumii — casele pionierilor și șoimilor patriei, adevărate temelii pentru edificiul spiritualității viitoare a națiunii. Născute dintr-un gest de întemeiere culturală, din neîfărmurita grijă a secretarului general al partidului pentru tinerele vîlăstare ale

patriei, aceste case ale Feților Frumoși innobilează peisajul urbanistic al orașelor noastre, fiind adevărate filigranuri de spiritualitate ale școlii românești, retorte educaționale în care pulsează intens ritmurile viitorului. Pentru aceste cititorii ale vîrstei tinere, pentru intențiile în care au fost înălțate, pentru orientările care le fundamentează întreaga activitate cadrele didactice, toți slujitorii școlii românești își unesc glasurile cu ale elevilor și pionierilor lor aducînd la această aniversare scumpă întregului nostru popor un fierbinte omagiu eminentului conducător al națiunii române, arhitectului cutezător al societății românești, mult iubitului și stimatului nostru secretar general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.”

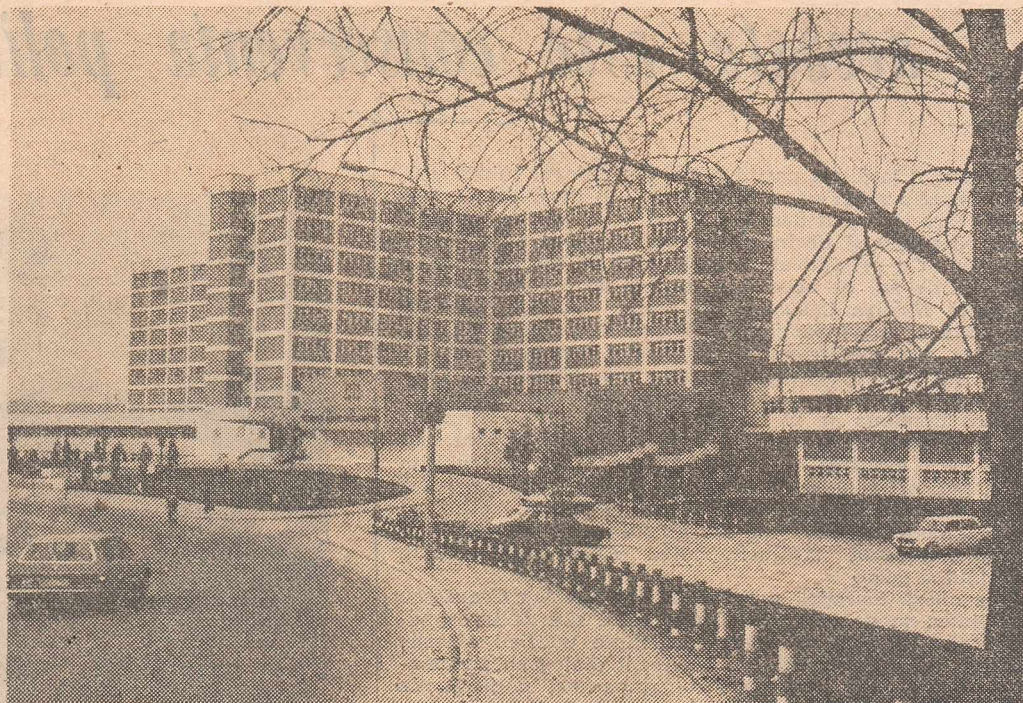
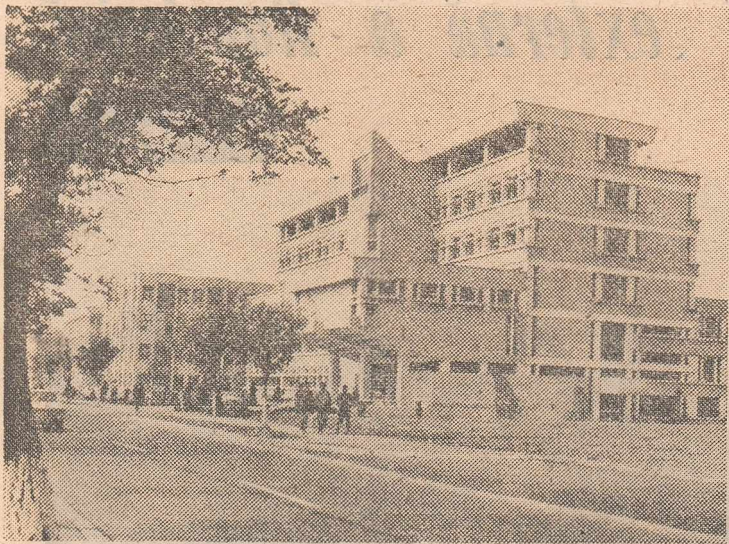

Urbanism și civilizație

■ O realitate care impune vizitatorului României de azi este, fără îndoială, chipul nou al orașelor și satelor noastre. În ultimii 23 de ani, de cînd la conducerea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a construit mult și frumos, localitățile patriei schimbîndu-și cu totul înfățișarea ■ În prezent, numărul localităților urbane a ajuns la 237, în 1965 acesta fiind 183 ■ În acest cîcinal se prevede ridicarea în mediul rural a 100 000 de apartamente din fondurile statului ■ Constanța, Craiova, Ploiești, Cluj-Napoca — iată cîteva dintre marile localități în care s-a introdus sau au fost extinse

liniile de tramvai ■ Numai în ultimii trei ani, în Capitală, s-au dat în folosință peste 70 000 de apartamente ■ Cele mai noi cartiere bucureștene, rod al eforturilor constructorilor în acest cîcinal fiind Băneasa-Aviatorilor și Crîngăși ■ De altfel, în această perioadă, premierele urbanistice și de sistematizare în primul oraș al țării au impresionat în mod deosebit: ansambluri arhitectonice, mari artere de circulație și pasaje rutiere, extinderea metroului, amenajarea complexă a Dimboviței, complexe de sănătate și impunătoare piețe agroalimentare ■

a gîndit și întemeiat, fericirea omului și înflorirea patriei

Prestigiul școlii românești

— Stimate tovarășe profesor **IULIAN MINCU**, cercetarea medicală românească a obținut în ultimii ani succese de prestigiu la toate marile reuniuni științifice internaționale. Între acestea, cele dobândite de școala noastră de diabetologie în fruntea căreia vă aflați de mai multe decenii, au suscitât un interes deosebit și unanime aprecieri.

— În climatul unei asistențe sanitare de înalt profesionalism, desfășurată în condi-

ții optime, cercetarea științifică a însoțit în permanență preocupările tuturor medicilor de a fi la nivelul celor mai înalte cerințe. În clinica noastră de nutriție și boli metabolice au fost dobândite importante cuceriri în domeniul etiologiei și tratamentului diabetului zaharat. România este la ora aceasta țara cu cea mai complexă statistică și evidență privind această maladie, în continuă expansiune, a veacului nostru. Personalități

de prestigiu din lumea medicală mondială au recunoscut importanța și noutatea descoperirilor și terapiei românești în legătură cu combaterea acestei patologii. La această oră, clinica noastră dispune de specialiști de înaltă clasă și de mijloace de cercetare moderne. Toate acestea sînt rodul politicii înțelepte a partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, în repetate rînduri, ne-a cerut să

facem totul pentru a contribui din plin la sănătatea și viitoarea poporului nostru.

— Cum se leagă prestigiul și activitatea de asistență și cercetare desfășurate în clinica pe care o conduceți cu pregătirea și instruirea studenților, a viitorilor specialiști?

— O preocupare constantă o reprezintă pregătirea viitoarelor cadre medicale în specialitatea bolilor de nutriție. După modul în care se pregătesc și ne secundează în activitatea noastră de zi cu zi

putem spune că există toate garanțiile ca noile generații de medici să ducă mai departe cuceririle noastre, prestigiul școlii românești de medicină, o școală recunoscută în întreaga lume și care, astăzi, cu prilejul aniversării a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate, eroică, revoluționară și patriotică a președintelui Nicolae Ceaușescu, își reunește gîndurile spre a ura celui mai iubit fiu al poporului român multă sănătate, putere de muncă și fericire.

Comerț modern, eficient

■ Un fapt care ține în egală măsură de arhitectura modernă și de comerțul civilizat: complexe comerciale. Marile și micile magazine sînt adevărate mostre de bun gust, de imaginație și talent. Exemplele sînt la îndemîna tuturor și cităm la întîmplare: complexe din București, Ploiești, Constanța, Craiova, Iași, Timișoara, Satu Mare, Botoșani, Brașov, Alexandria, Zimnicea ■ Rețeaua comercială satească numără peste 36 500 unități. ■ Suprafața spațiilor comerciale și din sfera serviciilor, amplasate la parterul blocurilor din Capitală, în ultimii trei ani, este de aproape 150 000 metri pătrați ■

Pentru sănătatea și vacanțele noastre

■ Crearea unei puternice baze turistice și de tratament în ultimii 23 de ani, în spiritul politicii partidului privind creșterea permanentă a calității vieții, a pus și mai mult în valoare frumusețile țării, sporind posibilitățile de odihnă, de menținere a sănătății, sporind faima turistică a României ■ În ultimii 23 de ani, s-au alocat de la buget, pentru dezvoltarea și modernizarea stațiunilor de odihnă și tratament, aproximativ 16 miliarde lei ■ Tăranii cooperatori au la dispoziție azi 12 complexe de odihnă și tratament ■ Peste 200 000 de ti-

neri își petrec anual vacanțele în stațiunile Biroului de turism pentru tineret, în Delta Dunării sau la Pîrîul Rece, la Bușteni, Izvorul Mureșului sau la Costinești ■ În ultimele două decenii, capacitatea de cazare a Litoralului a crescut de patru ori, prin construirea stațiunilor Neptun, Olimp, Jupiter, Aurora, Venus și Saturn ■ Complexul de la Năvodari a găzduit în 1987 peste 80 000 de copii, iar în taberele școlare de la munte și-au petrecut vacanța aproape 485 000 de preșcolari, școlari și pionieri ■

● DEZARMAREA ● PACEA ●

aceasta este consecvența politică externă a României,

În Europa

Un popor, o țară, un partid aduc, din adîncul inimii, caldul lor omagiu și își exprimă respectul și gratitudinea față de omul care și-a unit destinul cu cel al României, cu eforturile, speranțele și dorința fierbinte de pace a poporului acestei țări. Cu prilejul aniversării a 70 de ani de viață și a peste 55 de ani de activitate eroică și revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, întreaga noastră națiune, strîns unită în jurul partidului, dă glas convingerii nestrămutate că, sub conducerea sa înțeleaptă, marile țeluri ale înfloririi patriei, însușite obiective stabilite de Congresul al XIII-lea și de Conferința Națională ale partidului, prin care România se va înscrie pe traiectoria civilizației socialiste și comuniste, vor fi îndeplinite cu succes. Sînt sentimente care exprimă profunda satisfacție și îndreptățită mîndrie patriotică de a avea în fruntea țării un asemenea strălucit conducător, erou între eroii neamului, ctitor al României moderne, personalitate proeminentă a lumii contemporane, militant strălucit pentru cauza socialismului, progresului și păcii.

Ampla operă teoretică a președintelui Nicolae Ceaușescu și activitatea sa practică laborioasă, rolul său de înestimabilă valoare în elaborarea și promovarea politicii externe românești, prezența activă în permanent dialog cu personalități de prim rang ale lumii contemporane, numeroasele sale inițiative și demersuri de pace au conferit conducătorului partidului și statului nostru un înalt prestigiu internațional, au adus României mai mulți prieteni decît a avut oricînd de-a lungul întregii sale istorii.

Este meritul tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi sesizat și pus în evidență, cu toată claritatea, faptul că, în condițiile actuale — cînd datorită escaladării cursei înarmărilor și acumulării unor stocuri tot mai mari de arme de distrugere în masă, un război mondial a devenit de neconceput, deoarece ar însemna distrugerea vieții pe planeta noastră, se impun cu acuitate un nou mod de gîndire, o nouă abordare a problemelor păcii și războiului, în primul rînd o înaltă responsabilitate pentru soluționarea problemei fundamentale, prioritare a lumii de astăzi: stoparea cursei aberante a înarmărilor, trecerea la măsuri concrete vizînd lichidarea armelor nucleare și a altor arme de distrugere în masă, reducerea armelor convenționale, România oferînd în acest sens, în chiar Anul Internațional al Păcii, un mobilizator exemplu, prin reducerea unilaterală, cu 5 la sută, a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ale țării și prin validarea acestei decizii în cadrul unui impresionant referendum național. Potrivit concepției președintelui Nicolae Ceaușescu, nu există altă ieșire din situația periculoasă datorată intensificării cursei înarmărilor decît realizarea, prin negocieri — oricît de anevoioase ar fi ele — a unor înțelegeri reale de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară.

Concepția președintelui Nicolae Ceaușescu despre relațiile internaționale din lumea contemporană acordă un loc de cea mai mare însemnătate independenței. Președintele României a reliefat, cu forța gîndirii sale novatoare — transpusă în planul practicii prin strălucite inițiative și documente de politică externă — că a trecut vremea politicii imperialiste, de dictat și amestec în treburile altor state, că timpului nostru îi este proprie afirmarea tot mai puternică a voinței popoarelor de a fi libere și independente.

Subliniind că adîncirea decalajelor conduce la agravarea relațiilor internaționale, președintele Nicolae Ceaușescu consideră că stabilitatea economică, securitatea internațională și pacea nu pot fi realizate fără soluționarea problemei subdezvoltării, scoțînd în evidență legătura dintre dezvoltare și dezarmare. Eforturile și acțiunile politicii externe românești, ale președintelui Nicolae Ceaușescu, desfășurate în ultimii 23 de ani, exprimă voința României de a contribui la instaurarea unei ordini economice internaționale, mai bune și mai drepte, a unor relații interstatale în concordanță cu principiile Cartei O.N.U.

Președintele României subliniază importanța deosebită a încrederii și cooperării multilaterale între toate statele, indiferent de sistemul lor social, a așezării acestor relații pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, renunțării la forță sau amenințarea cu forța. Respectînd aceste principii, România duce o politică de amplă deschidere și dialog, materializată în dezvoltarea relațiilor de cooperare și prietenie cu toate țările lumii. Ca o mărturie a înaltului prestigiu de care se bucură pe plan internațional tovarășul Nicolae Ceaușescu, publicația britanică „New Voice” arată: „Datorită activității sale neobosite și inițiativelor sale curajoase pentru asigurarea dreptului fundamental al oamenilor la viață, personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu s-a impus conștiinței opiniei publice internaționale. Președintele României este nu numai un om de stat plin de umanism care și-a asumat răspunderea pentru cauza păcii, dar și un mare conducător care, prin gîndirea și acțiunile sale, servește cu altruism interesele supreme ale poporului său și interesele dezvoltării libere și independente a tuturor popoarelor lumii”.

Prin tot ceea ce face spre binele și fericirea poporului român, pentru prestigiul României, tovarășul Nicolae Ceaușescu a devenit un simbol al celor mai arzătoare idealuri ale libertății, păcii și progresului națiunii române, ale lumii contemporane. Ceaușescu — România constituie o identitate de înaltă consacrare internațională, prestigiul mondial al României de astăzi fiind indisolubil legat de gîndirea și fapta aceluia care o conduce de peste două decenii, această epocă a celor mai mari realizări din istoria patriei fiind, pe bună dreptate, denumită cu respect „Epoca Nicolae Ceaușescu”.

ION VIRGIL ■

Dialoguri la nivel înalt

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este inițiatorul și promotorul unei politici externe dinamice, constructive, de amplă deschidere mondială. Numeroasele convorbiri pe care conducătorul României socialiste le-a avut atît în patrie, cit și în numeroase țări de pe toate meridianele globului au impulsat hotărîtor dezvoltarea relațiilor de conlucrare ale României cu cele mai diverse state, avînd totodată un rol important în eforturile de generalizare a noilor principii chemate să guverneze raporturile internaționale, în eforturile de edificare a unei lumi a păcii, egalității și progresului pe planeta noastră.

● În perioada 1965—1987 tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut în țară sau peste hotare: peste 520 de întrevederi cu președinți și secretari generali ai partidelor comuniste și muncitorești, socialiste, social-democrate, progresiste, ai altor formațiuni politice din țări situate pe toate continentele; peste 330 de întîlniri cu șefi de stat; peste 175 de convorbiri cu șefi de guvern.

● Mesajul de pace și prietenie al poporului român, dorința sa de colaborare fructuoasă cu toate popoarele lumii, demersurile și acțiunile constructive ale șefului statului român s-au materializat și cu prilejul celor peste 200 de vizite oficiale la nivel înalt întreprinse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în țări din întreaga lume.

● În urma dialogului la nivel înalt dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și șefi de stat sau de guvern, în perioada 1965—1987 au fost semnate peste 100 de Declarații solemne și Declarații comune și peste 500 de alte documente privind probleme ale dezvoltării colaborării bilaterale și aspecte majore ale actualității internaționale.

● Partidul Comunist Român întretine relații de colaborare cu peste 200 de partide comuniste și muncitorești, socialiste și social-democrate, partide de guvernămînt din țările în curs de dezvoltare și nealiniate, cu alte forțe democratice și progresiste de pretutindeni.

● Politica externă a României socialiste a cunoscut în ultimii 22 de ani un dinamism fără precedent ilustrat, printre altele, și de continua extindere a raporturilor sale cu aproape toate statele lumii. Astfel, dacă în 1965 România avea relații diplomatice cu numai 67 de țări, în prezent ea are relații diplomatice cu 155 de țări; dacă în 1965 țara noastră avea încheiate doar 120 de tratate economice, acorduri și convenții bilaterale la nivel de stat și guvernamental, astăzi numărul acestor documente depășește 800; România a construit sau participă la construirea, în cooperare, a peste 180 de obiective economice de interes național în țările în curs de dezvoltare.

● Frontul Democrației și Unității Socialiste, Marea Adunare Națională, organizațiile de masă și obștești din țara noastră întretin și dezvoltă legături cu circa 1 700 de formații și organizații politice, asociații profesionale, organizații de femei, tîneret și copii, mișcări pentru pace, precum și cu 120 de organizații internaționale neguvernamentale.

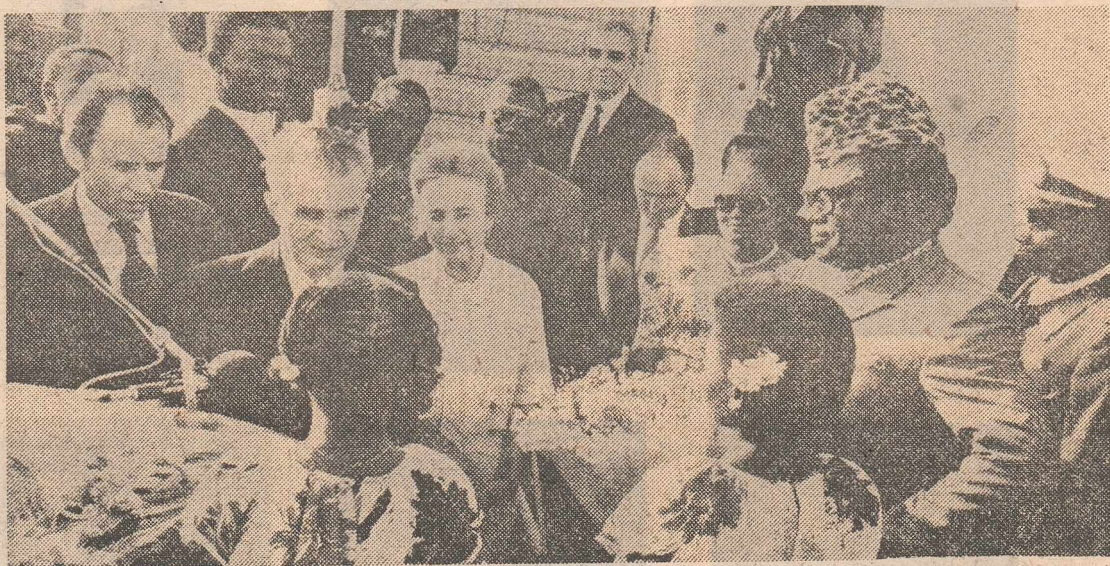
● România este afiliată la 401 organizații internaționale: 14 organizații din sistemul O.N.U., 19 organizații ale țărilor socialiste și 368 de organizații, în cea mai mare parte neguvernamentale.

● Țara noastră este membră a „Grupului celor 77”, din care fac parte 127 de țări în curs de dezvoltare, și participă ca invitat permanent la reuniunile țărilor nealiniate.

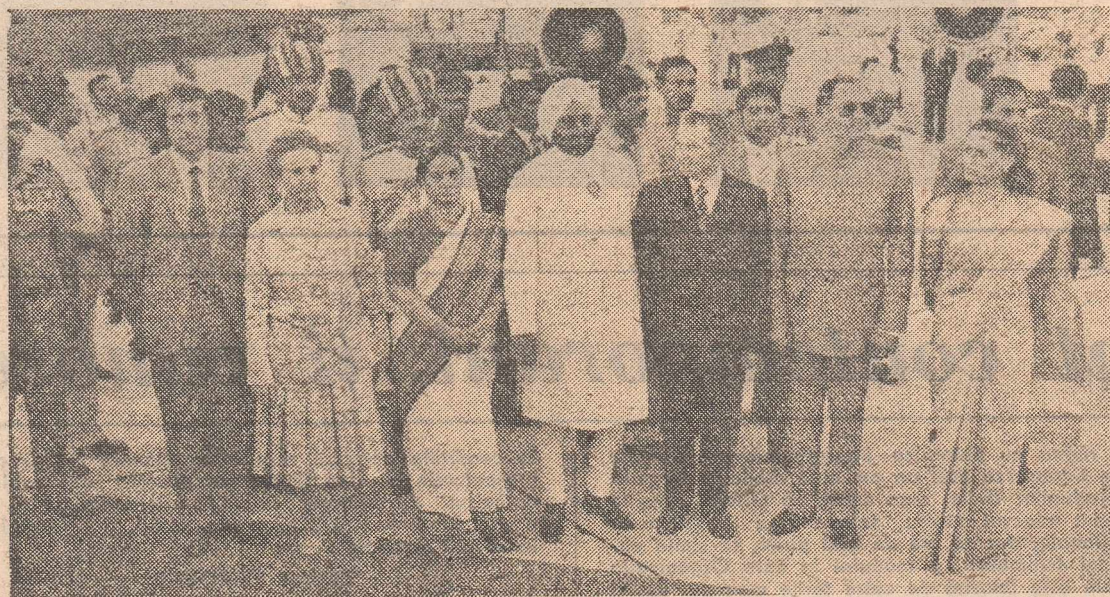
● PROGRESUL ● COLABORAREA ●

acestea sînt marile griji ale președintelui Ceașescu

În Africa

În Asia

În America

Inițiative de prestigiu

În perioada de după Congresul al IX-lea al partidului, de cînd la cîrma destinului României se află tovarășul Nicolae Ceașescu, partidul și statul nostru au promovat cu consecvență o politică externă activă, principială și constructivă, de pace și colaborare cu toate statele, printre ale căre obiective fundamentale se numără: înlăturarea primejdiei nucleare și înlăturarea dezarmării, realizarea unei Europe unite, a păcii, securității și înțelegerii, afirmarea noilor principii de relații în viața internațională, lichidarea definitivă a colonialismului și a neocolonialismului, lichidarea subdezvoltării, eliminarea decalajelor economice, făurirea unei noi ordini economice internaționale. Redăm în continuare cîteva din inițiativele românești în aceste probleme în perioada din 1965 și pînă în prezent.

● În anii 1965—1967, în Adunarea Generală a O.N.U. și în alte instituții specializate au fost adoptate, ca urmare a unei inițiative a țării noastre, mai multe rezoluții vizînd promovarea cooperării internaționale în domeniul pregătirii de cadre, în special în țările în curs de dezvoltare.

● România a desfășurat o susținută activitate în cadrul negocierilor purtate în Comitetul de la Geneva și la O.N.U., în anii 1967—1968, în vederea elaborării Tratatului pentru neproliferarea armelor nucleare, contribuind, alături de alte state, la îmbunătățirea proiectului inițial.

● La aceeași sesiune, ca urmare a unei inițiative a României, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat rezoluția privind „Rolul științei și tehnologiei moderne în dezvoltarea națiunilor și necesitatea întăririi cooperării economice și tehnico-științifice între state”.

● Tot la a XXV-a sesiune, Adunarea Generală a O.N.U. a proclamat, în urma unei inițiative a României, „Deceniul dezarmării al Națiunilor Unite 1970—1980”.

● Pornind de la punctul înscris pentru prima dată, în 1972, de țara noastră pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. în legătură cu „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor”, grupuri de experți O.N.U. au elaborat, în 1972, 1977 și 1982 studii în această problemă. În prezent se află în curs de elaborare un nou asemenea studiu.

● România a adus o contribuție deosebită la pregătirea, desfășurarea și încheierea cu succes a primei Conferințe pentru securitate și cooperare în Europa. Actul final de la Helsinki din 1975 conține numeroase idei și propuneri avansate de țara noastră.

● Cu prilejul sesiunii speciale a O.N.U. din 1975 a fost prezentat documentul „Poziția României cu privire la instaurarea unei noi ordini economice internaționale”.

● Prezentarea în 1975 la O.N.U. a documentului intitulat „Poziția României în problemele dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, și instaurarea unei păci trainice în lume” s-a bucurat de un larg ecou.

● Din inițiativa țării noastre,

în 1979, pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. au fost înscrise pentru prima dată punctele privind „Reglementarea pe cale pașnică a diferendelor dintre state” și „Dezvoltarea și întărirea bunei vecinătăți între state”.

● În mesajele președintelui României adresate sesiunilor UNCTAD de la Manila (1979), Belgrad (1983) și Geneva (1987), au fost avansate un șir de obiective și propuneri practice vizînd lichidarea subdezvoltării și soluționări globale, politico-economice a problemei datoriei externe.

● La reuniunea general-europeană de la Madrid (1980—1983) și la Conferința pentru măsuri de încredere și securitate și pentru dezarmare în Europa de la Stockholm (1984—1986), România a depus eforturi susținute pentru adoptarea unor măsuri menite să întărească încrederea și securitatea pe continent.

● În 1985, din inițiativa țării noastre, la O.N.U. a fost adoptat „Apelul solemn către toate statele aflate în conflict de încetare fără întârziere a acțiunilor armate și de soluționare a problemelor dintre ele pe calea tratatelor și Angajamentul statelor membre ale O.N.U. de a reglementa stările de încordare și conflict, diferendele existente pe cale politică, de a se abține de la folosirea forței și amenințarea cu forța, de la orice intervenție în treburile interne ale altor state”.

● Salutînd încheierea Tratatului dintre U.R.S.S. și S.U.A. în problema rachetelor cu rază medie și mai scurtă de acțiune, tovarășul Nicolae Ceașescu a evidențiat în Raportul prezentat la Conferința Națională că în prezent trebuie intensificată lupta pentru realizarea de noi acorduri în vederea eliminării treptate a armelor nucleare, pentru încetarea totală a experiențelor nucleare, pentru renunțarea cu desăvîrșire la militarizarea Cosmosului.

● În ultimii ani, țara noastră a prezentat diferite propuneri urmărind reducerea armamentelor convenționale cu cel puțin 50 la sută pînă în anul 2000. Îmbinînd vorba cu fapta, România a trecut, pe baza hotărîrii exprimate de întregul popor, în cadrul referendumului național care a avut loc în noiembrie 1986, la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

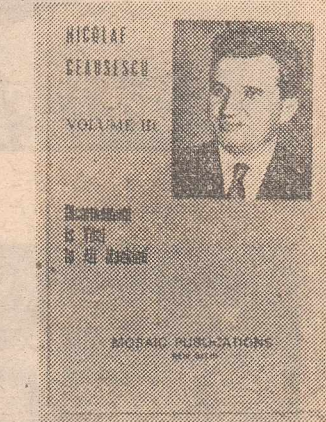
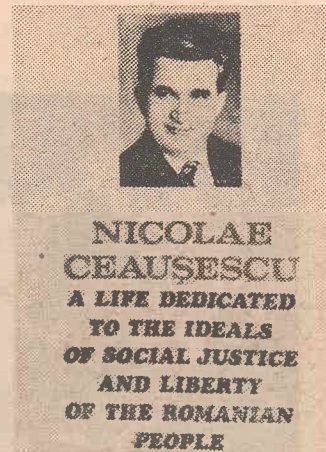
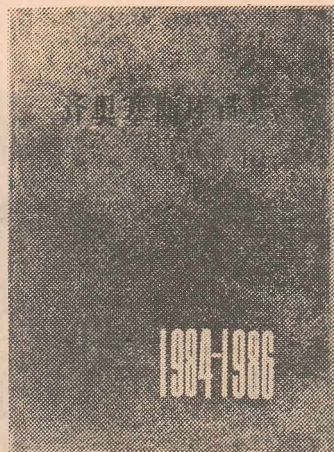
● La Conferința Națională a partidului a fost reliefată propunerea țării noastre privind organizarea, în cadrul O.N.U., a unei conferințe internaționale privind lichidarea subdezvoltării și soluționarea globală a problemei datoriei externe.

● Țara noastră a prezentat în mod constant propuneri concrete pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, lipsită de arme nucleare, de baze militare străine. La Conferința Națională a partidului, tovarășul Nicolae Ceașescu a subliniat din nou importanța propunerilor României și Greciei privind organizarea la București a unei întâlniri la nivel înalt între șefii de stat și de guvern din țările balcanice.

În stima și prețuirea planetei,

Prestigioasă operă în tezaurul de gândire al umanității

Prin vasta sa operă teoretică și practică, consacrată edificării noii orinduri în România, triumfului în lume al cauzei păcii, socialismului, înțelegerii și colaborării, tovarășul Nicolae Ceașescu a adus o contribuție de mare însemnătate la dezvoltarea creatoare a gândirii social-politice contemporane. Ideile și conceptele elaborate de tovarășul Nicolae Ceașescu constituie un model de aplicare creatoare a materialismului dialectic și istoric. Valoarea deosebită a gândirii, a activității teoretice și practice ale tovarășului Nicolae Ceașescu, precum și contribuția sa la soluționarea problemelor cu care se confruntă omenirea, au făcut ca operele conducătorului partidului și statului nostru să fie traduse în multe limbi și tipărite pe toate meridianele globului. În numeroase țări au apărut, de asemenea, lucrări consacrate vieții și activității tovarășului Nicolae Ceașescu. În felul acesta, opera președintelui României a intrat în conștiința universală, aparținând acum întregii umanități.

Îi sînt contemporani, îi cunosc

Activitatea strălucită a președintelui Nicolae Ceașescu, marea sa contribuție la făurirea României socialiste moderne, inițiativele, ideile și acțiunile neobosite vizînd edificarea unei lumi a păcii și colaborării rodnice între toate statele și popoarele se bucură de o înaltă stimă și prețuire pe toate meridianele planetei. Șefi de stat și de guvern, lideri politici, scriitori, ziariști au apreciat elogios personalitatea și opera conducătorului partidului și statului nostru. Ei au pus în evidență poziția realistă, constructivă a tovarășului Nicolae Ceașescu cu privire la necesitatea realizării dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, la necesitatea soluționării exclusiv pe calea negocierilor a tuturor problemelor care generează stări conflictuale, cu privire la necesitatea instaurării unei noi ordini economice internaționale, juste și echitabile, a unirii tuturor forțelor progresiste în lupta pentru dezvoltarea liberă a popoarelor, pentru progresul tuturor națiunilor și colaborarea neîngrădită dintre toate statele. S-a subliniat că, prin devotamentul său neabătut față de asigurarea păcii și înfăptuirea dezarmării, președintele României simbolizează preocuparea omenirii contemporane privind crearea unei lumi eliberate pentru totdeauna de tensiune. În același timp, s-a arătat că prin întreaga sa activitate, președintele Nicolae Ceașescu oferă un exemplu de îmbinare armonioasă și eficientă a ideii cu acțiunea, a gândului cu fapta. A fost, de asemenea, relevată contribuția președintelui Nicolae Ceașescu la întărirea relațiilor de prietenie și colaborare ale României, ale poporului român cu toate statele și popoarele lumii, la creșterea prestigiului României pe întreaga planetă. Cîteva din aprecierile la care ne-am referit le reproducem în aceste pagini ale revistei noastre.

„Am rămas cu puternica impresie că președintele Nicolae Ceașescu este un om care crede în Organizația Națiunilor Unite, care crede că O.N.U. este un instrument adecvat pentru soluționarea problemelor internaționale, dar că, pe de altă parte, se simte nevoia unei schimbări a modului în care Organizația Mondială este folosită de către țările membre. Vreau să vă mărturisesc că încrederea pe care o are domnia sa în O.N.U. este pentru mine o sursă de reconfortare și de siguranță în rolul organizației”.

JAVIER PEREZ DE CUELLAR
Secretar general al Organizației Națiunilor Unite

„Prietenul apropiat, stimat și cunoscut de poporul chinez, tovarășul Nicolae Ceașescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, manifestă o permanentă grijă față de unitatea și prietenia dintre partidele, țările și popoarele noastre, aducînd contribuții prețioase la dezvoltarea relațiilor multilaterale de prietenie și colaborare dintre China și România”.

LI XIANNIAN
Președintele Republicii Populare Chineze

„Comuniștii bulgari, toți oamenii muncii din țara noastră vă cunosc ca un fiu remarcabil al poporului român, al Partidului Comunist Român, al României socialiste vecine, ca un eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ca un prieten sincer al poporului bulgar. Ați adus o contribuție excepțională, tovarășe Ceașescu, la construirea accelerată a socialismului, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul românesc, la înflorirea pe mai departe a României frățești. Îmi este deosebit de plăcut să subliniez că noi, partidul nostru și poporul nostru, dăm o înaltă apreciere activității dumneavoastră, consacrate adîncirii necontenite a prieteniei și colaborării bulgaro-române”.

TODOR JIVKOV
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar
Președintele Consiliului de Stat al R.P. Bulgaria

„Nicolae Ceașescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, este o personalitate proeminentă, binecunoscută în Iugoslavia și în întreaga lume ca luptător dir și consecvent pentru pace și colaborare. Președintele Nicolae Ceașescu și-a făcut auzit glasul pentru realizarea unei mai mari înțelegeri, pentru a se pune capăt cursei periculoase a înarmărilor. În acest sens, a propus, ca alternativă posibilă, înlocuirea cursei înarmărilor cu o întrecere pașnică a valorilor creatoare, spirituale ale popoarelor din întreaga lume. Chiar și

în condițiile actualei vieți internaționale complicate, președintele Nicolae Ceașescu privește cu evident optimism dezvoltarea relațiilor internaționale și, de aceea, luptă pentru o lume a dreptății și egalității, o lume fără războaie”.

TRAIAN PETROVSKI
Secretar executiv al Prezidiului C.C.
al Uniunii Comuniștilor din Macedonia (R.S.F.I.)

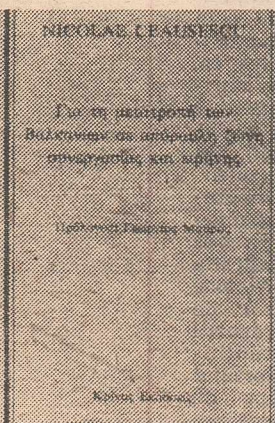
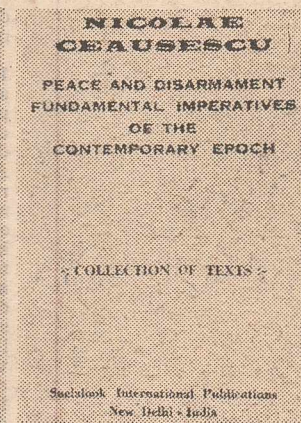
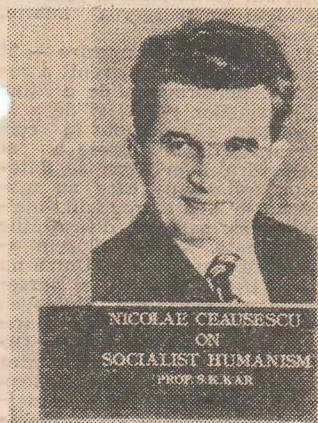
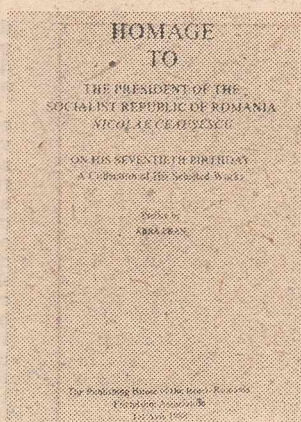

„Ca participant activ la luptele revoluționare ale clasei muncitoare, remarcabil activist și conducător al partidului și statului, ați adus o mare contribuție la opera de edificare a Republicii Socialiste România. Activitatea dumneavoastră în funcția de secretar general al Partidului Comunist Român și de președinte al Republicii Socialiste România este legată de perioada dezvoltării dinamice și multilaterale a relațiilor dintre partidele, statele și popoarele noastre”.

WOJCIECH JARUZELSKI
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone

„Mărețele transformări și succesele strălucite obținute de România nu pot fi concepute în afara conducerii juste de către Partidul Comunist Român, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceașescu. Tovarășul Nicolae Ceașescu, marele erou al națiunii române,

dăruit cu ardoare mai binelui ei

faptele, îi prețuiesc meritele

se bucură de o largă popularitate ca eminent om politic, înzestrat cu însușiri organizatorice excepționale și forță de conducere încercată, ca remarcabil militent al mișcării comuniste și muncitorești internaționale".

KIM IR SEN

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea
Președintele Republicii Populare Democrate Coreene

„Președintele României prietene este cunoscut pe plan mondial pentru contribuția sa la promovarea destinderii și păcii, atât în eforturile sale susținute pentru dezarmarea nucleară și limitarea armelor chimice, cât și prin chemările de a se înceta imediat toate experiențele nucleare, de a se crea zone denuclearizate, pentru a se restringe răspândirea armelor nucleare. Președintele Nicolae Ceaușescu este, de asemenea, cunoscut pe plan mondial pentru eforturile sale în vederea instaurării unei noi ordini economice și lichidarea subdezvoltării, atât în cadrul țărilor nealiniate, cât și, mai ales, în cadrul O.N.U.”.

ANDREAS PAPANDREU

Primul ministru al Republicii Elene

„Am deosebită plăcere de a vă exprima, domnule președinte, admirația mea pentru neîntrerupta activitate pe care o depuneți, propunând măsuri viabile pentru îndepărtarea riscurilor unei confruntări și afirmarea păcii în lume”.

JUAN CARLOS I
Regele Spaniei

„În persoana dumneavoastră noi salutăm nu numai pe șeful unui stat prieten, ci, de asemenea, pe patriotul militant, pe luptătorul și omul politic ale cărui curaj, hotărâre și experiență au avut un rol fundamental și decisiv pentru a face din România o țară respectată în lume, încrezătoare în viitorul ei. Ați acționat întotdeauna pentru a păstra, în toate circumstanțele, identitatea politică proprie țării dumneavoastră și valorile sale autentice”.

MOBUTU SESE SEKO

Președintele fondator al Mișcării Populare a Revoluției
Președintele Republicii Zair

„Dăm o deosebită apreciere rolului activ jucat de România prietenă, sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu, clarviziunii și modului global în care domnia sa acționează pentru pace, pentru ca popoarele să trăiască în relații de frăție și înțelegere, conștienți că ființa umană este amenințată în momentul de față de cele mai grave și mai diverse pericole și că se impune să acționăm împreună pentru sal-

varea acesteia. Pe de altă parte, stimate domnule președinte, dăm o deosebită apreciere rolului pe care țara dumneavoastră, dumneavoastră personal, îl aveți în problemele Orientului Mijlociu și, în primul rând, necesității de instaurare în această zonă a unei păci juste și trainice”.

MOHAMED HOSNI MUBARAK

Președintele Republicii Arabe Egipt

„Istoria universală recunoaște în Excelența Voastră un foarte mare patriot, arhitectul de excepție al independenței României moderne și al prodigioasei sale dezvoltări în toate domeniile construcției socialiste. Totodată, ea aduce un omagiu imensei dumneavoastră contribuții la salvagardarea păcii mondiale și la promovarea principiilor coexistenței pașnice”.

NORODOM SIANUK

Președintele Kampuchiei Democrate

„Președintele Nicolae Ceaușescu are un loc de onoare în inima poporului palestinian. Doresc să subliniez faptul că președintele Nicolae Ceaușescu a fost printre primii șefi de stat din lume care a făcut apel la necesitatea organizării unei conferințe de pace în Orientul Mijlociu, apel care își păstrează întreaga însemnătate, ajungându-se azi la o largă acceptare internațională a acestei idei, practic, de către majoritatea statelor lumii. Doresc să subliniez rolul important pe care îl joacă România pe diverse planuri – internațional, european, în cadrul statelor socialiste, în comitetul celor 25 din cadrul O.N.U. pentru drepturile inalienabile ale poporului palestinian – în sprijinirea cauzei palestiniene”.

YASSER ARAFAT

Președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei

„Țările lumii a treia privesc cu simpatie și satisfacție spre România, care a reușit să edifice, pe baza eforturilor unite ale întregului popor, o națiune puternică, dezvoltată, independentă. Politica sa de apărare și afirmare a independenței reprezintă o importantă pildă pentru țările Americii Latine. Pentru aceste state, în general, și pentru Venezuela, în particular, este grăitoare opera realizată de poporul român sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu de dezvoltare a unei economii proprii, a unei noi societăți. În același timp, cunoaștem și apreciem pozițiile României, ale președintelui Nicolae Ceaușescu în favoarea asigurării unui climat internațional de pace, a realizării dezarmării, a reglementării negociate a conflictelor, între care cel din America Centrală”.

DAVID NIEVES

Membru al Camerei Deputaților a parlamentului venezuelean

„Personalitate politică și de stat proeminentă a lumii contemporane, președintele României socialiste, Nicolae Ceaușescu, s-a afirmat în viața internațională ca inițiator al unor acțiuni originale, clarvăzătoare și viabile, care se disting prin profundă responsabilitate față de prezentul și viitorul lumii. Gândirea sa social-politică novatoare și cuceritoare, de valoare universală, a ridicat mai mult ca oricând prestigiul poporului român în rîndul popoarelor lumii”.

Din prefața volumului „NICOLAE CEAUȘESCU: Principiile politicii românești de pace și colaborare pe arena mondială – imperative ale epocii contemporane”, apărut în editura indiană „Socialook International Publication”.

Unirea a fost visarea iubită a tuturor Unitatea poporului este crez și înfăptuire

În conștiința politică a poporului român, plămădită de-a lungul celor 2500 de ani de lupte împotriva invadatorilor veniți din toate orizonturile, istoria s-a impus, pentru a relua formula știută a lui Nicolae Bălcescu, drept cea dintâi carte a națiunii, în înțelesul că percepția ei a devenit o componentă fundamentală a firii colective a românilor.

Concepția despre istorie a tovarășului Nicolae Ceaușescu se integrează deci acestei viziuni, devenită tradițională la noi, a istoriei pe care a continuat-o și dezvoltat-o la înălțimi niciodată atinse în trecut. Iubitor și făcător de istorie, tovarășul Nicolae Ceaușescu a văzut în istorie un factor esențial al definirii identității naționale și a dat acestei idei o formulare destinată să rămână un model în paginile ce consemnează înțelepciunea neamului nostru: „Oare cum s-ar simți un popor care nu și-ar cunoaște trecutul, nu și-ar cunoaște istoria, nu ar prețui și nu ar cinsti această istorie? Nu ar fi ca un copil care nu-și cunoaște părinții și se simte străin în lume? Fără nici o îndoială că așa ar fi”. Și concluzia desprinsă din această înțelegere a istoriei: „Iată de ce noi avem datoria să cunoaștem, să studiem trecutul de luptă al poporului nostru. Avem un trecut cu care ne putem mândri”.

Acest trecut, temei de patriotică mândrie și, în același timp, mijloc de expresie a propriei noastre identități ca neam, ne-a fost redat în toată măreția lui de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Înlăturând orice formă de dogmatism, conjuncturism sau apriorism, secretarul general al partidului a proclamat cu vigoare și patos respectul pentru adevărul istoric, ca temelie cea mai solidă pentru cercetarea istorică. De-a lungul veacurilor, în efortul pentru apărarea neamului și a integrității vetrei strămoșești, adevărul fusese aliatul nostru cel mai puternic. Nu am „ieșit” din istorie și nici nu am boicatat-o, ci în adevărul ei care este și adevărul nostru am văzut întotdeauna acea garanție de netăgăduit că, peste orice adversități, vom sfârși prin a birui. Acest adevăr, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne cere nouă, istoricilor, să-l rostim întreg, fără teamă, să-l înfățișăm așa cum a fost, pentru ca de la el și prin el să se înfăptuiască întreaga activitate ideologică, teoretică și politico-educativă.

Nicicând și niciunde, istoriei nu i-a fost incredințată o misiune de asemenea amploare. Îi datorăm președintelui nostru această reînălțare cu istoria, pe care fiecare român o simte astăzi prezentă în tot ceea ce se înfăptuiește în efortul neconștient al edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate. De la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, istoriografia noastră a intrat într-o nouă fază a dezvoltării ei, beneficiind de excelente condiții de investigații, care i-au permis să lărgască considerabil baza de informație, să perfecționeze tehnicile de investigație, să diversifice directiile de cercetare și, în consecință, să înnoiască și sporască într-un ritm necunoscut în trecut cunoștințele despre trecutul național.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat problemele funda-

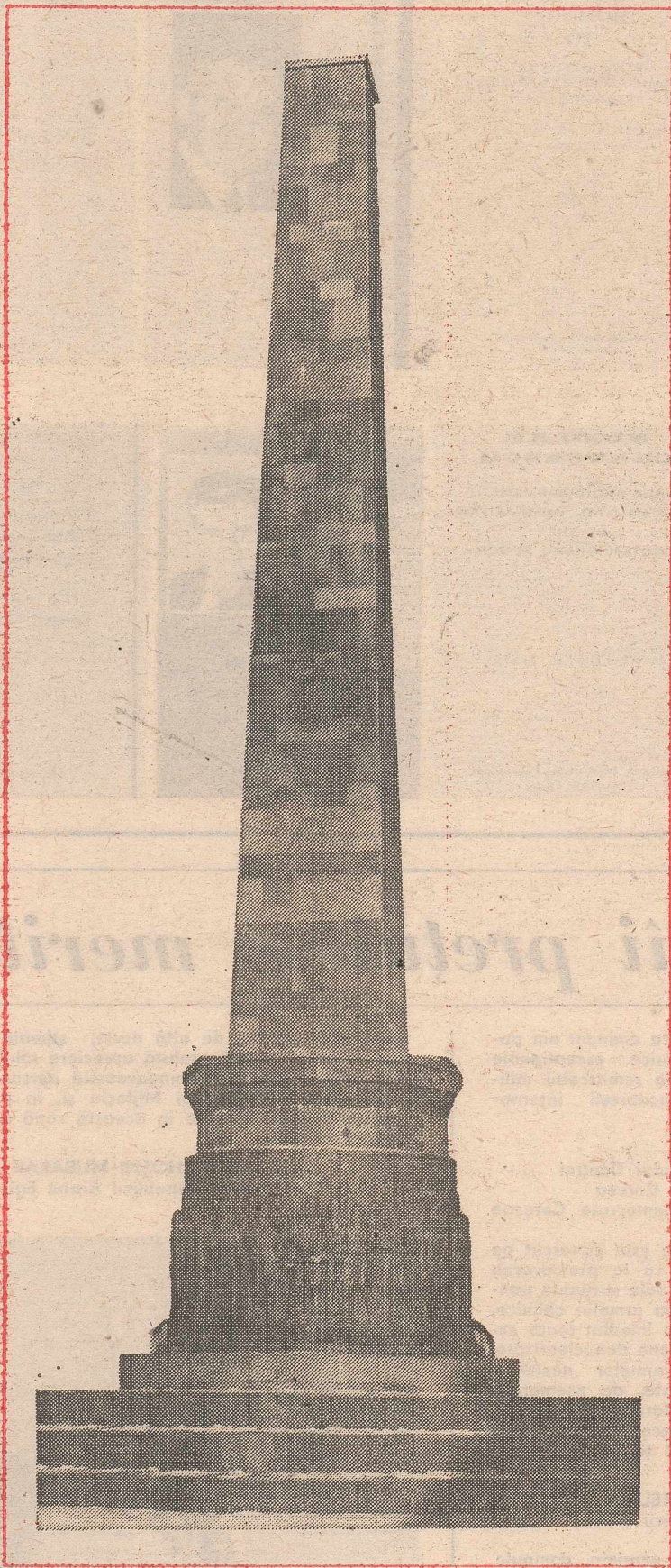
mentale ale istoriei poporului român, asupra cărora trebuie stăruit în cercetarea istorică: originea noastră daco-română, continuitatea și unitatea românilor în aria vechii Dacii, lupta poporului român pentru independență și unitatea națională, pentru progres social, rolul românilor în istoria universală. Pentru a studia aceste probleme, au fost întreprinse explorări sistematice în arhivele și bibliotecile din țară și străinătate, explorări care au reînnoit informația documentară. Surse interne și externe, de cele mai variate categorii, precum și vestigii ale vechilor civilizații din spațiul carpato-danubiano-pontic, date la iveală prin săpături arheologice, au oferit istoricilor posibilitatea ca, valorificând moștenirea marilor înaintași, să reconstituie aspectele esențiale ale evoluției societății românești, în contextul istoriei universale.

Ediții de izvoare, monografii și sinteze stau astăzi măturie a remarcabilului progres cunoscut de istoriografia noastră în Epoca Nicolae Ceaușescu. O literatură de specialitate de mari proporții și de înaltă valoare științifică este rezultatul efortului de cunoaștere întreprins de istoricii noștri, la chemarea secretarului general al partidului. Toată această mare operă de știință nu a fost însă închisă în erudiția rece sau în vocabularul inaccesibil pentru cei mulți al specialistului. Ea este o operă pentru popor, o operă destinată deopotrivă înaintării științifice a școlii noastre de istorie și educației patriotice și politice a neamului.

Miile de lucrări consacrate istoriei poporului român, apărute din 1965, se constituie într-un adevărat monument pe care Epoca Nicolae Ceaușescu l-a înălțat, alături de grandioasele construcții, precum Canalul Dunăre — Marea Neagră, care au dat un nou chip Patriei. Trecut și prezent, prezent și viitor se asociază permanent în gândul și fapta președintelui Nicolae Ceaușescu, care, întocmai ca odinioară Nicolae Bălcescu vede în istorie mijlocul de a ști trecutul, prezentul și viitorul națiunii.

Și tocmai pentru că istoria este păstrătoarea marilor virtuți ale neamului, ea trebuie apărată împotriva oricăror denaturări și falsificări. Cu ce forță a răspuns președintele Nicolae Ceaușescu, de fiecare dată când trecutul românesc a făcut obiectul unor interpretări tendențioase! În spiritul aceluși militanțism al istoriografiei noastre, care urmă la marii croniciari din evul mediu, secretarul general al partidului a dat riposte ferme și argumentate celor care au încercat să ne tăgăduiască statornicia în pământul românesc, unitatea de neam și drepturile noastre asupra vetrei, apărată prin lupte și jertfe. Nu a existat în istoria noastră un conducător atât de identitificat cu istoria, atât de sensibil la orice încercare de a ne umbră istoria, atât de dăruit, prin întreaga lui ființă, ideii, că istoria o face poporul, așa cum este președintele nostru. Întruchipare a marilor calități pe care istoria le-a sădit și modelat în cugetul românesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu a imprimat un nou curs istoriei poporului român și a sigilat-o cu pecetea uriașei sale personalități.

FLORIN CONSTANTINIU

**Hai să dăm mină cu mină
Cei cu inima română**

Cine dintre noi, aflind întâia oară pe băncile școlii cum s-a înfăptuit Unirea de la 24 Ianuarie 1859, nu a fremătat de emoție și mândrie la soluția ingenioasă găsită de înaintași pentru a înălțura obstacolele puse de Conferința celor șapte mari puteri de la Paris în calea voinței răspicat afirmate de Divanurile ad-hoc ale Munteniei și Moldovei, unirea Principatelor într-un stat numit România. Ca un copil ascultând o poveste frumoasă și delectându-se de fiecare dată cu farmecul ei, tot astfel, noi admirăm și omagiem inteligența politică a militanților unioniști care au știut să practice cu remarcabilă abilitate politica faptului împlinit, pentru a-i sili pe adversarii unității românești să se plece în fața

voinței întregului popor român. Actul de la 24 Ianuarie, despre care tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea că a pus bazele statului român modern, este unul din acele evenimente istorice, stenice prin optimismul pe care îl insuflă. El dovedește în chip peremptoriu că nu există forță capabilă să anihileze voința unui întreg popor de a se regăsi în hotarele statului său național și independent. Pentru că, iată, doar cu un deceniu mai înainte — și ce înseamnă el în scurgerea istoriei! — revoluția română din 1848 era înăbușită prin intervenția brutală a imperiilor vecine. Fortele reacțiunii păreau în 1849 biruitoare și puternice, în măsură să blocheze pentru mult timp aspirația românilor

de a făuri o Dacie românească și de a-i da o structură modernă, liberă de vestigiile regimului feudal.

În numai un deceniu, situația era radical schimbată. Din nou voința de libertate și unitate a românilor ținea cu nestăvilită forță, amintind Europei că descendenții dacilor și romanilor, constituiți în națiune română, au dreptul legitim la statul lor național. În acel moment părți din aria dacică se aflau sub stăpânire străină, astfel că drumul spre acest mare obiectiv trebuia parcurs în trei etape: unirea Moldovei cu Muntenia și făurirea, pe această cale, a statului român modern, dobândirea independenței de stat depline, Marea Unire. Cronologic aceste trei etape au fost anii 1859, 1877, 1918, ani ce au marcat perioade distincte cu scurgerea istoriei românești.

Dacă punctul de pornire — 24 Ianuarie 1859 — a devenit o realitate, performanța de a ține piept marilor puteri și de a lăsa conștient să accepte în cele din urmă dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza se datoră unității pe care au manifestat-o atunci românii, nicicând dezarmați de dificultățile întâmpinate. Să ne aducem aminte că drumul spre Unire nu a fost ușor: falsurile și persecuțiile caimacamului Moldovei, șovăielile sau ostilitatea marilor puteri față de dorințele Divanurilor ad-hoc, vecinătatea celor trei imperii, care vedeau în viitorul stat român o primejdie pentru politica lor de dominație și oprimare. Și totuși, toate aceste greutăți — și cit au fost ele de mari! — românii le-au trecut. Generația Unirii, care în fond este cea pașoptistă ajunsă la deplina maturitate, oferă minunatul exemplu al solidarității și jertfei puse în slujba interesului național, care în acel moment istoric era existența statului român. Nicolae Iorga a pus în lumină spiritul de jertfă pentru neam și țară al acestei generații când scria: „Aceeși oameni, a doua zi după o Unire, din care niciunul n-a înțeles să tragă foloase materiale sau de carieră, n-au mai văzut altceva decât România, singura, unica, sacra Românie”. Pentru progresul ei — economic, social, cultural n-au preocupat nici un efort și stimulări de izbînda din 1859, și-au unit strădaniile pentru a realiza până la capăt programul politic al națiunii române.

Pentru că 24 Ianuarie 1859 nu este numai al moldovenilor și muntenilor, care l-au înfăptuit. Actul Unirii a fost o etapă istoricește necesară în dezvoltarea întregii națiuni române; este ceea ce explică puternicul ecou pe care el l-a avut în teritoriile române aflate sub stăpânire străină. „Cînd s-a ales Cuza domn — scrie Alexandru Papiu-Iliarian — entuziasmul la românii Transilvaniei era poate mai mare decît în Principate”. Reacție cu toful firească pentru că ei înțelegeau că destinul lor istoric este pe veci legat de frații de peste Carpați. Unirea acelora însemna apropierea unirii tuturor românilor.

24 Ianuarie 1859 este o lecție de patriotizm. Un patriotizm — de fel declamator — ci un patriotizm al faptei, al faptei care nu dezarmează în fața adversităților, al faptei care solidarizează pe toți, „în cuget și simțiri” spre binele națiunii, al faptei din care se naște opera politică durabilă.

Acest patriotizm îl înțelegem mai bine ca oricine noi românii Epocii Nicolae Ceaușescu, pentru că într-o formă nouă, generată de unitatea noastră moral-politică, el ne animă în angajarea noastră, fermă și totală, în efortul — grandios și nobil — al construirii unei lumi noi. În persoana președintelui nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, avem personificarea tuturor marilor calități ale neamului, care, prin veacuri, de izbînză și restriște, ne-au făcut să rămînem statornici și liberi în vatra strămoșească.

ANDREI BUSUIOCEANU

marilor bărbați ai neamului nostru de seamă a președintelui Nicolae Ceaușescu

Marea contribuție a tovarășului Nicolae Ceaușescu la îmbogățirea teoriei și practicii revoluționare

Acumulările seculare din istoria poporului român, pătrunse de procesul luptei pentru libertate națională și socială, pentru independență și suveranitate, pentru o societate mai bună și mai dreaptă s-au strins la izvorul marilor deschideri ale socialismului, dând omului speranța și certitudinea stăpînirii soartei sale. A început astfel un drum complex, dificil, dar mare și eroic. Și aceleași acumulări, cărora experiența edificării noii societăți le-a dat cursul marilor înfăptuiri, au generat personalitatea de excepție a Conducătorului, concentrându-se în puternica și generoasa sa legătură cu oamenii, în neostenitul spirit revoluționar cu care acționează în toate împrejurările. Omul și revoluționarul Nicolae Ceaușescu este produsul istoriei noastre ce și-a îndreptat sensurile obiective spre marele ideal al socialismului și comunismului.

Încercat puternic în toila luptelor de clasă, stăpîn pe teoria revoluționară creatoare și dotat cu capacitate de acțiune ce se întemeiază pe unanimă adeziune a poporului în jurul partidului comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu a înțeles, întiul, că România are marile resurse ale dezvoltării multilaterale și că poate să se înscrie pe drumul eroic al valorificării lor. Renunțînd cu un curaj deosebit la tot ceea ce era dogmă și închis-

tare, formulă sterilă și imagi-ne idilică despre socialism, a imprimat procesului revoluționar din țara noastră cursul marilor inovări, al creativității și inițiativei, al osmozei dintre gîndire și practică în cadrele realismului și fermității. Întreaga sa operă este argumentul total al modului în care fermitatea ideologică și păstrarea nealterată a spiritului dialectic se pot modela și remodela la izvoarele experienței umane nemijlocite, dînd naștere acelei unități dintre gîndire și acțiune care poartă marca patosului revoluționar creator.

Epoca Nicolae Ceaușescu este epoca unei mari renașteri naționale, care a cuprins efectiv toate articulațiile istoriei contemporane a României. Cu o mare forță a gîndirii iscoditoare, cu mijloacele analizei și deciziei științifice, dar și cu rigoarea actului practic al mobilizării forțelor umane și instituționale ale societății, conducătorul partidului și statului nostru se impune în fața istoriei ca întru-chiparea deplină a conștiinței comuniste, a datoriei și responsabilității. În tot ceea ce creează și întreprinde se simte pasiunea neobosită, noul valoric superior, neîmpăcarea cu rutina și neajunsurile, dorința arzătoare de a cuprinde într-o viziune unitară și de a înfăptui magistralele istoriei pe pămîntul strămoșesc. Încrederea adîncă a acestui

mare Om în capacitatea poporului român din rîndurile căruia s-a ridicat cu glasul și fapta luptei și împlinirii, de a făuri socialismul prin sine și pentru sine, răzbate în afară sub emblema autenticului revoluționar, transformator și creator. Tipul uman al comunistului își află, în opera teoretică și practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, expresia nemijlocită a conștiinței și durabilității, a eroismului și dăruirii patriotice neîarmurite.

O lume întreagă, atentă la marile procese care o traversează, receptează gîndirea și fapta care poartă semnătura Nicolae Ceaușescu, într-un climat de înaltă recunoaștere, respect și prețuire. Vocația umanistă a păcii și puternica angajare în progresul neîncetat al României, se în-gemănează cu creșterea continuă a prestigiului internațional al celui mai iubit fiu al poporului nostru.

Omagiindu-i, acum, personalitatea de excepție, cinstindu-i îndelungată viață și experiență revoluționară, omagiem și cinstim propriul nostru destin, marea și omagiu care a avut și are resursele de a-și găsi marele Conducător, de a-și uni gîndurile și voința în jurul său, al comunistilor români, cu speranța și convingerea împlinirii idealului comunist al vieții.

Conf. dr. ACULIN CAZACU ■

Ceea ce ne-a dat tăria să biruim

Cum a reușit România să facă în ani puțini pași uriași pe drumul progresului și bunăstării, să se transforme dintr-o țară cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură a plugului tras de boi într-o țară industrial-agrară cu o economie puternică și viguroasă, modernă și armonioasă, să edifice o societate prosperă, umană pentru toți fiii ei, să-și cucerască o poziție de admirat în lume, în pofida părerii multora care ne vedeau sortiți la periferia dezvoltării? Răspunsul este, de fapt, marele adevăr al zilelor noastre: prin unitatea de neclintit a poporului în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, strălucitul conducător, cel mai bun fiu al patriei. Sint cuvinte imprimate profund în conștiința fiecăruia, adevăruri care exprimă temeiul marilor cuceri și împliniri ale țării și, totodată, temeiul drumului nostru spre construirea României comuniste de mîine.

Această unitate de cuget și simțire, de acțiune și voință se afirmă răsplat în teritoriul cel mai convingător al vieții: producția de bunuri materiale și spirituale prin care se scrie o nouă istorie a patriei. Toți oamenii sînt conștienți că tot ce a reprezentat ideal înalt, că tot ce s-a durat în această țară pentru izbînda dreptății, libertății și neatrării, că tot ce a însemnat mers înainte pe calea progresului și civilizației, a omeniei și egalității, că tot ce ne-a dat tăria să biruim greutățile se leagă de fapta și de lupta partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care și-a dedicat toată viața, întreaga energie revoluționară, fiecare zi și fiecare oră de neodihnă binelui patriei și poporului.

Capacitatea partidului de a uni în jurul său întreaga țară își trage rădăcinile din faptul că el însuși este trup din trupul poporului, că din popor se alege cei mai de nădejde reprezentanți ai săi pentru a-i întări permanent rîndurile, că el a fost și este permanentul și cel mai autorizat purtător de cuvînt al intereselor țării și maselor, că, împreună cu poporul, partidul elaborează și duc la îndeplinire politica sa. Din mijlocul poporului s-a ridicat tovarășul Nicolae Ceaușescu, simbol al aspirațiilor și idealurilor noastre ale tuturor, care la cirna destinelor țării conduce cu clarviziune, gînd înaripat și pasiune revoluționară România spre noi orizonturi de dezvoltare și prosperitate. „Ceaușescu și poporul”, cuvinte rostite din inimă de milioane și milioane de glasuri, reprezintă ideea-forță, realitatea fundamentală a celor mai luminoși ani din istoria patriei, expresia unității de neclintit în jurul partidului, al secretarului său general.

Precum un fluviu uriaș care și adună apele, partidul a strîns în jurul său toate energiile creatoare ale poporului pentru înfăptuirea vastului program de înflorire a României socialiste. Starea de unitate proprie organismului nostru social este reflexul firesc al stării de adîncă echitate instituită continuu prin măsuri realiste, profund umane, cu

deosebire de cînd în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent gînditor politic, promotor al acțiunilor novatoare în toate domeniile, al unui nou stil de muncă și de conducere: în mijlocul oamenilor, cu oamenii, pentru oameni.

Practica încetănită de conducătorul prețuit și iubit al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a dialoga sistematic cu cei ce muncesc, de a-i consulta și a decide împreună cu ei în toate marile probleme ale țării, aceea osmoză de fapte și gîndire între mase și conducătorul ales prin voința unanimă întăresc neîncetat legătura organică dintre partid și popor, unitatea lor de monolit. Legăturile directe ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu făuritorii bunurilor materiale și spirituale în timpul vizitelor de lucru făcute împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu în toate zonele țării, în unități industriale, agricole, pe șantiere, în școli și institute de cercetare, pretutindeni unde pulsează viața țării, constituie expresii elocvente ale manifestării unității dintre popor și conducătorul său încercat, ale devotamentului cu care este urmat cel mai bun fiu al națiunii noastre în nobila și luminoasă operă de înălțare a patriei pe noi culmi de progres. „Putem spune că tocmai datorită acestor consultări cu poporul, cu oamenii muncii — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — am găsit întotdeauna cele mai bune căi pentru a realiza programul de dezvoltare — și aceasta a dus la întărirea forței și unității indestructibile a întregului nostru popor în jurul Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste”.

Dezvoltarea puternică a democrației muncitorești revoluționare, faptul că masele participă direct la conducerea tuturor domeniilor de activitate, la actul de decizie și la transpunerea lui în fapt, întărirea controlului exercitat de oamenii muncii asupra activității depuse de cei pe care i-au ales adîncesc și cimentează unitatea dintre partid și popor.

Întreg poporul este conștient că urmînd calea trasată de partid, de gîndirea vizionară a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se statornicește o Românie tot mai prosperă și înfloritoare. Argumentul de netăgăduit este viața nouă ce-o trăim. Dar pentru aceasta trebuie să construim acest drum cu munca responsabilă și eficientă a fiecăruia dintre noi. Tocmai de aceea, mai unit ca oricînd în jurul partidului, al secretarului său general, poporul român se află angajat în aceste zile cu întreaga sa energie creatoare într-un susținut efort pentru transpunerea neabătută în viață a indicațiilor și sarcinilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, dăruindu-se cu tot elanul și capacitatea sa înfăptuirii Programului adoptat de Congresul al XIII-lea și hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului.

FLORIN CONDURĂȚEANU ■

Eroul

Vocație de geniu... Curajul de-a privi
Lucid în fața vremii și de-a-i croi drum nou,
De-a înălța, mai mîndre cu fiecare zi,
Columnele cetății... Măreț și brav Erou !

Așa îl știe lumea ! Așa îl știu românii,
În jurul Lui uniți, ca stîncile în munte,
Urmindu-i gîndul drept, pentru a-și fi stăpîinii,
Pe cel ce-i este țării cutezătoare frunte.

Ivit în plai de Olt, a dus, prin gînd și faptă,
Din tineri ani la ceasul matur de împlinire,
Visarea neclintită și vrerea înțeleaptă
Ca patria să-și afle loc demn în omenie.

Cu inimă zidită în tricolorul drag,
Cîtor de ev al muncii, viteaz, clarvăzător,
El e Eroul păcii, în pragul de nou veac,
Și este României stîndard spre viitor.

NICOLAE DRAGOȘ

Cîntec pentru conducătorul iubit

O epocă de vis înmugurește

Cum să rostesc mai pur și mai curat
acest cuvînt de dragoste-nărcat ?
Cuvînt înalt, măreț, cutezător
ce definește-o țară și-un popor ?

În țara păcii roadele sporesc
întinerit e plaiul românesc
O Epocă de vis înmugurește
și stelele vorbesc pe românește !

E CEAUȘESCU stemă și drapel
și conștiința noastră este, El !
să-l însoțim în drumu-i temerar
pe Marele Bărbat, vizionar ;

El merge dirz, în frunte, ca un Steag
spre țelul omenirii, CEL mai DRAG !

ANTON STANCIU

Odă

Să cinți a Patriei aniversare
Cînd Patria e însăși viața ta
E ca și cum ai curge spre Izvoare
Și-ntors în tine, ție ți-ai cința.

Cînd porți un timp de glorie în adîncuri
Și urci cu prunci pe umeri spre înalt
Cu arcu înfrățirii la oblîncuri
Unești un țarm de dor, cu celălalt.

Să cinți a Conducătorului aniversare
Pe lira ta de suflîet și avînt
E ca și cum — întors înspre Izvoare —
Ai săruta al Patriei pămînt.

NICOLAE NICOLAE

Cîtor de zare comunistă

Îl văd urcînd, cîtor printre stîndarde,
Un obelisc fierbinte făcînd spre soare semn
Adînc în mine simt spre veșnicii cum arde
Cuvîntul conducătorului suprem.

El ne înalță cugetul și vrerea,
Să fim în lume vrednici făurari,
În inima lui vie stă puterea
Poporului — pădure de stejari !

De-aceia-i facem patriei cununi,
Floarea de colț s-o auzim cum crește,
Așa cum ne-am rîvnit-o din străbuni,
Cîtori visînd ca El, muncitorește.

Cu inima și fapta neșovăind sub soare —
Arc de triumf. Pășim biruitori !
Să urce România spre comunista zare,
Îți vom urma cuvîntul de vrednic luptător !

VICTOR STAN

La ceas sărbătoresc

De roade vestitor timpul se-astern
pe brazdele mînoase, ocrotitor, curat.
La ceas sărbătoresc se-nveșnicește țara
prin fapta fără seamăn a marelui Bărbat.

Și iată-i nesfîrșită-n cetate bucuria,
ni-s visele mai 'nalte, mai pline de teme.
La ceas sărbătoresc se-nveșnicește țara
prin Ceaușescu, Omul de-aleasă omenie.

Ne este casa casă și plînea ne e plînea
c-am așezat sămînța doar în fecunda glie.
La ceas sărbătoresc se-nveșnicește țara
prin Ceaușescu, Omul de-aleasă omenie.

La ceas sărbătoresc se-nveșnicește țara
și dăinui-va veșnic al nostru tricolor.
După străbuna datini, urarea ei răsună —
Mulți ani și sănătate viteaz Conducător !

Cîrmaci viteaz

Iată învie griul sub dalbele omături
și-i pregătită țara de-aleasă sărbătoare ;
răsună imnuri, harpele vibrează
din Maramureș pîn' la Marea Mare.

Și riu și ram și tot ce-nveșnicește
acest țărîm de dor cu-al său renume
Îl preaslăvesc pe marele Bărbat,
Eroul păcii mult stimat în lume.

Cîrmaci viteaz, de temeri neînfrînt,
chezaș al fericirii, -nse'at de libertate,
spre propășirea patriei române
Să ne trăiți MULȚI ANI în SANĂTATE !

VIOREL VARGA

Ca lumina

Vorba Ta coboară-n inimi
Ca lumina într-o floare,
Le ritmează tresărîrea
Către piscuri viitoare.

Vorba Ta coboară-n suflet
Ca-ntr-o pajiște cerească
Și aprinde rug de cuget
Și simțire românească.

Vorba Ta se face vultur
Peste plaiul strămoșesc
Și sub zborul ei fantastic
Aripi noi înmuguresc.

VICTOR RUSU

Timp eroic

Scriu poemul acesta — Elogiu
Adus biruinței, recunoștință
Față de Marele Erou al Țării,
Nicolae Ceaușescu, cu ochii mereu îndreptați
Spre orizonturile Sărbătorii ;

Scriu poemul acesta cu fruntea sus
Și-l laud pe Omul ce-și slujește Patria
Cu devotament, legămint — credință de o viață,
Întruchipare a neodihnei pentru
Timpul eroic.

Timpul celor mai mari împliniri din Istoria
Patriei, Omul acesta insetat de lumina
Izbinzii depline — strălucirea celei
Mai nobile înțelepciuni, iubire de Glie și
Încredere în pacea omenirii ;

Scriu poemul acesta cu gîndul la Fiul
Patriei, Nicolae Ceaușescu — o Viață pentru
Împlinirea unui țel — zborul spre lumină,
Totală dăruire — cerul vieții sale coplesind
Pînă și pe cel mai din urmă om.

GEORGE COROBEA

Flacăra, Redacția : București, Piața Științei 1, casuța poștală 3 312, cod 71 341. Telefoane : 17 60 10 ; 17 60 20, interioare : Actualitatea politică : 25 60 ;
Publiciști-comentatori : 25 60 ; Reportaj economie : 17 00 ; Știință : 21 28 ; Cultură-învățămînt : 14 57 ; Probleme moral-cetățanești : 14 53 ; Sport : 17 00 ;
Scrisori-audiențe : 25 42 ; Foto : 25 28 ; Secretariat de redacție : 21 23 ; Secretariat redactor șef : 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic
„Casa Științei”. Cîtorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — sectorul export-import presă P.O. Box 12-201, telex 10 876, prsfir
București, Calea Griviței nr. 64-66.